

I Guds, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn

Islam.se

om monoteism

Läs i din Herres namn, Han som har skapat människan av
en grodd som sätter sig fast! Läs! Din Herre är den
Främste Givaren, som har lärt [människan]
pennans [bruk], lärt människan vad
hon inte visste!

[KORANEN 96:1-5]

Islam.se

Sammanställd och översatt av
Abu Bilal as-Smlandī och Bilal al-Barchali

ISLAM.SE

LUND

Boken utgiven av islam.se oktober 2009
Vissa rättigheter reserverade

Redaktion: Abu Bilal as-Smalandī och Bilal al-Barchali
Formgivning: Abu Bilal as-Smalandī

Första upplagan
1

Du får:

kopiera, distribuera och sända verket

På följande villkor:

Erkännande. Du måste ange upphovsmannen och/eller licensgivaren på det sätt de anger (men inte på ett sätt som antyder att de godkännt eller rekommenderar din användning av verket).

Ickekommersiell. Du får inte använda verket för kommersiella ändamål.

Inga bearbetningar. Du får inte förändra, bearbeta eller bygga vidare på verket.

Vid all återanvändning och distribution måste du informera om licensvillkoren som gäller för verket.

Undantag från villkoren ovan kan meddelas av upphovsrätts-innehavaren.

Ingenting i denna licens begränsar upphovsmannens ideella rätt.

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/>

Innehållsförteckning

Förord.....	9
Den sanna religionen.....	10
Religionens namn.....	11
Gud och skapelsen.....	12
De osanna religionernas budskap.....	13
Universaliteten i Guds religion.....	14
Igenkännandet av Gud.....	15
Guds tecken.....	16
Sammanfattning.....	17
Blev Gud människa?.....	18
Gudarna.....	19
Människan som Gud.....	19
Gud som en del av skapelsen.....	20
Gud blir en människa.....	21
Människan blir Gud.....	21
Kan Gud bli människa?.....	23
Kan människan bli Gud?.....	24
Har Gud fått en son?.....	25
Islams troslära.....	27
Tron på Gud.....	27
Tron på änglarna.....	28
Tron på skrifterna.....	28
Tron på sändebuden.....	28
Tron på den yttersta dagen.....	28
Tron på det förutbestämda.....	29
Islams behörighetskrav.....	30
Shahadah – trosbekännelsen.....	30
Salah – den obligatoriska bönen.....	31
Zakah – den obligatoriska allmosan.....	31
Siyam – fasta.....	31
Hajj – vällfärd.....	31
Muhammad.....	34
Vem var han?.....	34
Profetior.....	35
Vad som har sagts om Muhammad.....	36
Frågor och svar.....	37
Vem är Allāh? Dyrkar muslimer en annan Gud?.....	37
Koranen säger att Gud är barmhärtig men straffar strängt – så är Han förlåtande eller straffande?.....	38
Dyrkar muslimer Muhammad?.....	38
Är islam fatalistiskt?.....	39
Hur kan ni tro på ett liv efter detta?.....	40
Är det sant att Muhammad skrev Koranen?.....	41
Hur skiljer sig Koranen från de andra skrifterna?.....	43
Tror muslimer på Jesus och andra profeter?.....	43
Motsäger islam vetenskap?.....	44
Koranen säger att bara Gud vet vad skötet döljer. Motsäger sig detta inte medicinska bevis?.....	45
Koranen säger att människan skapats av jordstoff men den säger även att hon skapats av	

sädesvätska. Är inte detta motsägelsefullt?.....	46
Varför tillåter islam inte alkohol?.....	47
Förtrycker islam kvinnan?.....	48
Varför bär muslimska kvinnor slöja?.....	49
Varför tillåter islam polygami?.....	49
Om en man får ha mer än en fru, varför får då inte en kvinna ha mer än en man?.....	51
Varför ålägger islam så stränga straff för utomäktenskapliga förbindelser?.....	51
Varför ärver kvinnan bara hälften så mycket som mannen?.....	52
Vad är jihād?.....	53
Är islam en militant religion?.....	54
Är muslimer terrorister?.....	55
Hur kan islam vara en fredlig religion när den spreds med svärdet?.....	56
Koranen säger att muslimer skall dräpa de som inte tror varhelst de finner dem. Betyder detta att islam stödjer våld och blodspillan?.....	57
Är islam enbart för araber?.....	58
Alla religioner lär i grund och botten godhet, så varför skall man följa just islam?.....	59
Är det tillåtet att attackera civila mål under jihād?.....	59
Kan en ensam kvinna anklagas och dömas för våldtäkt om hon blivit gravid?.....	60
Hedersmord.....	61
Kan man söka läkarvård?.....	62
Leder våldtäkt leder till straff även om det inte finns fyra vittnen?.....	62
Sjukdomar som tillåter en att bryta fastan.....	63
Attacker mot civila i demokratiska länder.....	64
Blöder inte den första natten.....	66
Fadern tvingar dottern till att gifta sig med någon som hon ogillar.....	66
Gud och pronomen ”Han”.....	67
Temporära äktenskap.....	67
”Ingen Gud utom Gud”.....	70
”... och Han har låtit kärlek och ömhet uppstå mellan er”.....	74
Islam och teknologisk utveckling.....	76
Samexistens är styrka.....	79
Låt ingen tvingas till att tro.....	83
Gud är universums Skapare.....	89
Att enbart tillbe Gud.....	94
Guds namn och egenskaper.....	101
Tillkomsten av universum tyder på Guds existens.....	106
Människans behov av religion.....	112
Västerlänningars tankar om islam.....	116

DEN SANNA RELIGIONEN

av

Dr. Bilal Philips

Människan föds under omständigheter som hon själv inte har valt; familjens religion och den ideologi som samhället bygger på ges båda till den nyfödda vid ankomsten till denna värld. Vid tio års ålder har barnet vanligtvis influerats till att tro att den lära som samhället bygger på är den rätta och att alla bör dela den. Men under uppväxttiden finns det även de som kommer i kontakt med andra läror, vilket kan få dem till att ifrågasätta riktigheten i deras egen tro. Den som söker efter sanningen når ofta en punkt där han eller hon inser att varje religion, ideologi eller filosofi påstår sig inneha sanningen. Alla uppmanar de människan till att göra gott – så vilken har då rätt? De kan inte alla ha rätt, då de alla påstår att de andra har fel. Hur skall då den som söker efter sanningen kunna finna den rätta vägen?

Gud har gett oss sinnen och ett intellekt som gör det möjligt för oss att göra detta viktiga val. Därför måste var och en undersöka de bevis som presenteras och välja det som känns bäst tills nya argument läggs fram.

Likt andra religioner och filosofier påstår sig islam utgöra den enda och sanna vägen till Gud. Utifrån denna aspekt finns det ingen skillnad mot andra religioner. Denna text har som mål att lägga fram ett antal bevis för giltigheten i detta påstående. Först måste det dock påpekas att det endast går att finna den sanna vägen genom att lägga känslor och fördomar åt sidan då dessa ofta gör oss blinda inför verkligheten. Då – och endast då – kommer vi att vara förmögna att använda det intellekt som Gud har skänkt oss och med hjälp av det fatta ett rationellt och korrekt beslut.

Det finns flera argument som kan läggas fram för att stödja islams påstående om att vara Guds sanna religion. De följande är enbart tre av de mest uppenbara:

- Namnets gudomliga ursprung och dess allomfattande innebörd.
- De rättframma lärorerna mellan Gud, människan och skapelsen.
- Det faktum att islam är, och alltid har varit, nåbart för den som söker efter sanningen.

Dessa är tre grunderna som logik och ett sunt begrundande kräver av en religion för att den skall kunna anses vara Guds sanna. De följande texterna kommer att utveckla detta resonemang i detalj.

RELIGIONENS NAMN

Det första man bör känna till är vad ”islam” i sig själv betyder. Det arabiska ordet *islām* avser underkastelse inför eller utelämnande av ens vilja till den ende sanna Guden – som på arabiska kallas för *Allāh*. Den som underkastar sin vilja inför Gud kallas på arabiska för *muslim*. Religionen islam är inte namngiven efter en person eller ett folkslag, ej heller har dess namn bestämts av senare generationer. Exempel på religioner som har namngivits i efterhand är kristendomen som namngavs efter Jesus Kristus, buddhismen som fått sitt namn efter Gautama Buddha, konfucianismen efter Konfucius, marxismen efter Karl Marx, judendomen efter stammen Juda och hinduismen efter Hindus. Islam är den religion som gavs till den första människan – profeten Adam – och det är den religion som har givits till alla profeter som Gud har sänt till människan. I den sista uppenbarelsen – som på arabiska kallas för Koranen – säger Gud följande:

Förbjudet för er är kött av självdöda djur och blod och svinkött och sådant [kött] som har slaktats i ett annat namn än Guds; [vidare kött av] djur som strypts eller kvävts eller dödas genom ett hårt slag eller [som] fallit utför ett stup eller stängats ihjäl eller rivits av ett rovdjur – om ni inte har slaktat djuret på föreskrivet sätt [medan det var vid liv] – och djur som slaktas på hedniska offeraltare. [Förbjudet är även] att genom teckentydning försöka utforska vad framtiden bär i sitt sköte; detta är ett ogudaktigt företag. Förnekarna av sanningen har nu miss-tröstat om [att kunna göra slut på] er tro. Oroa er inte för dem - frukta Mig! Denna dag har Jag fullbordat det religiösa regelverket för er och sänkt er Min välsignelse i fullaste mått. Jag har beslutat att underkastelse under Guds vilja skall vara er religion. Om någon drivs [att bryta mot förbundet ovan] av hunger, inte av lust att överträda dem, [skall han finna] Gud ständig förlåtande, barmhärtig.¹

Om någon ville anta en religion som inte innebär underkastelse under Guds vilja kommer detta att vägras honom, och i nästa liv skall han stå bland förlo-rarna.²

Därmed påstår sig inte islam vara en ny religion som profeten Muhammad tog till Arabien under det sjätte århundradet, utan istället är den Guds sanna religion i dess slutgiltiga form så som den ursprungligen uppenbarades för Adam och de profeter som följde honom.

Här kan vi kort kommentera två andra religioner som båda anser sig utgöra den sanna vägen. Ingenstans i Bibeln finner du att Gud uppenbarar för profeten Moses folk att deras religion kallas för judendomen, eller för de som följer Kristus att deras religion kallas för kristendomen. Med andra ord har namnen ”judendom” och ”kristendom” inga gudomliga ursprung eller godkännande. Det var inte förrän långt efter Jesu tid som namnet ”kristendom” gavs till hans religion.

Enligt islam är Jesus en profet sänd från Gud. Precis som profeterna före honom kallade han till underkastelse inför Guds vilja (vilket även islam gör). I det Nya Testamentet berättas det till exempel att Jesus lärde lärjungar att be enligt följande:

Fader vår som är i himlen, helgat vare ditt namn... Ske din vilja på jorden så som i himlen.³

Detta underströk Jesus i ett antal uttalanden som har nedtecknats i det Nya Testamentet. Han har dessutom sagt att endast de som underkastar sig kommer att träda in i Paradiset.

1) Koranen 5:3

2) Koranen 3:85

3) Lukas 11:2 / Matteus 6:9–10

Jesus betonade också att **han själv underkastade sig Guds vilja**:

Ingen av de som kallar mig ”herre” kommer att träda in i himmelriket, utan endast de som gör min himmelske faders vilja.⁴

Av mig själv kan jag inte göra något: som jag hör, så dömer jag, och min dom är rättvis, ty jag följer inte min egen vilja utan hans vilja som har sänt mig.⁵

Det finns flera texter i det Nya Testamentet som visar att Jesus gjorde det klart för lärjungarna att **han inte var den sanna Guden**. När han talade om den sista Timmen sade han:

Dagen och timmen känner ingen inte ens änglarna i himlen, inte sonen, ingen utom fadern.⁶

Likt de andra profeterna lärde Jesus ut vad islam lär – underkastelse inför Guds vilja.

GUD OCH SKAPELSEN

Då den fullständiga underkastelsen av ens vilja inför Gud representerar dyrkans kärna, är det grundläggande budskapet i Guds religion – islam – att **dyrkan enbart skall tillägnas Honom**. Det krävs även att man avhåller sig från att tillbe någon person, plats eller föremål förutom Gud. Då allting utöver Gud är Hans skapelse, kan det sägas att **islam kallar människan bort från att dyrka skapelsen och inbjuder henne till att enbart dyrka Skaparen**. Han är den Ende som förtjänar människans dyrkan, då det endast är genom Hans vilja som böner besvaras.

Om människan då ber till ett träd och hennes bön besvaras, då är det inte trädet som har besvarat bönen, utan det är Gud som tillåter omständigheterna som hon bett för att inträffa. Det kan sägas att det är uppenbart, men för den som tillber trädet är det kanske inte så. På samma sätt besvaras inte böner riktade till Jesus, Buddha, Krishna eller ens Muhammad av dem – utan de besvaras av Gud.

Jesus sade inte till lärjungarna att de skulle dyrka honom utan att de skulle dyrka Gud, vilket Koranen förklarar:

Och Gud skall säga: Jesus, son av Maria! Är det du som uppmanade människorna att dyrka dig och din moder som gudomliga väsen vid sidan av Gud? (Jesus) skall svara: ”Stor är Du i Din härlighet! Hur skulle jag kunna säga vad jag inte har rätt att säga? Om jag hade sagt detta skulle Du helt visst ha vetat det. Du vet vad som är i mitt innersta men jag vet inte vad som är i Ditt innersta: Du känner allt som är dolt för människor.”⁷

Jesus dyrkade heller inte sig själv utan istället dyrkade han Gud. I det Nya Testamentet berättas det att Jesus har sagt:

Det står skrivet: ”Herren din Gud, skall du tillbe, och endast honom skall du dyrka.”⁸

Denna grundläggande princip återfinns i Koranens första kapitel i den femte versen:

Dig tillber vi; Dig anropar vi om hjälp.⁹

4) Matteus 7:21

5) Johannes 5:30

6) Markus 13:32

7) Koranen 5:116

8) Lukas 4:8

9) Koranen 1:5

Vi kan även läsa:

Och er Herre säger: Be till Mig; Jag kommer att besvara er [bön].¹⁰

Det kan vara värt att förtydliga att islams grundläggande budskap (att enbart dyrka Gud) förkunnar att **Gud och Hans skapelse är två olika och åtskilda enheter**. Gud är varken likvärdig med skapelsen eller en del av den, ej heller är Hans skapelse likvärdig med eller en del av Honom.

Detta kan tyckas vara uppenbart, men människans dyrkan av skapelsen istället för Skaparen grundas i stor utsträckning på okunskap eller försummelse av detta budskap. Det är tron på att Gud återfinns i skapelsen, eller i vissa delar av den, som har rättfärdigt dyrkan av skapelsen samtidigt som det har kallats för att tillbe Gud. Men islams bud som profeterna har kommit med är att **enbart Gud skall tillbes – inte Hans skapelse**.

I Koranen sägs det:

Till varje samfund har Vi låtit ett sändebud komma [för att förkunna]: ”Dyrka Gud och håll er borta från det onda!”¹¹

När de som tillber avgudar tillfrågas om varför de bugar sig inför en avbild skapade av människor, är det ofrånkomliga svaret att de i själva verket inte tillber avbilden, utan att det är Gud som är närvarande inuti den. De påstår att avbilden endast är en fokuseringspunkt för Guds essens och att det i själva verket inte är Gud. Den som har kommit till tron att Gud är närvarande i skapelsen kommer att falla offer för avgudadyrkan. Men den som förstår islam kommer aldrig att acceptera avgudadyrkan – hur den än gestaltar sig.

De som genom årtusendena har påstått sig vara gudomliga har ofta grundat detta på en felaktig trosprincip som säger att Gud är en del av människan. För att ta detta ännu ett steg påstår de att Gud är mer närvarande i dem och att andra därför bör underkasta sig och tillbe dem som om de var Gud eller Gud manifesterad i deras person.

Vid det här laget bör det vara klart att den som har förstått islam **aldrig kan tänka sig att tillbe en människa eller ett föremål**. Guds religion är ett tydligt kall till att **dyrka Skaparen** och att **avvisa all dyrkan av skapelsen**. Detta är innebörden av islams motto: ”*Lā ilāha illā Allāh*”¹². Läser man dessa ord med uppriktighet och accepterar profetskapet är man muslim. En uppriktig tro på detta garanterar en Paradiset. Islams sista profet har sagt:

Den som säger: ”Det finns ingen gud förutom Gud” och som dör och håller fast vid denna tro kommer att träda in i Paradiset.

Tron på detta förkunnande kräver att man underkastar sin vilja inför Gud på det sätt som Hans profeter har lärt oss. En troende måste likaså överge dyrkandet av falska gudar.

DE OSANNA RELIGIONERNAS BUDSKAP

Det finns många kulturer, religioner eller filosofier som påstår sig följa den rätta vägen eller utgöra den sanna vägen till Gud så hur skall man kunna avgöra vem som har rätt – eller har alla rätt? En metod för att finna svaret är att skala av de ytliga skillnaderna och identifiera det centrala föremålet för dyrkan. Osanna religioner har alla något gemensamt i fråga om Gud; antingen påstår de att alla människor är gudar, att vissa människor är gudar, att naturen är Gud eller att Gud är ett mänskligt påhitt.

Vi kan därmed hävda att de osanna religionernas budskap är att Gud kan dyrkas i form av Hans skapelse. Osanna religioner bjuder in människan till att **dyrka skapelsen** genom att

10) Koranen 40:60

11) Koranen 16:36

12) Det finns ingen gud utom Gud.

kalla skapelsen, eller någon del av den, för Gud. Profeten Jesus bjöd in de som följde honom till att **dyrka Gud**, men de som idag menar att de följer Jesus kallar människor till att **dyrka honom** med påståendet att han är Gud.

Buddha var en reformator som införde vissa mått av humanism i den indiska religionen. Han påstod sig inte vara Gud och han menade heller inte att de som följde honom skulle dyrka honom. I dag finner vi dock att de flesta buddhister utanför Indien har gjort honom till Gud och att de nedfaller inför avbilder som liknar honom.

Genom att använda denna metod för att identifiera det centrala föremålet för dyrkan kan vi med enkelhet känna igen osanna religioner. I Koranen säger Gud:

Vad ni dyrkar vid sidan av Honom är ingenting annat än namn som ni har tänkt ut, ni och era förfäder, Gud har inte gett er tillstånd till detta. Ingen dömer utom Gud; Han befäller er att dyrka Honom ensam. Detta är den evigt sanna tron, men de flesta människor har ingen kunskap [om detta]. (Koranen 12:40)

Det kan sägas att alla religioner lär ut goda saker, så vad spelar det då för roll vilken religion vi följer? Svaret är att osanna religioner lär ut det allra ondaste: att dyrka skapelsen. **Dyrkan av skapelsen är den största synd som människan kan begå då det motsäger sig hela syftet med skapelsen.** Människan har skapats enbart för att dyrka Gud, vilket tydligt förklaras i Koranen:

Jag har skapat de osynliga väsenden och människorna enbart för att de skall [känna Mig och] dyrka Mig.¹³

Följaktligen är dyrkan av skapelsen den enda oförlåtliga synden. Den som dör med avgudadyrkan har förseglat sitt öde i nästa liv. Detta är inte en valmöjlighet utan ett faktum som Gud har uppenbarat:

Gud förlåter inte dem som sätter medhjälpare vid Hans sida, men Han förlåter den Han vill hans mindre synder; den som sätter medhjälpare vid Hans sida har sannerligen gjort sig skyldig till en oerhörd synd.¹⁴

Gud förlåter inte dem som sätter medhjälpare vid Hans sida, men Han förlåter den Han vill hans mindre synder; den som sätter medhjälpare vid Guds sida har drivit synden till dess yttersta gräns.¹⁵

UNIVERSALITETEN I GUDS RELIGION

Då följderna av att följa fel religion är så allvarliga måste Guds sanna religion vara möjlig att anta på alla platser och under alla tider. Med andra ord, Guds sanna religion kan inte begränsas till ett folkslag, ett samhälle eller en tidsperiod. Det skulle heller inte vara logiskt om denna religion belades med villkor som inte har något att göra med människans relation med Gud; som dopet, tron på människan som en frälsare eller en medlare. I islams mest centrala lära (att överge sin vilja inför Gud) återfinns roten till dess universalitet. **Närhelst människan kommer till insikt om att Gud är en, åtskiljd från skapelsen, samt underkastar sig Honom, då blir hon muslim kroppsligen så väl som andligen.** Denna insikt är vad som berättigar henne Paradiset.

Därmed kan vem som helst, när som helst bli en muslim som följer Guds religion, islam, genom att **avvisa dyrkandet av skapelsen och vända sig enkom till Skaparen.**

13) Koranen 51:56

14) Koranen 4:48

15) Koranen 4:116

Det bör dock påpekas att man hela tiden måste fortsätta att välja mellan rätt och fel för att verkligen underkasta sig Guds vilja. Gud har inte enbart begåvat människan med förmågan till att skilja rätt från fel, utan även förmågan till att kunna välja mellan dem. Dessa förmågor givna av Gud medför ett viktigt ansvar, nämligen att människan kan ställas till svars av Gud för de val som hon gör. Det blir då naturligt att människan anstränger sig till sitt yttersta för att göra gott och undvika det som är ont. I Koranen uttrycks detta på följande vis:

De som tror [på denna Skrift] och de som bekänner den judiska tron och de kristna och sabierna - ja, [alla] som tror på Gud och den Yttersta dagen och som lever ett rättskaffens liv – skall helt visst få sin fulla lön av sin Herre och de skall inte känna fruktan och ingen sorg skall tynga dem.¹⁶

Om människan av någon anledning inte lyckas att acceptera det slutgiltiga budskapet när det tydligt har förklarats, då svävar hon i stor fara. Den siste profeten har sagt:

Den kristne eller jude som hör talas om mig men som inte bekräftar tron på vad jag för med mig och som dör i detta tillstånd kommer att vara en av Helvetets invånare.¹⁷

IGENKÄNNANDET AV GUD

En fråga som här framkommer är hur människor skall kunna förväntas tro på en sann Gud då de har så olika bakgrunder och kommer från så olika kulturer. För att kunna hållas ansvariga för att dyrka den ende sanne Guden måste det finnas tillgång till kunskap om Honom. Islam lär att människan har igenkännandet av Gud medfött i själen som en del av dess innersta natur.

I Koranens sjunde kapitel säger Gud:

Är Jag inte er Herre? [Då] svarar de: ”Jo, vi vittnar [att Du är vår Herre]!”¹⁸

Här förklarar Gud att när Han skapade Adam så fick Han Adams efterföljare till att existera och Han fick ett löfte från dem genom att säga: ”Är Jag inte er Herre”, vilket de alla svarade till: ”Jo, vi vittnar [att Du är vår Herre]!” Gud förklarar sedan varför Han lät människosläktet vittna om att Han är deras Skapare och ende sanne Gud värdig att dyrka. Han säger:

[Detta sker] för att ni [människor] inte på Uppståndelsens dag skall säga: ”Om detta var vi inte medvetna.”¹⁹

På Domedagen kan vi därmed inte påstå att vi inte visste att Gud var vår Gud och att ingen berättat för oss att vi enbart skulle ha dyrkat Honom. Gud förklarar vidare:

[Det var också för att ni inte skulle säga:] ”Det var våra förfäder som i forna dagar tog sig för att sätta medhjälpare vid Guds sida – och vi, deras sentida efterkommande, vill Du låta oss gå under på grund av de lögnare som de diktade upp?”²⁰

16) Koranen 2:62

17) *Sahih Muslim*, vol. 1, s. 91, 284

18) Koranen 7:172

19) Koranen 7:172

20) Koranen 7:173

På detta sätt kommer varje barn till världen med en naturlig tro på Gud och en dragning mot att enbart tillbe Honom. Denna medfödda tro och tilldragelse kallas på arabiska för *fitrah*.

Profeten Muhammad har berättat att Gud har sagt: ”*Jag skapade Mina tjänare med den rätta religionen, men djävlar fick de till att gå vilse.*” Han har även sagt: ”*Varje barn föds i ett naturligt tillstånd. Sedan gör föräldrarna det till en jude, kristen eller zoroastrian.*” Om ett barn lämnades ensamt skulle det dyrka Gud på sitt eget sätt, men barn påverkas av deras omgivning. Precis som ett barn underkastar sig de fysiska lagar som Gud har ålagt naturen, underkastar sig dess själ naturligt det faktum att Gud är dess Herre och Skapare. Men om föräldrarna vill få barnet till att följa en annan väg är barnet inte starkt nog för att motsätta sig föräldrarna. I ett sådant fall kommer den religion som barnet följer att vara den som det uppfostras till, med Gud håller inte barnet ansvarigt eller straffbart innan en viss mogenhet och förmåga till egen förståelse har uppnåtts.

GUDS TECKEN

Genom människans liv, från tidig barndom till ålderns höst, visar Gud henne tecken, både i det yttre och i det inre, tills det blir klart för henne att det endast finns en sann Gud. I Koranen kan vi läsa:

Vi skall visa dem Våra tecken vid horisonten och inom dem själva, ända till dess (uppenbarelsens) sanning står klar för dem! Är det inte nog för dem (att veta) att din Herre är vittne till allt som sker!²¹

Gud nämner profeten Abrahams sökande som ett exempel på hur de som följer Hans tecken kommer att bli vägleda:

Vi Visade nu Abraham [Vårt] herravälde över himlarna och jorden, för att han skulle bli fullt övertygad. När nattens mörker sänkte sig över honom, såg han en stjärna och utropade: ”Detta är min Herre!” Men när den sjönk [under horisonten], sade han: ”Jag kan inte dyrka något som sjunker och försvinner. Och när han såg månen gå upp sade han. ”Detta är min herre!” Men när den sjönk [och försvann] sade han: ”Om min Herre inte vägleder mig blir jag säkert en av dem som går vilse. Och han såg solen gå upp och sade: ”Detta är min Herre! Denna [stjärnan] är störst.” Men när [även solen] sjönk [och försvann] sade han: ”Stamfränder! Jag har ingen del i [den synd ni begår när] ni sätter medgudar vid Guds sida. Jag har i sökandet efter sanningen funnit den rena, ursprungliga tron, vänt mig ifrån allt falskt och [vänt mig] till Den som har skapat himlarna och jorden, och jag ägnar inte avgudar min dyrkan.”²²

Som vi tidigare har nämnt har profeterna sänts till människan för att stödja hennes medfödda tro på Gud och dragelse mot att dyrka Honom. Även om en stor del av profeternas läror har blivit förvanskade har delar av vad Gud har uppenbarat för dem bevarats orörda och de har tjänat som en vägledning för människan till att välja mellan rätt och fel. Påverkan av gudsinspirerade budskap genom tiderna kan ses i ”De tio budorden” i det Gamla Testamentet. Vi finner att dessa bud återfinns i lagar beträffande mord, stöld och äktenskapsbrott i de flesta samhällen.

Som ett resultat av Guds tecken genom tiderna, kombinerat med Hans uppenbarelsen till profeterna, har människan givits chansen att lära känna Honom. Därmed kommer varje själ att hållas ansvarig för dess tro på Honom och accepterande av Hans sanna religion – islam.

21) Koranen 41:53

22) Koranen 6:75-79

SAMMANFATTNING

Denna text har gjort det tydligt att religionen islams namn beskriver dess mest grundläggande princip – underkastelse inför Guds vilja – och att namnet islam, enligt religionens heliga skrifter, inte har valts av människor utan av Gud.

Det har även visats att islam är den enda religion som förkunnar att tillbedjan endast skall vara till Gud – utan mellanled i form av helgon, statyer eller profeter. Genom dragelsen i människans inre till att dyrka Gud och genom de tecken som Han har visat genom årtusendena, har det alltid varit möjligt att bli muslim.

Vi ber Gud den Upphöjde att Han håller oss på den rätta vägen som Han har väglett oss till och att Han skänker oss Hans välsignelser och nåd, för Han är sannerligen den Mest Nåderike.

All lovprisan tillkommer Gud världarnas Herre och må frid och välsignelser vara över profeten Muhammad, alla Guds profeter och deras rättfärdiga efterföljare.

BLEV GUD MÄNNISKA?

av

Dr. Bilal Philips

Majoriteten av alla människor har alltid trott på Gud. Både forna civilisationer och vår tids naturfolk har byggt samhällen på religion och Gudstro. Förnekelse av Guds existens – ateism – har genom historien enbart haft ett fåtal anhängare, fram till kommunismens begynnelse under 1900-talet. Även i dagens sekulära samhällen här i Väst, i vilka samhällsvetare med darwinistisk retorik har menat att Gud enbart är ett mänskligt påfund, tror dock de flesta på Gud.

Arkeologiska fynd till stöd för Guds existens har lett antropologer till slutsatsen att människans Gudstro (deism) är medfödd och inte inlärd. Även om de flesta samhällsvetare menar annorlunda, stödjer nya vetenskapliga rön fåtalets hållning om att människans tro på Gud är naturlig. I artikeln *"God Spot is Found in the Brain"*²³ menar Dr. Vilaynaur Ramachandran vid University of California i San Diego att tron på Gud är medfödd.

Även om bevisen för att människan har en medfödd förmåga till att tro på Gud har många, även bland de troende, antagit att människan har uppfunnit religionen själv. Forskning har dock visat "röd tråd" som löper genom alla trosläror; tron på ett Högsta Väsen stående över alla andra gudar. Detta är ett monoteistiskt²⁴ fundament som även återfinns i de utvändigt mest panteistiska²⁵ religioner. Ett exempel på detta är hinduismens syn på Gud som stödjer uppfattningen att människan från början var monoteist men genom en nedbrytande process blev polyteist²⁶. Trots hinduismens uppsjö av gudar återfinns likväl tron på ett Högsta Väsen, Brahman.

Av hävd har de flesta antropologer antagit att religion utvecklas i steg, från polyteism till monoteism.

1. Människan gör de olika naturkrafterna till **flera** gudar;
2. som därpå blir till **två** gudar, dualism²⁷, där alla övermänskliga krafter sammanförs i en god och en ond gudom;
3. som sist når den enklaste formen av tro som är tron på **en** Gud – monoteism.

23) *The Sunday Times*, 2 Nov. 97, s. 19

24) Tron på att det bara finns *en* Gud.

25) En panteistisk uppfattning gör gällande att Gud inte finns.

26) Någon som tillber många, *poly*, gudar.

27) En teologisk lära som tänker sig att världen har uppkommit och styrs av två motsatta krafter.

Därmed menar antropologer och samhällsvetare att religionen saknar gudomligt ursprung och att den bara är en biprodukt av människans första vidskepelser i avsaknad av vetenskapligt kunnande. Till sist skall vetenskap avslöja naturens mysterier och behovet av religion upphör.

Den medfödda tron på ett Högsta Väsen tycks likafullt stödja den motsatta åsikten; att människan först var monoteist men efterhand gick vilse i olika former av polyteism. Denna åsikt stöds av faktumet att de naturfolk som idag ”upptäckts” tror på ett Högsta Väsen. Oberoende av i vilka utvecklingsstadier deras religioner har befunnit sig i vid ”upptäckten” har de flesta funnits tro på ett Högsta Väsen, stående över andra gudomar och andar. Att denna tro fortfarande återfinns i de flesta religioner är ett bevis för att många har gått vilse från monoteismen genom att *tillskriva skapelsen vissa av Skaparens egenskaper*, vilket har lett till att dessa egenskaper har setts som lägre gudar eller medlare.

Icke desto mindre utgör tron på ett Högsta Väsen kärnan i de flesta trosläror.

GUDARNA

Det återstår emellertid en aspekt av gudsdyrkan som motsäger sig allt vett och förnuft, men som för många har blivit ett viktigt trosfundament. Detta är tron på att Gud har förkroppsligats och blivit till människa av kött och blod.

När den ursprungliga monoteismen förföll till tron på medlare mellan människan och det Högsta Väsendet kom dessa medlare till att ses som Guds ställföreträdare som man bad till istället för Gud. Dessa medlare har ofta uppfattats som andeväsen i naturen i olika tappningar och följaktligen har människan dyrkat vad som sammankopplats med skogar, vattendrag, himlen eller jorden. Ibland har även naturen själv dyrkats och vid andra tillfällen symboler som har fått representera den. De religioner som har utvecklats utifrån dessa trosupfattningar har till dags dato tenderat till att vara bundna till särskilda platser, endast spridda bland naturfolk och inte sammanstrålade i en samlad världsomspännande tro.

När den monoteistiska tron förföll och Guds krafter förkroppsligades som mellanhänder representerade av avbilder, kom de till att utgöra fokalpunkten för gudsdyrkan. Guds krafter blev till gudar. Dessa trosformer har stått på höjden som naturreligioner av världsomspännande omfång. Forna egyptiska, grekiska och romerska religioner har dött ut under påverkan av kristendomen. I Indien har dock hinduismen överlevt både muslimsk och kristen kolonisering och är idag nationalreligion för en miljard indier. Kristendomen och islam har med undantag av Bali i Indonesien tagit över större delen av borte Asien. Olika former av buddhism, en avlöpare från hinduismen, har blivit flera hundra miljoner asiaters religion. Olika former av hinduistiska reformrörelser sprider sig än idag Väst.

MÄNNISKAN SOM GUD

Enligt hinduismen är skapelsen också Gud. Det finns ingen skillnad mellan Skaparen och skapelse. Hinduer menar att allt levande har en själ, *ātman*, och att denna själ är Gud, Brahman. Följaktligen är den hinduistiska trons essens att *ātman* och Brahman är *en och samma*; med andra ord är människan gudomlig.

Det hinduiska samhället är indelat i kaster, eller klasser, där varje kast representerar olika delar av Brahman. Den övre kasten, *bahmin*, härstammar från hans huvud och den lägre kasten, *sudras*, kommer från hans fötter. Även om de officiella kasterna enbart är fyra finns det i själva verket långt fler underkaster. Varje huvudkast är på så sätt uppdelad i tusentals lägre kaster.

Hinduer tror på reinkarnation efter döden. Den avlidnes själ, *ātman*, dör aldrig utan föds ständigt på nytt. Är människan god i detta liv kommer hon att återfödas i en högre kast i nästa liv. Och om hon är ond kommer hon att återfödas i en lägre kast. Detta skulle kunna vara en anledning till att självmord är vanligt bland hinduer.

När man efter en mängd reinkarnationer når den översta kasten, *brahmin*, upphör återfödandet och man återförenas med Brahman. Detta återförenande kallas för *moksha*. (Buddister benämner det som *nirvāna*²⁸.)

På detta sätt blir människan Gud.

GUD SOM EN DEL AV SKAPELSEN

Enligt hinduismen visar sig Brahmans attribut som olika gudar. Skapandet blir en skapar-gud, Brahman. Bevarandet blir en gud som bevarar, Vishnu. Förstörelsen blir en gud som förstör, Siva. Den mest omtyckte, Vishnu, anses ha reinkarnerats bland människor vid ett flertal tillfällen, en reinkarnation som på sanskrit kallas för *avatar*, vilket betyder nedstigande. Detta ger en bild av hur Gud menas stiga ned till människans värld genom att själv bli människa eller något annat levande.

Huvudsakligen syftar termen *avatar* på Vishnus tio främsta framträdande. Dessa är bland annat Matsya, Gud inkarnerad som fisk; Kurma, som sköldpadda; Varha, som vildsvin; Narasimha som hälften människa, hälften lejon; Vamana som dvärg och den antagligen vanligaste formen som är Rama, och det är som människa. Rama är det välkända eposet *Ramayanas* hjälte.

En annan omtyckt gud är Krishna, den andra mänskliga inkarnationen av Vishnu. Hans epos är *Mahabharata* som beskriver hur gudarna stiger ned i mänsklig form för att rädda Gudinnan Jorden som förtrycks av demoner, tyngs av överbefolkning och närmar sig ett upplösningstillstånd²⁹.

Det kan finnas variationer av denna tro i fråga om hur många inkarnationerna är och vilka sorters djur som kan antas, men dessa är de huvudsakliga.

Följaktligen anser hinduer, som utgör en femtedel av världens befolkning, att människan är Gud eller en del av Gud. Skillnaden mellan Skaparen och Hans skapelse är därmed endast ytlig.

Nutida buddism delar i stora drag hinduismens tro på reinkarnation. Buddismen lär att varje själ har en "buddah-natur" och därmed är kapabel till att bli en Buddha. I tidiga läror³⁰ var Buddha en lärare i mänsklig form. Men i *mayahana*-buddismen framläggs tanken om en "evig" Buddha som förkroppsligar den absoluta sanningen genom vilken han blir till en gud. För att förkunna sitt budskap manifesterar sig denne evige Buddha som en jordlig Buddha, levandes bland människor. På så vis har buddismen grundare Siddhartha Gautama varit en jordlig manifestation, en vision skapad av den evige Buddha³¹.

28) Detta är en term från *sanskrit* som betyder "att icke-vara" och avser fullständig frihet från världsliga begär eller frälsning. Även om termen härstammar från veda-skrifterna (*Bhagavad-Gita* och *Vedas*) förknippas den oftast med Buddhism. Inom Hinaya Buddhism avses ett icke-varande medan Mahayana Buddhism avser frälsning. (*Dictionary of Philosophy and Religion*, s. 393)

29) Den teologiska höjdpunkten i detta epos är *Bhagavad Gita*. (*Dictionary of World Religions*, s. 448)

30) *Theravada*-buddhism, läran om dem äldste, är i huvudsak en disciplin som utövas för att uppnå frälsning för sig själv, av sig själv. Endast munkar med uthållighet och viljestyrka för att leva ett ansträngande religiöst liv kan nå detta mål. Den som uppnår det kallas för *arhant*.

Det finns två typer av *nirvāna*, ett med återstoder och ett utan. Det första uppnås av en *arhant* här och nu. De fem sammanhopningarna (*skandhas*, som omfattar alla människor, är materia, känsla, perception, anlag och medvetenhet) finns fortfarande kvar, även om den åtrå som leder till fortsatt återfödelse är släckt.

Nirvāna utan återstod avser en *arhants* tillstånd efter döden, vilket Buddha inte har talat om. Det kan bara finnas en Buddha i en eon och upplysning är förbehållen enbart ett fåtal. Denna aspekt av buddhism kallas för *hinayana* eller "den mindervärdiga farkosten".

Efters Buddhas bortgång kritiserades theravada-munkar för att vara alltför snäva och individualistiska i deras undervisning. Slitningar uppstod och buddhism utvecklades. En ny form, mahayana, eller "det stora fordonet", kom att dominera. (*Dictionary of World Religions*, s. 126-127)

31) *Dictionary of World Religions*, s. 129

Buddhismen införlivade delar av den indiska religionen och besvarade den populära *bhakti*-hinduismen³². Det Absoluta eller en Buddha-natur sågs av vissa som attribut manifesterade som eviga Buddhor och *bodhisattvor*³³ som fanns i de andliga världarna och erbjöd sina tjänster, skydd och hjälp mot upplysning till alla anhängare som var dem hängivna.

Den högste av de eviga bodhisattvorna var Avalokitesvara, en personifikation av medkänsla; och Manjusri, en personifikation av visdom. Och bland de eviga buddhorna fanns Aksobhya (den Oberörde), Amitabha (evigt ljus) och Amitayus (evigt liv).

GUD BLIR EN MÄNNISKA

De kristnas tro på Guds inkarnation härstammar från de forna grekernas tro. Skildringen av hur Gud blev till människa återfinns i Johannes Evangeliet:

I begynnelsen fanns Ordet, och Ordet fanns hos Gud, och Ordet var Gud.

Författaren till Johannes Evangeliet skriver vidare:

Och Ordet blev människa och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, en härlighet som den ende sonen får av sin fader, och han var fylld av nåd och sanning.

Även om det grekiska ordet *logos* har översatts som "Ordet" finns det egentligen inte något synonymt svenskt ord. Dess betydelse ligger i dess bruk som teknisk term inom grekisk metafysik från det femte århundradet före Kristus till det andra efter Kristus och dess tilläggande av både judiska och kristna tänkare. Först använde Herakleitos (540-480 e.Kr.) det vid beskrivningar som universums framdrivande grundsats. Men under Aristoteles tid ersattes den med den immateriella kraften *nous*. *Logos* dök åter upp i Stoiks system som döpte deras princip för teleologi både till *logos* och till Gud. Den judiske tänkaren Philo (50 f.Kr.) identifierade det skapande ordet i det Gamla Testamentet med stoikernas *logos*. Därigenom blev *Logos* en transcendent princip genom vilken Gud uttryckte Sig Själv i denna värld. Men *logos* besatt även en framkallande funktion; det var medlet till en högre andlig natur. I *Johannes Evangeliet* är *logos* både skapande och framkallande. Den sistnämnda aspekten ges här större betydelse än den första.³⁴

Denna lära kräver en orsak och därav har tron på arvssynden införts. Det menas att Adams synd som växt för var generation tills den blivit så stor att inget mänskligt offer kan gottgöra för den kräver ett gudomligt offer. Följaktligen fick Gud en människoson, som var Gud själv inkarnerad. Sonen dog på korset som ett offer för alla människor till Gud. Denne son, som var Gud själv, återuppstod senare och sitter nu på höger sida om Guds tron i väntan på att döma människan vid tidens ände.

Enligt de kristna, som utgör en femtedel av världens befolkning, har Gud en gång blivit människa och tron på Hans inkarnation är avgörande för att uppnå frälsning.

MÄNNISKAN BLIR GUD

Inte bara de kristna har trott att Gud har blivit människa. Det finns även grupper bland islams anhängare som likt hinduer och buddister menar att människan kan bli Gud.

Grunden för denna tro återfinns i mysticism med rötter i uråldriga religioner. Mysticism definieras som ett uttryck för föreningen med Gud och att människans huvudsakliga mål i

32) Personlig hängivelse inför undsättande gudar.

33) Ursprungligen avsåg detta begrepp tidigare Buddhor medan de fortfarande strävade efter upplysning. I *mahayana* skjuter en *bodhisattva* upp hans sista fullständiga upplysning och *nirvāna* för att hjälpa andra i deras strävan efter upplysning. (*Dictionary of World Religions*, s. 112)

34) *Dictionary of Philosophy and Religion*, s. 314

livet är att försöka nå denna förening. Den grekiske filosofen Plato framlade denna tanke i *Symposium* i vilken han beskriver hur människans själ kan "klättra" längs en andlig stige tills den slutligen åter blir ett med Gud³⁵. Grunden för denna tro är att människan är en del av Gud och att hon har fångslats i den jordiska världen när den fysiska kroppen överskyler själen. Följaktligen menar de att själen är gudomlig och att den del av Gud som är fånge i denna värld måste frigöra sig själv och återföre sig med Honom.

Det finns även muslimska sekter som har förespråkat denna lära. Traditionellt sett har de kallats för sufier och deras lära för sufism. På svenska är benämningen mysticism. Grunden är samma som de grekiska mystikernas: människans själ är gudomlig och förenas med Gud genom andliga övningar. Vissa sufi-grupper har utvecklats till kulturer kallade *tariqah* (väg). Varje kult har namngivits efter dess grundare, eller den person som antagits vara grundaren, och varje kult har haft dess utmärkande spirituella övningar som medlemmarna har följt strikt.

De flesta lär att utövaren genom spirituella och fysiska övningar blir till ett med Gud. Denna förening kallas på arabiska för *fanā*, och kan översättas som "upplösning"³⁶, eller *wusūl* som betyder "att anlända". Islams lärde har avvisat tron på en förening med Gud men vanligt folk har tagit tanken till sig.

Under det nionde århundradet menade en sufier vid namn al-Hallāj (858-922 e.Kr.) att han var Gud. Han skrev bland annat boken *Kitāb at-Tawasīn* och menade:

Om du inte känns vid Gud, känn då åtminstone vid Hans tecken. Jag är den slutliga absoluta sanningen därför att genom sanningen är jag evig sanning. Mina vänner och lärare är Iblīs³⁷ och Faraο. Djävulen hotades med Helveteselden men trots det medgav han inte något mellan sig själv och Gud. Även om jag bräcks om livet och korsfäst samt mina händer och fötter skärs av tar jag inte tillbaka [det jag har sagt].³⁸

Ibn `Arabī (d. 1240 e.Kr.) tog föreningen med Gud ännu ett steg genom att påstå att enbart Gud existerar. I ett av hans verk skrev han följande:

Äras Den som fick saker och ting till att existera medan Han samtidigt var deras essens.³⁹

Han är det synligas essens och Han är det doldas essens medan Han syns. Den som ser Honom är ingen annan än Han och ingen är dold för Honom därför att Han syns för Honom själv medan Han är dold.⁴⁰

Denna lära kallas för *wahdatul-wujūd* (existensens enande) och har blivit populär bland sufiordnar i den muslimska världen. Varför?

Vad har då fått folk till att tro att Gud har blivit människa eller att Gud och människan är en och samma?

Den främsta anledningen var att de inte kunde inse eller godta att Gud har skapat denna värld utifrån tomma intet. De förstod Gud som de förstod sig själva, att Han skapade världen utifrån vad som redan existerade.

Människor "skapar" föremål genom att omskapa redan existerande ting till olika nya tillstånd och former. Ett träbord var från början ett träd i skogen och dess spik var järn långt ned i berget. Människor hög ned trädet och formade det till en bordsskiva med ben. De tog

35) *Colliers Encyclopedia*, vol. 17, s. 114

36) *Ihyā` Ulūm ad-Dīn*, vol. 4, s. 212

37) Djävulen.

38) *Idea of Personality*, s. 32

39) *al-Futūhāt al-Makkiyyah*, vol. 2, s. 604

40) *Fusūs al-Hikam*, vol. 1, s. 77

upp järnet, smälte det och hällde det i formar för att göra skruv och spik. Därpå satte de ihop alla stycken och det blev till ett bord.

Likaså var plaststolar till att sitta på en gång flytande olja långt ned i jorden. Det går inte att föreställa sig någon sittandes på flytande olja som man sitter på en stol. Men genom människans kunskap om att på kemisk väg förädla olja produceras plast och stolar görs för att sitta på.

Detta är vad människan är kapabel till: att omvandla vad som redan existerar. Hon kan inte skapa träd eller olja. När man talar om att *tillverka* olja avser man egentligen att *utvinna* olja. Oljan tillkom för miljoner år sedan genom geologiska processer. Människan har sedan pumpat upp den ur jorden och raffinerat den. Detsamma gäller träd. Även om människan planterar träd kan hon inte skapa de frön som träd växer ifrån.

Följden av detta är att människan i okunskap uppfattar Gud som henne själv. I det Gamla Testamentet kan vi läsa:

Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne.⁴¹

För hinduer är Purusa skaparguden av Brahma i mänsklig form och precis som människor skapar genom att omvandla redan existerande ting måste skaparguden göra på samma sätt.

Enligt hinduismens läror är Purusa en gigantisk avkomma av Brahman. Han har tusen huvud och tusen ögon. Från honom kommer Virāj, hans kvinnliga motsvarighet och maka i skapelseprocessen. Den gudomlige Purusa är också ett blotoffer och från hans avhuggna kroppsdelar kommer de traditionella fyra kasterna (*varna*)⁴². Purusa-hymnen berättar att brahmanerna skapades ur hans mun, krigarna ur hans armar, köpmännen ur hans liv och arbetarna ur hans fötter⁴³. När hinduerna inte insåg att Gud har skapat denna värld från tomma intet ledde det dem till föreställningen att Gud skapade den genom Honom Själv och människan utifrån Hans kroppsdelar.

Människans förmåga till att förstå är begränsad. Hon kan inte förstå det som är oändligt. Vad Gud lärde Adam var att Han skapade denna värld utifrån tomma intet. När Han vill att någon skall finnas till säger han ”*Var!*”. Hans befallningar har fört till existens vad som tidigare inte fanns. Denna värld och allt som den rymmer har inte skapats *från* Gud. Skulle Gud ha skapat världen utifrån Honom Själv reducerar det Honom till samma nivå som skapelsen som enbart ”skapar” av sådant som redan existerar.

De som har trott och fortfarande tror på denna lära förstår inte Guds unikhet. Det finns ingen som kan liknas vid Honom. Hade Han skapat världen utifrån Honom Själv hade Han varit precis som Hans skapelse.

KAN GUD BLI MÄNNISKA?

Frågan som återstår är om Gud har blivit människa. Det logiska svaret är: Nej. Tanken att Gud skulle bli människa motsäger sig den mest grundläggande betydelsen av ordet ”Gud”. I folkmun säger man ofta att Gud kan åstadkomma allt; vadhelst Han vill göra, det kan Han göra. I Bibeln kan vi läsa: ”*För Gud är allting möjligt.*”⁴⁴ Koranen säger i sin tur: ”*Gud har allt i Sin makt.*”⁴⁵ Även hinduiska skrifter lägger fram snarlika innebörder.

Alla religiösa urkunder av vikt ger liknande uttryck för Guds allsmäktighet. Han är större än alla ting och för Honom är allting möjligt. Låter vi denna lära ta sig praktiska uttryck måste vi först förstå Guds egenskaper. De flesta uppfattar Gud som ett Evtigt Väsen utan början eller slut. Antar vi då att Gud är förmögen att åstadkomma allt, och vi frågar oss om

41) Mos 1:27

42) *Dictionary of World Religions*, s. 587

43) *The New Encyclopedia Britannica*, vol. 20, s. 552

44) Matt 19:26

45) Koranen 2:20

Gud kan dö, vad blir då svaret? Då döden är en del av ”alla ting”, kan vi då säga att Gud kan dö? Tveklöst är detta fel.

Här föreligger ett problem då Gud har definierats som den Levande, utan slut, och döden innebär att man når ett slut. Följaktligen är frågan självmotsägande. Att på samma sätt fråga om Gud kan födas är också orimligt, då Gud redan har definierats som evig, utan början. En födsel innebär en början, att komma till världen efter att inte ha existerat.

På samma tema brukar ateister förtjust ställa troende frågan: ”Kan Gud skapa en sten så tung att Han inte kan lyfta den?” Om den troende svarar jakande betyder det att Gud kan skapa något större än Honom Själ. Svarar han nekande innebär det att Gud inte kan åstadkomma allt.

Således exkluderas alla absurda frågor från ”allt” i frasen ”*Gud har allt i Sin makt.*”⁴⁶ Här kan inte sådant som motsäger sig Guds gudomliga attribut inkluderas; sådant som gör Honom till lägre än Gud likt glömska, sömn och ånger. Vad ”allt” innefattar är enbart det som är i enlighet med att Han är Gud. Detta är innebörden av ”*Gud har allt i Sin makt.*”⁴⁷ Detta kan inte förstås absolut utan måste preciseras.

Påstående att Gud har blivit människa är också en absurditet. Det passar inte att Gud antar mänskliga former då det betyder att Skaparen blir Hans skapelse. Blir Skaparen Sin Egen skapelse skulle det betyda att Skaparen skapade Sig Själ, vilket är en omöjlighet. För att ha skapats skulle Han vid ett tillfälle behövt att inte ha existerat, så hur kan Han då skapa? Och om Han har skapats skulle det betyda att Han har en början vilket motsäger att Han är evig. Per definition är en skapelse i behov av en skapare. Det skapade behöver en skapare för att komma till existens. Gud kan inte vara i behov av en skapare då Gud Själ är Skaparen. Därmed finns här en uppenbar motsägelse. Påståendet att Gud blev en del av Sin Egen skapelse gör gällande att Han är i behov av en skapare, vilket är en orimlig tanke. Det motsäger att Gud inte har skapats, att Han inte är i behov av någon skapare och att Han är Skaparen.

KAN MÄNNISKAN BLI GUD?

Människan är till sin natur begränsad. Hon föds och hon dör. Detta är egenskaper som inte kan tillskrivas Gud då de skulle likställa Honom med Hans skapelse. Således har Gud inte blivit, och kommer aldrig, att bli människa. Samtidigt kan människan heller aldrig bli Gud. Det skapade kan inte bli dess egen skapare.

En gång i tiden existerade inte det skapade utan tillkom först genom den evige Skaparens skapande. Det som inte finns kan inte få sig själv till att existera.

En liknande tanke är att människans själ är gudomlig, vilket är ett annat sätt för att påstå att människan kan bli Gud. Detta är en lära som utgör grunden för grekisk, kristen och muslimsk mysticism, likväl hinduisk teologi, och ger alla människor, och möjligen allt levande, gudomlighet.

Det börjar med att delar av Gud blev instängda av materia en gång i universums historia och inhyta på denna jord. Med andra ord blev det oändliga instängt i det ändliga.

Denna lära tillskriver Gud ren ondska och tillintetgör innebörden av gott och ont. När människan själv avser ont, och gör det med Guds tillåtelse, är en sådan handling ren ondska som förtjänar bestraffning.

Av denna anledning har begreppet *karma* tillkommit. *Karma* betyder att allting får konsekvenser. *Karma* förklarar det lidande som inte kan förstås med att det är konsekvenserna av handlingar i ett tidigare liv. Gud straffar till sist allt ont som gjorts genom Honom Själ inuti människan.

46) Koranen 2:20

47) Koranen 2:20

Men om människan har en vilja som är friständig från Gud, kan hon inte samtidigt vara Gud. Därmed blir varje människa själv en gud.

HAR GUD FÅTT EN SON?

Om Gud inte har blivit människa, har han då fått en son? Då Han kan åstadkomma allt borde Han även kunna få en son. Detta påstående reducerar emellertid Gud till Hans skapelses nivå. Skapelsen avlar genom att ett nytt barn kommer till världen som därpå växer upp och själv blir delaktig i skapelseprocessen. Hundar får valpar, katter får killingar, kor får kalvar och människor får barn. Så vad skulle Gud då få – ett gudbarn? Gudar måste ge födsel till gudar. Men skall Gud kunna få en son måste det existera en annan Gud jämsides med Honom. Det är då inte passande att Gud får en son då detta sätter Honom på samma nivå som Hans skapelse.

Allting *utom* Gud har kommit till genom Hans kommendering. Det är inte så att Gud blir en del av Hans Egen skapelse eller att delar av Honom blir det. Gud blir *inte* Hans egen skapelse och ej heller avlar Han. Gud är Gud – Skaparen – och människan samt allt vad detta universum rymmer är Hans skapelse. Även om människan inte kan förstå hur något kan skapas ur tomma intet är det exakt vad Gud har gjort och gör. Enbart Han skapar utifrån ingenting, vilket är den egenskap som gör Honom unik och skiljer Honom från skapelsen. Hans sätt att skapa är helt olikt det sätt som människan skapar på.

Detta är essensen av profeternas och sändebudens budskap – Abraham, Moses, Jesus och Muhammad – som Gud har sänt till mänskligheten, likväl de som sänts vars namn vi inte har vetskap om. Må Guds frid och välsignelser vara över dem alla. I dag återfinns detta budskap enbart i Koranen, Guds slutgiltiga uppenbarelse till människan. Detta budskap finns bara i Koranen då den inte har ändrats sedan dess uppenbarelse för 1400 år sedan.

Till dem som likställer Gud med Hans skapelse säger Han: ”Ingenting är som Han.”⁴⁸

Till dem som tillskrivit Honom en son säger Han: ”Föreställningen att den Nåderike har [avlat] en son är oförenlig [med Hans gudomliga majestät]!”⁴⁹

Och till dem som säger att Han har skapat världen utifrån Honom själv säger Han: ”Om Han vill att något skall vara säger Han endast till det: ”Var!” – och det är.”⁵⁰

Till dem som dyrkar fler än en Gud säger Han: ”Gud har aldrig [avlat] en son och Han har aldrig haft någon gudom vid Sin sida. I annat fall skulle helt säkert varje sådan gudom ha bekymrat sig enbart om sin egen skapelse och velat ta makten från de andra. Nej, stor är Gud i Sin härlighet, fjärran från [alla försök] att beskriva [Hans Väsen].”⁵¹

Och ateisterna frågar Han: ”Skapades de kanske av en slump? Eller är de själva skaparna.”⁵²

Och om Jesus och Hans moder, Maria, bekräftar Han deras mänsklighet: ”Ett sändebud, varken mer eller mindre, var Kristus, Marias son. [Andra] sändebud föregick honom och hans moder var en sanningsenlig kvinna. Båda åt [jordisk] föda.”⁵³

Det är viktigt att förstå att Gud inte har blivit människa då detta är skiljelinjen mellan islam och alla andra religioner. I någon grad har andra religioner förvanskats denna lära om Gud. Det viktigaste att inse är att Gud inte har blivit människa. Gud är unik och endast Han förtjänar skapelsens tillbedjan. Att tro att en människa är Gud eller att människan har blivit Gud och då dyrka denna människa är den största synd som kan begås på denna jord. Denna

48) Koranen 42:11

49) Koranen 19:92

50) Koranen 36:82

51) Koranen 23:91

52) Koranen 52:35

53) Koranen 5:75

insikt är så viktigt då den utgör grunden för frälsning. Utan den kan det inte finnas någon räddning. Denna tro är dock inte ensam nyckeln till frälsning. En sann och korrekt tro måste omsättas i handling och inte enbart bestå av kännedom. För att uppnå frälsning måste människan leva ett rättfärdigt liv baserat på denna korrekta tro. Icke desto mindre är den första utgångspunkten att veta vem Gud är och att Han aldrig har varit, och aldrig kommer att bli, människa.

ISLAM TROSLÄRA

Islam började inte med profeten Muhammad (må Guds frid och välsignelser vara över honom) och inte heller var han dess upphovsman. I grund och botten består islam av samma budskap som återfinns i de tidigare uppenbarelserna som alla Guds profeter har lärt ut.

Islams troslära är en evig sanning som aldrig ändras. Här förmedlas sanningen om Gud och Hans förhållande till vad ögat kan och inte kan uppfatta av detta universum, livets mening, människans roll däri och vad som händer efter döden.

De pelare som islams troslära består av är tron på:

- Gud,
- änglarna som Han har skapat,
- Hans skrifter,
- profeterna varigenom Hans uppenbarelse har förmedlats till människan,
- det eviga livet efter döden, och
- Guds fulländade dom och makt över människans öde.

TRON PÅ GUD

Islams kärna är monoteism, tron på att det bara finns *en* Gud. Han har skapat allt som existerar men Han kan *inte* jämföras med Hans skapelse. Vi muslimer säger att *enbart* Gud är gudomlig och att Han ensam har skapat och styr över universum. Ingen annan. Han är den Allvetande och Allsmäktige, rättvis och barmhärtig.

Gud är inte en del av skapelsen och inte heller är den en del av Honom. Innebörden av denna exklusiva gudomlighet är att *ingen* och *ingenting* är värdigt att tillbes utom Gud, Skaparen och Upprätthållaren av allt som existerar. Ingen tillbedjan har någon mening om den faller utan för den monoteistiska läran.

Guds rätta namn är Allāh och Han är samma Gud som kristna, judar och andra monoteister känner.

Gud har sänt flera budskap till människan genom profeter och sändebud. Flera av dem är kända både för judar och kristna. Dessa är bland andra Adam, Noak, Abraham, Moses och Jesus. Må Guds frid vara över dem alla.

TRON PÅ ÄNGLARNA

Vi tror på änglar vars antal bara Gud känner till. De lyder Honom, uppfyller Hans kommanderingar och vaktar universum och de skapelser som det hyser. De gör vad Gud beordrar dem till. De observerar, vaktar och skyddar hela världen efter Guds befallning. Gud har berättat några av änglarnas namn för oss. Gabriel gavs i uppgift att vara ansvarig för uppenbarelsen. Mikael har fått till uppgift att styra över regn och grönska. Det finns även en dödsängel som anförtrotts med att samla in själarna vid deras utsedda tider.

TRON PÅ SKRIFTERNA

Vi tror på de *ursprungliga* skrifterna som Gud uppenbarade till Abraham, Moses (Toran), David (Psalmerna) och Jesus (Evangeliet). Den slutgiltiga uppenbarelsen till människan är dock Koranen som sändes till profeten Muhammad (må Guds frid och välsignelser vara över honom). Koranen finns bevarad i den form som den sändes ned på arabiska. Det finns endast en version av Koranen och den reciteras och memoreras alltjämt världen över. Dess innehåll är det slutgiltiga budskapet till människan med föreskrifter som omfattar alla livets skeenden och som passar alla folk under alla tider. Den talar om universum, dess beståndsdelar och vad som sker i det – jorden, solen, månen, stjärnorna, berg, vindar, hav, grönska, djur och människans utveckling från embryo till kroppsform. Ett av Koranens mirakel, och bevis för dess gudomliga härkomst, är att den inte motsäger sig etablerade vetenskapliga fakta.

TRON PÅ SÄNDEBUDEN

Vi tror att Gud har valt de ädlaste av människor till att bli de sändebud som sänts till skapelsen med ett uppdrag: att dyrka och lyda Honom samt att grunda Hans religion och Enhet. Gud den Allsmäktige säger:

Vi har aldrig sänt en profet före dig utan att uppenbara för honom: ”Det finns ingen annan gud än Jag – tillbe Mig!”⁵⁴

Den siste av Guds utvalda sändebud är profeten Muhammad (må Guds frid och välsignelser vara över honom) och det var till honom som Guds slutgiltiga budskap uppenbarades. Profeternas förkunnelser var i grund och botten desamma: tillbedjan av enbart *en* Gud. Detta är islams innebörd; underkastelse inför Guds vilja, den ende sanne Guden, Skaparen av detta universum.

Vår Skapare har sänt den siste profeten som en förebild att följa och lyda. Profeten Muhammad (må Guds frid och välsignelser vara över honom) belyste praktiskt de läror som Koranen innehåller och en sann muslim strävar till sitt yttersta efter att följa hans exempel. Hans livsbiografi har nedtecknats i minsta detalj och den finns lätt tillgänglig för att dra lärdomar av. Allt vad han har sagt har dokumenterats och verifierats och kommit till att utgöra islams andra lagstiftande källa, *al-sunnah*. Detta är ett komplement till Koranen med tydliggörande och detaljer. Islams skriftlära har med stor noggrannhet undersökt återberättarna av dessa uttalanden från Muhammad (må Guds frid och välsignelser vara över honom) och enbart de som har funnits vara pålitliga har godkänts.

TRON PÅ DEN YTTERSTA DAGEN

Vi tror att livet i denna värld har en ände. Gud säger:

54) Koranen 21:25

Allt på jorden skall förgå.⁵⁵

Återuppståndelsens dag är den dag då varje själ kommer att stå inför Gud och tillfrågas om vad hon eller han har gjort. Resultatet av en ond handling i det nästkommande är exakt rättvisa medan ersättningen för en god handling belönas flerfaldigt. Människan kommer att dömas i enlighet med hennes grad av rättfärdighet, ingenting annat. Gud säger:

Den som [på Räkenskapens dag] för med sig en god handling skall belönas tiofalt, men den som för med sig en dålig handling skall bara straffas med vad som motsvarar denna handling och ingen orätt skall tillfogas dem.⁵⁶

Människan belönas även om hon bara har haft för avsikt att göra gott men inte följt avsikten med handling. Profeten Muhammad (må Guds frid och välsignelser vara över honom) har berättat att Gud har sagt:

Den som avser att göra gott men som inte gör det nedtecknar Gud en god handling för. Avser någon att göra gott och gör det nedtecknar Gud det för honom som tio gånger upp till 700 gånger, och än mer. Avser någon att göra ont men inte gör det nedtecknar Gud för denne en god handling. Avser någon att göra ont och gör det, då nedtecknar Gud det enbart som en ond handling.⁵⁷

TRON PÅ DET FÖRUTBESTÄMDA

Vi tror på det förutbestämda; på det som är gott och på det som är ont. Gud har mätt upp och förordnat allt som sker i skapelsen i enlighet med Hans visdom. Gud den Allvetande vet vad som har skett i det förgångna, vad som sker just nu och vad som kommer att ske i framtiden. Människan har dock givits en fri vilja om huruvida hon vill följa vad Gud har påbjudit henne. Hon har därtill fått ett intellekt med vilket hon kan resonera och välja vist med.

55) Koranen 55:26

56) Koranen 6:160

57) *Sahīh al-Bukhāri*

ISLAMSKA BEHÖRIGHETSKRAV

Islams ”fem pelare” utgör stommen i en muslims dagliga liv.

SHAHADAH – TROSBEKÄNNELSEN

En muslim måste tro på och säga vad som betyder: ”Det finns ingen gudom värdig att dyrka utom Gud och Muhammad är Hans tjänare och sändebud.”⁵⁸ Denna kungörelse vittnar om att Gud existerar, att Han inte går att likna vid skapelsen, att Han står över den och att ingen är värd att dyrka utom Honom. Den vittnar likaså om att Han är Skaparen och Den som äger samt bestämmer över allt som existerar. I Koranen säger Gud:

Alla varelser i himlarna och på jorden tillhör Gud. Men vad följer då de som vid sidan av Gud anropar [dem som de påstår vara Hans] medhjälpare? De följer ingenting annat än lösa antaganden och förmodar [än det ena, än det andra].⁵⁹

Trosbekännelsen betygar att Muhammad är en av de profeter som har förmedlat Guds uppenbarelse till mänskligheten:

Vi har sänt dig [Muhammad, inte bara till ditt eget folk utan] till hela mänskligheten, som förkunnare av ett glatt budskap om hopp och som varnare, men de flesta människor är omedvetna [om detta].⁶⁰

Koranen förklarar att Muhammad (må Guds frid och välsignelser vara över honom) är Guds siste sändebud:

Troende! Muhammad är inte fader till någon av era män. Han är Guds Sändebud och Profetlängdens Sigill. Gud har kunskap om allt.⁶¹

Koranen bekräftar också att Muhammads (över honom vare Guds frid och välsignelser) läror är ofelbara och att de härstammar från Gud:

Och han talar inte av egen drift nej, – [det är] uppenbarelsens ord.⁶²

Följaktligen är Koranen och den siste profetens sätt att leva (*sunnah*) religionens grunder som definierar varje del av vad det innebär att vara muslim.

58) På arabiska: ”*Lā ilāhah il'lal-lāh Muhammad Rasūl Allah*”.

59) Koranen 10:66

60) Koranen 34:28

61) Koranen 33:40

62) Koranen 53:3-4

SALAH – DEN OBLIGATORISKA BÖNEN

I alla tider har profeterna, och de som följt dem, i någon form förrättat bön som en oskiljaktig del av Guds religion. Bönen är en väsentlig del av islam. En muslim måste be fem gånger om dagen inom utsatta tider, vilket profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom) har lärt ut. Syftet med bönen är inte att den skall vara en fysisk handling, syftet är att den skall rena själen. Gud säger om bönen:

Bönen avhåller [den bedjande] från skamlösa handlingar.⁶³

ZAKAH – DEN OBLIGATORISKA ALLMOSAN

Innebörden av ordet *zakah* är rening och tillväxt. En viktig lära inom islam är att allting tillhör Gud och följaktligen är vi påbjudna att tjäna och spendera våra tillgångar på sätt som Gud tillåter. Det gudomligt förordnade allmosesystemet är en av Guds rättigheter. Det är varken en välgörenhet eller en skatt utan en skyldighet ålagd muslimer som har tillgångar utöver deras grundläggande behov. Skillnaden mellan allmosa och skatt är således att vi betalar allmosa av egen fri vilja och att det är vi själva som ansvarar för att rätt summa betalas.

Allmosan utkrävs enbart om man har den lägsta summan som krävs, vilket varierar mellan olika former av tillgångar.

Allmosan renar oss från girighet, själviskhet och kärlek till vistelsen i denna värld:

De som värjer sig för girighetens [frestelser] – dem skall det gå väl i händer.⁶⁴

Detta är ett perfekt sätt för att möta fattigas behov utan att skapa svårigheter för mer välbärgade.

SIYAM – FASTA

Gud har påbjudit oss fastan på samma sätt som Han har påbjudit tidigare nationer den:

Troende! Det är en plikt för er att fasta, liksom det var en plikt för dem som levde före er – kanske skall ni frukta Gud.⁶⁵

Fastan – som innebär avhållsamhet från mat, dryck, intim samvaro och förbjudna vanor som exempelvis rökning – pågår under dagens ljusa timmar i månaden ramadan. När detta görs till åttlydnad av Guds påbud lär fastan den troende tålamod och självkontroll samtidigt som den påminner om ansvaret gentemot de som inte kan försörja sig eller är utsatta för förtryck. Under fastemånaden skall alla former av gott beteende och goda handlingar öka samtidigt som den troende ägnar natten åt dyrkan. Fastan är inte en fullständig reträtt från detta liv utan snarare ett komplement.

HAJJ – VALLFÄRD

Vallfärden är den årliga resan till Mecka som är en skyldighet att utföra *en gång* i livet för den som har fysisk och ekonomisk möjlighet. Gud säger:

Den förmedlar klara budskap [och där finns] den plats där Abraham en gång stod; den som stiger in där är i trygghet. Vallfärden till denna Helgedom är en

63) Koranen 29:45

64) Koranen 59:9

65) Koranen 2:183

plikt gentemot Gud för var och en som har möjlighet att genomföra den. Och den som förnekar sanningen [skall veta att] Gud är Sig själv nog och inte behöver [någon eller något i] Sin skapelse.⁶⁶

Icke desto mindre reser muslimer från världens alla hörn till Mecka varje år. Detta är en unik möjlighet för människor ifrån olika kulturer att mötas som gäster hos Gud. Valfärden är ett uttryck för en ren tro och en fullständig underkastelse inför Guds bud. Pilgrimen utför vallfärdsriterna i syfte att få dessa handlingar accepterade och därmed förlåtas för tidigare synder. Den som har fullbordat valfärden kommer tillbaka som en ny människa med en renad själ och med välsignelser från Gud.

66) Koranen 3:97

MUHAMMAD⁶⁷

Allt tog sin början år 610 e.Kr. då ett fåtal men modiga personer skiljde sig från deras stam för att i hemlighet vandra genom Meckas gator för att träffa en man känd som *al-amīn* (den pålitlige). En efter en gled de likt smygande skuggor fram i hopp om att inte orsaka uppmärksamhet och rapporteras till stadens mäktiga ledare. De var beredda att offra allt – deras kultur, familjer; ja, till och med deras egna liv bara för att få dyrka den Ende Sanne Guden.

al-Amīn hade kallat dem till att avsäga sig deras förfäders hedniska tro och anta ren mono-teism. Den 40-årige mannen vars namn var Muhammad (må Guds frid och välsignelser vara över honom) hävdade att Gud såg alla människor – män och kvinnor, fria och slavar – som lika. Detta var ett budskap som under två sekel skulle bringa fred till ett krigshärjat Arabien. Budskapet blev känt som islam – kallet till hängivelse och underkastelse inför den Ende Guden.

VEM VAR HAN?

Muhammad (må Guds frid och välsignelser vara över honom) var en man av ädel börd, en mönsterbild för gott beteende. Gud den Upphöjde säger om honom:

Ditt liv och ditt handlande är ett lysande [exempel].⁶⁸

Även hans fiender vittnade om hans ypperliga beteende. Abu Jahl, en av hans antagonister, sade:

Muhammad! Jag påstår inte att du är en lögnare! Jag förnekar enbart det som du har kommit med [tron på att Gud är *en*] och som du kallar folk till.

En av hans följeslagare beskrev hans sätt:

Han var aldrig hård. Han höjde aldrig sin röst inför folk eller använda dåliga ord. Han gav inte tillbaka ont med ont utan istället förlät han och ursäktade. Han höjde inte sin hand för att slå någon tjänare eller kvinna. Han blev inte arg om han behandlades illa och inte heller hämnades han. Han blev bara arg när Guds gränser överträdades, och i sådana fall hämnades han. Profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom) gavs aldrig två valmöjligheter utan att välja den lättare av de båda, så länge den inte medförde synd. Medförde den synd var han den som höll sig längst bort från den. När han kom hem var han som en vanlig människa är. Han tvättade sina kläder, mjölkade sitt får och betjänade sig själv.

67) Må Guds frid och välsignelser vara över honom.

68) Koranen 68:4

I boken *Heroes, Hero-Worship, and the Heroic in History* bekräftar den skotske författaren Thomas Carlyle (1795-1881) denna bild:

Från tidig ålder sågs han som en eftertänksam man. Hans följeslagare gav honom namnet *al-amīn*, den pålitlige. En man av sanning och trofasthet; sann i vad han gjorde, sade och tänkte. De lade märke till att han alltid hade ett syfte [med vad han sade]. Han var en fåordig man; tyst när inget fanns att säga men relevant, vis och uppriktigt när han väl talade; alltid sättande saker i deras rätta ljus. Detta är det enda tal som är värt någonting! Genom hans liv finner vi honom vara en alltigenom pålitlig, medmänsklig och genuin man. Han var av god och uppriktig karaktär; välvillig, varm, umgängsam och skämtsam. Ett gott skratt var ständigt nära. Det finns människor vars skratt är lika falska som dem själva, som inte ens kan skratta. Han var en spontan, passionerad och rättvis man!

/.../

Menar vi att människans gestalt påverkar hennes personlighet, vilket sociologer gör, så var profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom) den vackraste av människor, vilket hans följeslagare som såg honom har förtäljt om.

Muhammad (må Guds frid och välsignelser vara över honom) var något över medellängd men trots det såg han i folksamlingar ut till att vara längre än de som i själva verket var längre än honom. Hans ansiktsfärg var ljus med en rödlätt underton, blek men inte för blek. Hans hår var kolsvart och vågigt, dock utan att bli lockigt. Han höll det bakom öronen och axlarna. Stundom delade han det i en mittbena för att vid andra tillfällen låta det vara flätat. Profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom) hade en kraftfull mans fysik. Axlarna och skuldrorna var breda och mellan dem fanns profetsigillet. Han hade långa muskulösa armar och ben. Hans mage sköt aldrig utanför hans bröstorg. Hans ansikte strålade ”*som om solen följde dess väg och sken från hans anlete.*” Hans axlar var breda. Han var av medellängd, varken lång eller kort. Han var tilltalande och majestätisk att beskåda. Folk fylldes av beundran när de såg honom för första gången och förstod att han inte vara en lögnare.

PROFETIOR

Profeten Jesus (över honom vare Guds frid) berättade om en annan profet vars namn skulle vara ”Periqlytos”, ”Paraclete” eller ”Paracalon” och vars läror skulle vara för evigt.⁶⁹

Periqlytos betyder lysande, ryktbar och berömvärd vilket är den exakta innebörden av namnet Ahmed [som är en form av Muhammad].

Koranen bekräftar att Jesus förutsade att en profet vid namn Ahmed skulle följa honom:

Och [minns] Jesus, Marias son, som sade: ”Israeliter! Jag är sänd till er av Gud för att bekräfta vad som ännu består av Tora och för att förkunna för er det glada budskapet att ett sändebud skall komma efter mig vars namn skall vara Ahmad.” Men när han kom till dem med klara tecken och vittnesbörd, sade de: ”Detta är uppenbart vältalighet som bländar och förhäxar!”⁷⁰

Judarna sände rabbiner till Johannes döparen för att ta reda på vem han var. Han sade: ”*Jag är inte denne Kristus.*” De frågade honom: ”*Vem är du då? Är du Elia?*” Han svarade: ”*Nej, det är jag inte.*” De insisterade och frågade: ”*Är du den profeten?*” Han svarade: ”*Nej.*”

69) John 14:16

70) Koranen 61:6

Och då sade de till honom: ”Varför döper du om du inte är Kristus, ej heller Elia och ej heller den profeten?”⁷¹

Denne profet var inte Jesus utan Muhammad (må Guds frid och välsignelser vara över honom) ty även under Jesu tid berättade Johannes döparen om profeten som *skulle* komma.

VAD SOM HAR SAGTS OM MUHAMMAD

George Bernard Shaw (1856-1950):

Jag har alltid högaktat Muhammads religion på grund av dess fantastiska vitalitet. Det är den enda religion som ser ut till att ha en förenande kraft som gör det möjligt för den att vara tilltalande under alla tider. Jag har förutsagt att Muhammads tro i framtiden kommer att accepteras då vi ser att den har börjat antas i dagens Europa. Medeltidens präster målade ur okunskap eller bigotteri upp muhammedanismen i de mörkaste färger. Faktum var att de tränats till att hata både mannen Muhammed och hans religion. För dem var Muhammad en antikrist. Jag har studerat honom, denna underbara man, och enligt min mening är han långt ifrån en antikrist, snarare måste han kallas för mänsklighetens räddare.⁷²

Den tyske poeten Wolfgang Göthe (1749-1832):

Jag sökte i historien efter ett mänskligt paradig och fann Muhammad.

71) John 1:20-25

72) *The Genuine Islam*, vol. 1, nr. 8, 1936

FRÅGOR OCH SVAR

VEM ÄR ALLĀH? DYRKAR MUSLIMER EN ANNAN GUD?

Många tror att vi tillber en annan Gud än kristna och judar, vilket kan bero på att vi ofta benämner Gud som Allāh. Detta är dock inte korrekt då Allāh helt enkelt är det arabiska ordet för *den Ende Guden*, som skapat människan och detta universum. Låt det stå utom allt tvivel att vi ber till samma Gud som Noak, Abraham, Moses, David och Jesus (må Guds frid vara över dem alla).

Vad som dock är sant är att judar, kristna och muslimer har olika *uppfattningar* om Gud den Allsmäktige. Muslimer ställer sig tillsammans med judar emot tanken om treenigheten och Gud som människa. För som vi har sagt tidigare, det finns bara *en* sann Gud. Judendom, kristendom och islam menar sig alla vara abrahamitiska och monoteistiska religioner. Islam lär dock att andra religioner, på ett eller annat sätt, har förvrängt den rena tron på en allsmäktig Gud genom att ha utsatt Hans sanna läror för mänsklig påverkan.

Islam kallar människan till att återvända till den Ende Sanne Guden och enbart tillbe och lyda Honom. Islam lär att människan skall närma sig Gud utan några mellanhänder. Detta för att den Allvetande Guden är i fullständig kontroll över allt som existerar och för att Han kan skänka Sin nåd och barmhärtighet till vem Han vill. Av denna anledning behövs inga medlare mellan Skaparen och skapelsen.

Ser vi till det arabiska språket använder alla religioner ordet Allāh för Gud. I en arabisk översättning av Bibeln finner vi "Allāh" där vi i en svensk motsvarighet hade funnit "Gud". Följaktligen är Allāh inte bara den Gud som muslimer dyrkar utan också den Gud som dyrkas inom alla monoteistiska religioner.

Tanken att Allāh skiljer sig från Gud är inte logisk då man på samma sätt skulle kunna säga att fransmän dyrkar en annan Gud för att de använder ordet Dieu, att spanjorer dyrkar en annan Gud för att de använder ordet Dios eller att judar dyrkar en annan Gud för att de använder order Yahweh.

Koranen uppenbarades på arabiska och följaktligen använder vi ordet Allāh för Gud även när vi talar andra språk. En mer exakt översättning till svenska är "den ende Guden" eller "den ende sanne Guden".

Vad islam främst lägger vikt vid är att ställa till rätta människans syn på Gud. Vad vi i slutändan kommer att hållas ansvariga för är inte om vi föredrog ordet Allāh eller Gud, utan hur vi trodde på Honom. Den sanna tron på Gud kan vi endast lära oss genom Hans uppenbarelse. Den sista uppenbarelsen som Gud, eller Allāh har sänt, är Koranen.

[...]

KORANEN SÄGER ATT GUD ÄR BARMHÄRTIG MEN STRAFFAR STRÄNGT – SÅ ÄR HAN FÖRLÅTANDE ELLER STRAFFANDE?

Koranen nämner flera gånger att Gud är den Barmhärtige. Faktum är att alla utom ett av Koranens 114 kapitel inleds med ”*Bismillāhir-Rahmānir-Rahīm*” som betyder ”I Guds, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn”. *Rahmān* avser barmhärtighet mot hela skapelsen och rättvisa är en del av Hans barmhärtighet. *Rahīm* avser barmhärtighet speciellt för de troende och förlåtelse är en del av Hans barmhärtighet. När dessa båda ord används tillsammans kompletterar de varandra och ger därmed en allomfattande innebörd. Gud talar om Hans förlåtelse genom hela Koranen. Faktum är att Guds barmhärtighet och förlåtelse har nämnts på fler än 70 platser i Koranen. Gud påminner återkommande genom att säga: ”Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig”. Men Han kan också med stränghet straffa dem som förtjänar det:

Säg till Mina tjänare att Jag sannerligen är Den som ständigt förlåter, Den som ständigt visar barmhärtighet – men Mitt straff [när det drabbar, innebär] det svåraste lidande.⁷³

Gud är rättvis vilket leder till att Han belönar dem som lyder och tjänar Honom, och att Han straffar dem som inte lyder eller vänder sig emot Honom. Skulle Gud inte straffa syndarna som förtjänar att straffas skulle det inte vara rättvist. När vetenskapen om straffet är känd, är syftet att avhålla potentiella överträdare. Skulle Gud förlåta allt utan att straffa skulle det inte finnas någon mening med lagstiftning, etik eller ens moral. Detta jordeliv skulle vara kaotiskt i anarki. Verklig rättvisa, med dess sanna belöningar och rättvisa straff, kan i slutändan endast finnas hos Gud. Detta är vad Han lovar i Koranen:

På Uppståndelsens dag skall Vi ställa fram rättvisande vågar och ingen skall då lida den minsta orätt. [Allt,] till och med det som väger så litet som ett senapskorn, skall Vi dra fram i ljuset. Det är Vi som bäst håller räkning på allt.⁷⁴

Gud förlåter dem som ångrar sig och Han bjuder in hela mänskligheten till denna oändliga förlåtelse och nåd:

Säg [Muhammad] till Mina tjänare: ”Om ni har gjort orätt mot er själva genom att överträda [Mina bud], misströsta då inte om Guds nåd. Gud förlåter alla synder; Han är Den som ständigt förlåter, Den som ständigt visar barmhärtighet!” Vänd åter till Gud och underkasta er Hans vilja innan straffet drabbar er och ni inte [längre] kan få hjälp. Och följ den bästa av de [vägar] som har uppenbarats för er av er Herre, innan Hans straff plötsligt kommer över er, när ni minst anar det.⁷⁵

DYRKAR MUSLIMER MUHAMMAD?

Muslimerna dyrkar *inte* Muhammad (över honom vare Guds frid och välsignelser). Vi tror dock att han var det sista sändebudet som Gud sände och på samma sätt som de andra profeterna var mänskliga var också han det. Det finns emellertid de som tror att muslimer dyrkar Muhammad och detta är en anledning till att vi felaktigt har kallats för ”muhammedaner”.

73) Koranen 15:49-50

74) Koranen 21:47

75) Koranen 39:53-5

På samma sätt som Jesus aldrig påstod sig vara gudomlig gjorde heller inte Muhammed det. Han kallade folket till att tillbe Gud den Allsmäktige och han framhävde ofta att han bara var en vanlig människa. För att han inte skulle ses som gudomlig hänvisade han alltid till sig själv som ”*Guds tjänare och sändebud.*” Han (må Guds frid och välsignelser vara över honom) sade:

Upphöj mig inte [överdrivet] som de kristna [överdrevet] upphöjde Marias son, Jesus. Jag är Guds tjänare och sändebud.⁷⁶

Muhammad utvaldes till att vara Guds sista sändebud och till att förmedla Guds budskap till mänskligheten; både muntligen och genom att visa det i praktiken. Muslimer älskar och respekterar honom på grund av hans oklanderliga och rättskaffens karaktär och för att han förmedlade sanningen från Gud – islams rena monoteism, tron på att Gud är *En*.

Vi strävar efter att följa Hans exempel *men vi dyrkar inte honom*. Islam lär att vi skall respektera alla Guds profeter och sändebud. Att respektera och älska dem är dock inte det samma som att dyrka dem. Vi vet att det bara är Gud – Universums Skapare – som kan hjälpa oss.

Dyrkan av Muhammed – eller någon annan människa – tillsammans med eller istället för Gud är en oförlätlig synd. Även om personen som gör detta påstår sig vara muslim ogiltiggör detta dennes islam.

Trosbekännelsen gör det tydligt att en muslim *enbart* får lita till Gud.

ÄR ISLAM FATALISTISKT?

De flesta muslimer finner det märkligt att islam, med en gyllene medelväg mellan tro och handling, ibland menas vara fatalistisk. Kanske kan detta missförstånd bero på att vi alltid säger *alhamdulillah* (all lovprisan och tacksamhet tillkommer Gud) närhelst något sker, oberoende av om det som skedde var bra eller dåligt. Anledningen till detta är att vi vet att allting härstammar från Gud och endast sker genom Hans vilja. Således bekymrar vi oss i mindre utsträckning över materiella frågor och ser det jordliga livet i dess rätta perspektiv. En sann muslim litar fullständigt till Gud och vet att allt som händer för gott med sig, oberoende av om man förstår det eller ej. Man accepterar då vad man själv inte står i makt till att påverka.

Detta betyder emellertid inte att vi skall sitta och vänta på ödet utan att själva anstränga oss. Tvärtom kräver islam handling och ansträngning för att ställa en icke önskvärd situation till rätta. Hade inte människan haft möjlighet till eget handlande hade det varit orättvist om Gud förväntat att hon skall utföra vissa uppgifter. Långt ifrån att vara fatalistisk lär islam människan att hennes huvudsakliga skyldighet i detta liv är att handla och anstränga sig till åttlydnad av Gud.

Islam lär att människan skall ta saker och ting i egna händer men samtidigt *också* be och lita till Gud. Det finns de som är lata och oansvariga och skyller detta på ödet. Somliga säger till och med att om Gud hade velat hade de inte syndat eller begått brott. Dessa argument är dock felaktiga då Gud har lärt oss hur vi skall leva och beordrat oss till att alltid göra vad som är rätt. Gud har inte kommenderat oss till att göra sådant som vi inte har möjlighet till eller förbjudit vad vi inte kan undvika. Hans rättvisa är fullständig och perfekt och varje individ hålls enbart ansvarig inom gränserna får dennes förmåga.

⁷⁶) *Sahih al-Bukhari*

HUR KAN NI TRO PÅ ETT LIV EFTER DETTA?

Koranen lär oss att jordelivet är en prövning och förberedelse inför nästa steg. En dag skall komma då hela Universum utplånas för att därpå skapas på nytt. Vi kommer då att återuppreas för att stå inför Gud i väntan på domen.

[Hans löfte skall infrias] den Dag då jorden förvandlas till en annan jord och himlarna [till andra himlar] och då [alla] skall stiga fram inför den Ende Guden, som härskar över allt med oinskränkt makt.⁷⁷

Återuppståndelsens Dag kommer att vara början på Nästa liv, det Eviga Livet. Här kommer Gud att kompensera oss för det goda likväl som för det onda som vi har gjort i detta liv.

Förklaringen som Koranen ger om livet efter döden är exakt den som vårt moraliska samvete förväntar sig. Skulle det inte finnas ett liv efter detta skulle tron på Gud vara meningslös. Även om vi hade trott på Honom hade det varit en orättvis och likgiltig Gud som en gång skapat oss men därefter inte brytt sig om vårt öde. Tveklöst är Gud rättvis. Han kommer att bestraffa de tyranner som korrumberat och förslavat andra människor för att själva uppnå njutning. Då livet i denna värld är kort och så många människor påverkas av våra handlingar är fullständig rättvisa inte möjlig att uppnå här och nu. Koranen meddelar med eftertryck att Domedagen skall komma och att Gud skall bestämma varje själs öde.

Vi längtar alla efter rättvisa. Även om vi inte är rättvisa själva vill vi att andra skall vara rättvisa mot oss. Diktatorer som orsakar andra mycket lidande kommer att invända häftigt om de själva får uppleva orättvisa. Anledningen till att sådana människor saknar empati inför andras lidande är att de känner att makt och inflytande hindrar andra från att orsaka dem orättvisa.

Alla som har upplevt orättvisa, oberoende av social status, vill nästan alltid att den som har begått oförrätten skall straffas. Därav straffas en stor mängd förbrytare, men många straffas enbart lindrigt och andra kommer undan helt och fortsätter att leva ett behagligt och rofullt liv. Gud kanske inte straffar en brottsling i denna värld men Han kommer tveklöst att ställa denne tillvars på Domens dag.

Det är sant att en förbrytare kan få sona i denna värld men soningen är inte fullständig. Det samma gäller någon som förtjänar en stor belöning; någon som har gjort mycket gott, hjälpt många människor, räddat liv, lidit för att förkunna rättvisa och tålmodigt uthärdat svårigheter och orättvisa. Ingen compensation i denna värld kan vara tillräcklig för att ha uppvisat ett sådant mod. Dessa gärningar kan endast till fullo belönas i ett evigt liv, där vi kommer att vittna för och emot varandra och där våra innersta tankar och avsikter, som bara Gud har kännedom om, kommer att exponeras och dömas precis.

Tron på ett nästkommande liv är fullkomligt logisk. Gud har gjort vissa ting åtråvärda för oss i detta världsliga liv likt kärlek, vänskap och rättvisa även om det ibland är svårt att uppnå. Och även om vi kan uppnå en god del av världslig njutning står vi fortfarande inför känslan att livet här är orättvist. Varför skulle Skaparen inympa något i oss som vi inte kan uppleva? Svaret är att detta liv enbart är en del av vår fullständiga existens och att Nästa Liv är en nödvändig konsekvens som sätter allting i balans. Allt som vi saknar här kommer vi att finna där, och allt som vi på ett felaktigt sätt har uppnått nu kommer att bedröva oss då. Detta är den perfekta och absoluta rättvisa som Gud – vår Skapare – har lovat.

Gud kan skapa och återskapa som Han behagar:

Den Dagen skall Vi rulla ihop himlen som en fullskriven pergamentrulle. Liksom Vi grep Oss an med den första skapelsen skall Vi förnya den – för detta löfte borgar Vi och Vi har makt att göra det!⁷⁸

77) Koranen 14:48

78) Koranen 21:104

ÄR DET SANT ATT MUHAMMAD⁷⁹ SKREV KORANEN?

När vi diskuterar detta påstående är det värt att notera att ingen annan religions urkund påstår sig härstamma direkt från Gud så tydligt och ofta som Koranen gör. Gud säger:

Ägnar de ingen eftertanke åt det som Koranen [innehåller]? De skulle säkert ha funnit många motsägelser i den, om den inte varit från Gud.⁸⁰

När Koranen uppenbarades lade araberna märke till att dess språk var unikt och distinkt olikt Muhammads (må Guds frid och välsignelser vara över honom) och hans folks dialekt. Detta trots att araberna vid denna tid var kända för deras poesi och språkliga kunskaper. Koranen nämner att Muhammed (må Guds frid och välsignelser vara över honom) varken kunde läsa eller skriva. Hade detta inte varit sant hade hans motståndare protesterat och avslöjat honom, vilket det inte finns några rapporter om. Det fanns visst de som avvisade Muhammads (må Guds frid och välsignelser vara över honom) budskap på samma sätt som andra profeters budskap avvisats, men ingen avvisade honom av denna anledning.

Det är också viktigt att påpeka att även om Koranen inte är poesi, blev araberna mycket mindre intresserade av poesi efter dess uppenbarelse. Det kan sägas att Koranen är ett arabiskt litterärt verk *par excellence* och att Muhammads fiender insåg att de inte kunde överträffa den eller prestera något likvärdigt, hur mycket de än försökte.

Det är inte svårt att bevisa att Muhammad (må Guds frid och välsignelser vara över honom) inte besatt all den kunskap som Koranen innehåller; som fakta om historiska händelser, tidigare profeter och naturfenomen. I Koranen nämns återkommande att Muhammad (må Guds frid och välsignelser vara över honom) och hans folk inte kände till dessa ting:

Vi uppenbarar här för dig [Muhammad] dessa dolda ting, som varken du eller ditt folk tidigare haft kännedom om. Och ha tålmod och avvakta [Guds dom] – den slutliga segern tillhör dem som fruktar Gud.⁸¹

Koranen är inte bara den mest memorerade och bäst bevarade skriften utan den är också oöverträffad i fråga om att påverka människans inre med vackra och tydliga budskap.

I Koranen kan vi läsa om hur Gud kritiserar och korrigerar profeten Muhammad (må Guds frid och välsignelser vara över honom) för hans oavsiktliga fel som människa. Hade han själv varit dess författare hade han kanske inte inkluderat dessa tillrättavisanden. Ett exempel på detta är när profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom) försökte bjuda in en av de hedniska ledarna till islam och han avbröts av en blind man som hade kommit till honom för att lära sig Koranen. Profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom) ogillade att bli avbruten full av hopp om att kunna få de inflytelserika ledarna till att anamma islam. Med en bister uppsyn vände han sig om med en gest som den blinde mannen inte kunde se. Kort efter att profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom) hade talat färdigt med ledaren fick han ta emot följande uppenbarelse, som han utan tvekan lät förmedla till folket:

Med bister min vände han sig bort när den blinde mannen kom fram till honom. Och kanske skulle han – hur hade du kunnat ana detta? – [kanske skulle han] ha vuxit i renhet eller ha tagit emot och dragit nytta av vad du skulle ha sagt [honom].⁸²

79) Må Guds frid och välsignelser vara över honom.

80) Koranen 4:82

81) Koranen 11:49

82) Koranen 80:1-4

Denna historia visar profetens (må Guds frid och välsignelser vara över honom) stora ärlighet i fråga om vad som uppenbarades till honom. Dessa verser visar likaså att profeten (över honom vara Guds frid och välsignelser) inte författade Koranen eller ens var islams grundare.

Vissa kristna kritiker har påstått att Muhammad (må Guds frid och välsignelser vara över honom) inte författade Koranen själv utan att han lärde sig eller kopierade den från judiska eller kristna skrifter. Profeten Muhammads kontakter med judar och kristna var dock mycket begränsade och historiska uppgifter visar att han endast reste utanför Mecka tre gånger innan han blev profet. När han var nio följde han sin moder till Medina, tre år senare reste han med sin farbror på en affärsresa till Syrien och vid 25 års ålder, strax innan hans äktenskap med Khadijah, ledde han en karavan till Syrien. Den mest prominente kristne som han mötte var en gammal blind man vid namn Waraqah bin Nawfal som var släkt med hans fru Khadijah. Han hade konverterat till kristendom och var påläst om Evangeliet. Profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom) mötte honom endast två gånger; det första tillfället var kort före han blev profet och det andra var när han tagit emot den första uppenbarelsen från Gud. Waraqah dog tre år senare men uppenbarelsen av Koranen fortsatte under 23 år.

Några av hedningarna som motsatte sig Muhammad (må Guds frid och välsignelser vara över honom) anklagade honom för att lära sig Koranen från en kristen smed bosatt i Meckas ytterområden. En uppenbarelse i Koranen var dock tillräcklig för att avfärda detta påstående:

Vi vet att de säger: ”Det är bara en människa som lär honom denna [Koran]” – [men] den de syftar på [med sin beskyllning] talar ett utländskt språk, medan detta är klingande ren arabiska.”⁸³

Muhammads fiender vakade noga över honom i hopp om att finna bevis till stöd för deras påstående att han var en lögnare. De kunde emellertid inte visa på ett enda tillfälle då profeten Muhammad (må Guds frid och välsignelser vara över honom) kan tänkas ha haft hemliga överläggningar med någon jude eller kristen.

Det är sant att profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom) debatterade både med judar och med kristna men de ägde rum öppet i Medina och uppenbarelsen av Koranen hade då pågått under 13 år. Påståendet att dessa judar och kristna var dess källa saknar grund då profeten Muhammad (må Guds frid och välsignelser vara över honom) roll enbart var den av en lärare; han bjöd öppet in dem till att anta islam och han visade på hur de avvikit från Guds sanna monoteistiska lära. Åtskilliga kristna och judar antog islam efter att ha hört Muhammads (må Guds frid och välsignelser vara över honom) budskap.

Därtill var det allmänt känt att Muhammad varken var läs- eller skrivkunnig. Genom Guds visdom var den siste profeten analfabet för att ingen skulle kunna hysa minsta lilla tvivel och anklaga honom för att själv skriva eller kopiera Koranen⁸⁴. Därtill fanns inte Bibeln på arabiska under Muhammads (må Guds frid och välsignelser vara över honom) tid. Den tidigaste versionen av det Gamla Testamentet på arabiska är R. Sādis Gaon som först fanns till handa 900 år efter Kristus – sålunda mer är 250 år efter Muhammads (må Guds frid och välsignelser vara över honom) bortgång.

Vi har nämnt att Koranen rymmer vetenskapliga mirakel och vi har lagt fram ett antal fakta som bevis för att de under inga omständigheter kan ha varit kända varken för Muhammad eller för någon annan. Nyliga vetenskapliga upptäckter tycks stämma överens med Koranen och är därmed bevis för att dess källa inte kan vara någon annan än Gud.

83) Koranen 16:103

84) Löftet om den ej skrivkunnige profeten återfinns i Bibeln: *”Och räcker man den åt någon som inte kan läsa och säger: ‘Läs detta’, så svarar han: ‘Jag kan inte läsa.’”* (Jesaja, 29:12)

Det är sant att det finns likheter mellan Koranen och Bibeln men detta är inte en tillräcklig grund för att anklaga Muhammed (må Guds frid och välsignelser vara över honom) för att ha sammanställt eller kopierat från Bibeln. Likheterna mellan de båda tyder inte på att den senare är ett plagiat av den tidigare utan vad det tyder på är endast att de har *samma källa* – Gud, Världarnas Skapare.

HUR SKILJER SIG KORANEN FRÅN DE ANDRA SKRIFTERNA?

För oss muslimer är det en del av vår religion att tro på alla Guds profeter och sändebud likväl som på alla Guds uppenbarelser i deras ursprungliga form. Somliga av dessa skrifter existerar än idag även om det inte är i den originalform som de uppenbarades i. Detta är ett resultat av mänsklig inverkan. Koranen är den enda skrift som har motstått tidens tand då Gud Självt har åtagit sig att bevara den:

Det är Vi som har uppenbarat denna Koran steg för steg och Vi skall helt visst slå vakt om den!⁸⁵

Skrifter uppenbarade före Muhammed (må Guds frid och välsignelser vara över honom), som det Gamla och Nya Testamentet, nedtecknades först en lång tid efter profeterna som de uppenbarats till gått bort. I motsatts till detta skrevs Koranen ned i fullständig form under Muhammads (må Guds frid och välsignelser vara över honom) tid på stycken av palmbark, läderhudar samt ben och det var profeten Muhammad (må Guds frid och välsignelser vara över honom) som bestämde ordningen. Därutöver memorerade tusentals av Profetens (över honom vare Guds frid och välsignelser) Koranen under dess uppenbarelse. Än idag memoreras och läses Koranen i dess arabiska originalform av miljoner muslimer världen över. För varje ny muslimsk generation har de som memorerat Koranen ökat. Det finns ingen annan skrift, religiös eller sekulär, som har givits samma omtanke genom historien.

Koranen presenterar Guds profeter som ett samlat brödraskap med samma profetiska uppdrag. De förmedlade i grund och botten samma budskap – inbjuden till att enbart tillbe vår Skapare. Källan till deras budskap var likaså den samma – Gud. Även om de andra skrifterna [Bibeln och Toran] i grund är eniga med Koranen så var de riktade till olika nationer. med föreskrifter just för dem. I Bibeln tillskrivs Jesus (Må Guds frid vara över honom) ha sagt:

Jag har inte blivit sänd till andra än de förlorade fåren av Israels folk.⁸⁶

Koranen skiljer sig dock på så sätt att den uppenbarats till hela mänskligheten och inte till en viss nation. Gud säger:

Vi har sänt dig [Muhammad, inte bara till ditt eget folk utan] till hela mänskligheten, som förkunnare av ett glatt budskap om hopp och som varnare, men de flesta människor är omedvetna [om detta].⁸⁷

TROR MUSLIMER PÅ JESUS OCH ANDRA PROFETER?

Det går inte att vara muslim utan att tro på Jesus (över honom vara Guds frid). Vi muslimer tror på Jesus och på alla Guds profeter, vilket är ett grundläggande trosmoment för islam. Således hyser vi stor aktning för Jesus (över honom vara Guds frid) och väntar på hans återkomst. Enligt Koranen korsfästes han inte utan upprestes istället till himlen. Vi anser att Jesus (över honom vare Guds frid) var en av Guds mest framträdande sändebud – men *inte*

85) Koranen 15:9

86) Matt 15:24

87) Koranen 34:28

Gud Själv eller Guds son. Jesu moder, Maria, var en ärbär och ädel kvinna och Koranen berättar för oss om Jesu mirakulösa jungfrufödelse:

Inför Gud är Jesus till sin natur att likna vid Adam. Han skapade honom av jord och sade till honom: "Var!" och han är.⁸⁸

Många förvånas över att islam anser att Jesus, Marias son, är ett av Guds mest betydande sändebud. Vi lärs dock att älska Jesus (över honom vare Guds frid) och det går inte att vara muslim utan att tro på hans oskuldsfödelse eller de mirakel som han utförde. Vi tror inte detta om honom på grund av att Bibeln säger det utan för att Koranen gör det. Vi poängter dock att Jesu mirakel, och alla andra profeters, endast vara möjliga genom Guds tillstånd och vilja.

Islam avvisar att Jesus (över honom vare Guds frid och välsignelser) är Guds son och betonar särskilt att Gud *aldrig* kan ha en son; en titel som "Herre" kan endast tillhöra Skaparen.

Det skall klarläggas att när vi kritiserar vissa kristna läror attackerar vi inte Jesus Kristus (över honom vare Guds frid). Kristna doktriner som treenigheten och arvssynden kritiseras enbart på grund av att de inte kan tillskrivas Jesus (över honom vare Guds frid). När vi studerar Bibeln hänvisar vi inte till Guds ord utan till nedskrifter som *påstås* vara Guds ord. Vi menar att den skrift som idag tituleras som Bibeln endast innehåller kvarlevor av Guds ursprungliga budskap och att den genom att översättas i flera led förvanskats av människohand. Vi tror att det som Jesus lärde ut (över honom vare Guds frid) var det ursprungliga Evangeliet, inte vad som har tillskrivits lärjungarna, Paulus eller andra kyrkofäder som genom historien har influerat kristendomen. Islam försvarar i själva verket Jesus (över honom vare Guds frid) genom att insistera på den rena monoteism som han predikade och följde.

MOTSÄGER ISLAM VETENSKAP?

Islam motsätter sig inte vetenskap. Det kan sägas att det finns två olika sorters kunskapsområden: religionens, som rör förståelse av religiösa plikter; och världslig kunskap, som rör allt som behövs för att klara sig i denna värld. Vi muslimer måste tillgodose oss båda dessa vetanden. Faktum är att islam förespråkade studier av världslig kunskap i en tid då hela världen låg i mörker. Den första uppenbarelsen som profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom) fick ta emot från Gud var:

Läs i din Herres namn, Han som har skapat – skapat människan av en grodd som sätter sig fast! Läs! Din Herre är den Främste Givaren, som har lärt [människan] pennans [bruk], lärt människan vad hon inte visste!⁸⁹

Dessa verser utgjorde den första gnistan till upplysning i okunskapens mörker, det mörker som världen så länge hade höljts i.

Gud påminner oss om Hans omätbara välvilja:

Det är Han som har sänt ett Sändebud till de olärda ur deras egna led för att framföra Hans budskap till dem och [lära] dem renhet och undervisa dem i Skriften och [profeternas] visdom – de hade förut helt uppenbart gått vilse.⁹⁰

De första muslimerna blev under några få år lärda och kultiverade, både i religiösa och i världsliga frågor, efter att ha vandrat i mörker i flera århundraden. Islam väckte människans intellekt till liv och motiverade henne till att lära känna Gud, den Ende Sanne Guden.

88) Koranen 3:59

89) Koranen 96:1-5

90) Koranen 62:2

Kunskap om religionen är oundgänglig därför att utan den kan vi inte utföra dess förpliktelser. Profeten (över honom vare Guds frid och välsignelser) har sagt: ”Till den Gud önskar väl ger Han kunskap om religionen.” Gud har beordrat profeten (över honom vare Guds frid och välsignelser) att be Honom om kunskap:

Upphöjd över allt är Gud, Konungen, den yttersta Sanningen! Undvik jäkt och brådska vad Koranen beträffar, innan den har uppenbarats för dig i sin helhet; men be [bönen]: ”Herre! Låt min kunskap växa!”⁹¹

Världslig kunskap kan också vara nödvändig och vi uppmuntras till att inhämta den både för att den skall komma till nytta för oss själva och för samhället i stort. När de första muslimerna förstod detta överträffade de andra nationer i utveckling och produktivitet och de bar denna kunskapsfackla under många århundraden.

Muslimerna gjorde stora framsteg inom bland annat medicin, matematik, fysik, astronomi, geografi, arkitektur, konst, litteratur och historia. Många nya viktiga läror, som användandet av algebra, arabiska siffror och nollan (som var avgörande för matematikens utveckling) fördes till det medeltida Europa från muslimska länder. Det var muslimerna som utvecklade sofistikerade instrument som astrolabium, kvadranten och riktiga kartor för navigation som gjorde resor till Europa möjliga och upptäckten av den Nya Världen.

T.W Wallbank och A.Schrier skriver:

Inom medicin, matematik, astronomi, kemi och fysik var muslimernas landvinningar påtagliga. Välutrustade sjukhus, ofta tillsammans med medicinska fakulteter, återfanns i de större städerna. Under en tid när skrock och vidskepelse hämmade utövandet av medicin i Västerlandet diagnostiserade muslimska läkare sjukdomar, föreskrev botemedel och utförde avancerade kirurgiska ingrepp. Den främste läkaren levde under 1000-talet och hette al-Razi, i Väst känd som Rhazes. Han författade en mängd vetenskapliga arbeten, som ett omfattande medicinskt uppslagsverk och en banbrytande handbok om smittkoppor och röda hund. Under 1000-talet sammanställde en läkare vid namn Avicenna (ibn Sina) en kanon om medicin som ansågs vara standardverket inom medicin i Europa fram till sent 1800-tal. Viktiga framsteg gjordes inom algebra, analytisk geometri och sfärisk trigonometri.⁹²

Koranen är en skrift fylld med vägledning men den berättar också om häpnadsväckande vetenskapliga fakta, vilket är anmärkningsvärt då den uppenbarades till profeten Muhammad (över honom vare Guds frid och välsignelser) för över 1400 år sedan. De har inte till fullo förstått förrän vetenskapsmän i modern tid har upptäckt dem. Även om Koranen inte är en skrift om vetenskap nämner den sådant som endast har blivit känt i modern tid. Detta är starka bevis för att den varken var Muhammads (över honom vare Guds frid och välsignelser) eller någon annan människas verk, utan en uppenbarelse från Universums Skapare.

**KORANEN SÄGER ATT BARA GUD VET VAD SKÖTET DÖLJER. MOTSÄGER SIG
DETTA INTE MEDICINSKA BEVIS?**

För att besvara denna fråga börjar vi med att studera den berörda versen:

Det är Gud som har kunskap om den Yttersta stunden; det är Han som låter regnet falla och Han som vet vad som ligger gömt i moderlivet. Men ingen vet

91) Koranen 20:114

92) *Living World History*, Scott Foresman and Company, 1990, s. 191-2

vad morgondagen bär i sitt sköte, och ingen vet var på denna jord han skall dö. Gud vet allt, är underrättad om allt.⁹³

Gud vet vad varje kvinnligt sköte bär och hur mycket havandeskapet förkortas eller förlängs, och allt har sitt givna mått i Hans [plan].⁹⁴

Läses denna text på arabiska förstår man att det inte finns något arabiskt ord för ”kön” då Koranen enbart nämner kunskap om *vad* som finns i skötet. Många har missförstått detta och trott att barnets kön avses, vilket inte är korrekt.

Modern vetenskap kan med enkelhet avgöra barnets kön med hjälp av ultraljud när det ligger i den gravida kvinnans sköte.

Följaktligen hänvisar verserna ovan till alla delar av fostrets existens. Vad kommer att hända med barnet? Kommer det att bli en välsignelse för föräldrarna? Vad kommer att hända under dess liv? Kommer det att göra goda eller onda saker? Hur långt kommer dess liv att vara? Kommer det att sluta i Paradiset eller i Helvetet? Bara Gud känner till detta. Ingen vetenskapsman, oberoende av hur avancerad teknologi denne än förfogar över, kommer att kunna avgöra detta om fostret när det vilar i moderns sköte.

KORANEN SÄGER ATT MÄNNISKAN SKAPATS AV JORDSTOFF MEN DEN SÄGER ÄVEN ATT HON SKAPATS AV SÄDESVÄTSKA. ÄR INTE DETTA MOTSÄGELSEFULLT?

Gud säger:

Inser de inte, de som vill förneka sanningen, att himlarna och jorden [en gång] utgjorde en enda, sammanhållen massa och [att] Vi skilde dem åt? Och [vet de inte] att Vi har låtit allt liv uppstå ur vatten? Har de då ingen tro?⁹⁵

Människor! Om ni tvivlar på uppståndelsen, [tänk då på att] Vi har skapat er av jord och sedan av en droppe säd, därefter av en grodd som sätter sig fast, därefter av en klump, dels formad, dels ännu formlös. Så klargör Vi för er [Vår makt]. Och det Vi vill [skall födas] lägger Vi i moderlivets trygga förvar till en fastställd tid och Vi låter er födas som späda barn och därefter [växa till] och nå [full kroppslig och andlig] mognad. Några av er får dö [unga] och några av er blir med tilltagande ålder så skröpliga att de glömmer allt vad de en gång har vetat. Och [om ni ännu tvivlar], se på den torra döda jorden och hur den, när Vi låter regnet falla över den, skälver till och börjar svälla och låter alla slag av växter spira, ljuvliga att se.⁹⁶

Fråga dem, [Muhammad, som förnekar uppståndelsen] vad de anser ha varit den svårare uppgiften: att skapa dem – som Vi skapade av fast, formbar lera - eller [allt annat, himlarna och jorden och vad däremellan är,] som Vi har skapat.⁹⁷

I dessa verser nämner Gud de olika faserna i skapelsen av människan. Enligt Koranen skapades människan först av vatten och jordstoff som förenades och blev till lera. Detta avser skapelsen av människans anfader, Adam (över honom vare Guds frid). Efter detta meddelade Gud att hans ättlingar skulle fortplanta sig på samma sätta som andra livsformer gör.

93) Koranen 31:34

94) Koranen 13:8

95) Koranen 21:30

96) Koranen 22:5

97) Koranen 37:11

Ibland hänvisar Koranen till sädesvätska som vatten, likt en flytande vätska. Så när Gud i Koranen säger att Han har skapat alla levande ting utifrån vatten kan det betyda att allt i skapelsen – människor, djur och växter – är skapade av vatten och beroende utav det för att kunna överleva.

Och Gud har skapat alla levande varelser av vatten; bland dem finns de som krälar på sin buk, de som går på två ben och de som går på fyra. Gud skapar vad Han vill – Gud har allt i Sin makt.⁹⁸

Denna vers kan tyda på att människa och djur är produkter av deras fäders sädesvätska, vilket bekräftas av en annan vers:

Skapade Vi er inte av en oansenlig vätska?⁹⁹

Forskning har klarlagt att människokroppen, likt allt annat levande, till övervägande del består av vatten och att dess grundläggande beståndsdelar är de samma som återfinns i jordens mån.

VARFÖR TILLÅTER ISLAM INTE ALKOHOL?

Islam förbjuder allt skadligt eller vars skadliga inverkan överstiger nyttan. Därmed skulle alkohol ha varit förbjudet även om det inte funnits ett tydligt förbud i Koranen eller i utsågorna från profeten (över honom vare Guds frid och välsignelser). Alkohol har sedan urminnes tider varit ett problem och försätter att skörda otaliga liv än idag. Statistik som visar ständigt ökande kriminalitet, psykisk ohälsa och äktenskapsproblem världen vittnar om alkoholens destruktiva inverkan.

Alkoholen dämpar hjärnans hämmande funktion vilket är anledningen till att den onyktre ofta beter sig på ett sätt som denne inte brukar göra. Den onyktre får problem med att gå och tala och kan till och med urinera i kläderna. Även om man bara skulle bli onykt en endaste gång, men då göra något skamfullt, kan den händelsen följa en livet ut.

Då miljoner människor dör varje år efter att ha använt alkohol finns det flera medicinska anledningar till att det är förbjudet. Några alkoholrelaterade sjukdomar är:

- Skrumplever
- Levercancer
- Refluxesofagit, kronisk gastrit och bukspottkörtelinflammation
- Kardiomyopati, hypertoni och hjärtattacker
- Stroke
- Neuropati och olika former av atrofi
- Endokrina störningar
- Anemi, gulsot och problem med trombocyt
- Bröstinfektioner, lunginflammation och lungemfysem
- Under graviditeten kan alkohol ha en skadlig inverkan på fostret

98) Koranen 24:45

99) Koranen 77:20

Många påstår att de inte tar fler än ett till två glas och att de kan behärska sig utan att bli berusade. Studier har dock visat att alla alkoholister började dricka enbart för det sociala umgänget. Ingen har från början avsikt att bli alkoholist utan detta är något som sker under resans gång.

Gud har i Sin oändliga visdom förbjudit alkohol i syfte att bevara både människan och det samhälle som hon lever i och därav är konsumtion av alkohol förbjudet enligt islam.

Det kan vara på sin plats att nämna att när vi avhåller oss från att göra vad Gud har förbjudit gör vi inte det främst på grund av de skadliga effekterna utan för att Gud har förbjudit det. Avsikten är att lyda Guds befallningar i denna värld och gynnas därigenom.

FÖRTRYCKER ISLAM KVINNAN?

När vi besvarar denna fråga måste vi skilja mellan vad *islam lär* och vad *muslimer gör*. Även om det finns muslimska kulturer som förtrycker kvinnor så reflekterar detta endast lokala seder – inte islams egentliga läror. Islam förväntar sig att dess bevägnare skall bejaka kvinnors rättigheter, värna om deras sociala status och på alla sätt hindra att de förnedras. Islam menar vidare att kvinnor är lika män i deras ursprung, som människor och med heder samt ansvar inför Gud.

Idag har det västerländska samhället på många sätt reducerat kvinnan till ett sexobjekt. USA är en av de ledande förespråkarna för ”kvinnans frigörelse” men ironiskt nog är det också det land som har flest sexualbrott och våldtäkter i världen. Enligt en FBI-rapport våldtas varje dag 1756 kvinnor i USA.

Föreställningen att islam behandlar kvinnan som en andra klassens medborgare, endast hälften så mycket värd som mannen, är inget annat än en myt. För över 1400 år sedan upphöjde islam kvinnan genom att tillkännage att hon var mannens syster, ge henne rätten till utbildning på högsta nivå, ge henne rätten att välja man, ge henne rätten att avsluta ett olyckligt äktenskap, ge henne arvsrätt och generellt sett fulla medborgerliga rättigheter. Det finns mer än enkom materiella rättigheter. Den islamiska lagen beaktar också ”mjuka” rättigheter som vänlighet och omtanke.

Män och kvinnor har olika *ansvar* men också olika *rättigheter*; de samarbetar och kompletterar varandra. Även om kvinnans förpliktelser i vissa avseenden kan skilja sig från mannens, baserat på män och kvinnors olikheter, är varje individ lika ansvarig för sitt särskilda ansvarsområde. Att bortse från dessa skillnader är inte realistiskt men det finns ändå ingen anledning till att förmoda att det ena könet är överlägset det andra.

Enligt islam behåller kvinnan sitt namn när hon gifter sig. Hon tar således inte mannens efternamn utan hon behåller sin egen identitet.

I ett islamiskt äktenskap ger brudgummen en hemgift till bruden – inte till fadern. Detta blir hennes egendom som hon själv kan investera eller spendera utan att hennes manliga släktingar har rätt att bestämma över den. Koranen ger mannen ansvar för att ta hand om och försörja alla kvinnliga släktingar. Detta betyder att mannen måste försörja frun och familjen även om hon har egna tillgångar. Hon behöver inte spendera ur egen ficka för att försörja familjen. Detta befriar henne från att vara tvungen att arbeta även om hon likafullt kan arbeta om hon väljer att göra så och hennes omständigheter berättigar det.

En familj behöver likt vilken annan organisation som helst ledarskap och Koranen klagör således att mannen har ett mått av ansvar gentemot kvinnan. Viktigt att notera är dock att detta ansvar *inte* betyder att mannen får vara en diktator. Tvärtom är detta ansvar en börda för mannen att till fullo axla genom att ta hand om frun och barnen.

VARFÖR BÄR MUSLIMSKA KVINNOR SLÖJA?

Att muslimska kvinnor bär slöja kan tyckas vara trivialt, i synnerhet i dagens västerländska samhälle, men islam tilldelar slöjan både moraliska och laga dimensioner. Islam har definierat män och kvinnors roller genom att tilldela plikter och rättigheter till varje kön. Syftet med detta är att upprätthålla en balans i samhället. När män och kvinnor rättar sig efter en islamisk klädkod bevarar de inte enbart deras egen värdighet och anseende utan bidrar även till ett lugnt och tryggt samhälle.

Det finns vissa riktlinjer för hur den muslimska kvinnan skall vara kläd. Hennes klädnad skall inte vara åtsittande eller genomskinlig på så sätt att den skönjer formen av det som täcks. Klädnaden måste likaså täcka hela kroppen, utom ansikte och händer. Detta klädsätt kallas för *jilbāb* och avser kvinnans yttre klädnad. Muslimska kvinnor klär sig inte modest för att lyda fäder, bröder eller den äkta mannen utan i åtyldnad av hennes Skapare och Gud.

Kvinnor likväl som män förväntas vara kyska och modesta och undvika alla sorters klädnader eller beteenden som kan inbjuda till sexuell attraktion. Båda könen är beordrade till att enbart lägga blicken på vad som är tillåtet för dem att se på. I Koranen talar Gud först till mannen och därpå kvinnan:

Säg till de troende männen att de bör sänka blicken och lägga band på sin sinnlighet; det leder till större renhet i deras liv. Gud är underrättad om vad de gör.

Och säg till de troende kvinnorna att de bör sänka blicken och lägga band på sin sinnlighet och inte visa mera av sina behag än vad som [anständigtvis] kan vara synligt; låt dem därför fästa slöjan så att den täcker barmen. Och de skall inte låta sina behag skymta inför andra än sin make, sin fader, sin svärfader, sina söner, sin makes söner, sina bröder, sina brorssöner, sina systersöner, närstående kvinnor, dem som de rättmätigt besitter och sådana manliga tjänare, som inte längre känner begär efter kvinnor, eller barn som ännu inte har begrepp om kvinnlig nakenhet. Och låt dem inte gå med svajande gång för att dra uppmärksamheten till sina dolda behag. Troende! Vänd er till Gud i ånger [över era fel och synder]; kanske skall det gå er väl i händer!¹⁰⁰

De ytterligare kraven för kvinnan, i att dölja hennes naturliga skönhet, beror på att hon har ett större behov av integritet. Förutom i sällskap med nära släktingar måste kvinnan täcka hela kroppen med löst sittande klädesplagg, ansiktet och händerna undantagna.

I Koranen kan vi läsa varför Gud har föreskrivit dessa särskilda regler för kvinnan:

Profet! Säg till dina hustrur och dina döttrar – och till [alla] troende kvinnor – att de [utanför hemmet] noga sveper om sig sina ytterplagg; på så sätt blir de lättare igenkända [som anständiga kvinnor] och undgår att bli ofredade. Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig.¹⁰¹

VARFÖR TILLÅTER ISLAM POLYGAMI?

Polygami är en form av äktenskap där mannen har fler än en maka. Polygami kan vara utav två slag. Den första typen kallas för polygyni där en man gifter sig med fler än en kvinna och den andra är polyandri där en kvinna gifter sig med fler än en man. Inom islam tillåts en begränsad form av polygyni medan polyandri är förbjudet.

I motsats till islam finner vi inga begränsningar för antalet fruar i den judiska Talmud eller i den kristna Bibeln. Enligt dessa skrifter finns ingen gräns för hur många kvinnor en man får gifta sig med. Följaktligen är polygami inte exklusivt för islam utan något som även har

100) Koranen 24:30-1

101) Koranen 33:59

praktiserats av tidiga kristna och judar. Enligt Talmud hade Abraham tre fruar medan kung Salomon hade flera hundra. Utövandets av polygami fortlöpte inom judendomen tills rabbinen Gershom ben Yehudah (955-1030 e.Kr.) utfärdade ett dekret. Judiska sefarder praktiserade polygami fram till sent 1950-tal då den högste rabbinen i Israel utökade förbudet, vilket gjorde det otillåtet för alla judar. Enligt tidiga kristna lärar tilläts män att ha så många fruar de behagade då Bibeln inte innehöll några restriktioner för månggifte. Det är först i modern tid som kyrkan har begränsat antalet fruar till en.

Under en tid då män tilläts att ha ett obegränsat antal fruar satte islam en gräns vid fyra. Före Koranens uppenbarelse fanns ingen begränsning för polygami och många män hade ett tjugotal med fruar. Koranen tillåter mannen att gifta sig med två, tre eller fyra kvinnor under villkoret att han behandlar dem rättvist. Gud säger:

Om ni är rädda att inte kunna behandla de faderlösa med rättvisa, tag då [andra] kvinnor som är tillåtna för er till hustrur – två eller tre eller fyra; men [begränsa er till] en enda om ni inte tror er om att kunna behandla dem alla lika – eller [vänd er till] någon av dem som ni rättmätigt besitter. Detta gör det lättare för er att undvika partiskhet.¹⁰²

Muslimerna är inte skyldiga att tillämpa polygami. Enligt islam är polygami varken påbjudet eller förbjudet. Dessutom behöver de inte vara så att den muslim som har två, tre eller fyra fruar är en bättre troende än den som enbart har en fru.

John Esposito, professor i religion och islam vid universitetet i Georgetown, skriver:

Även om det [polygami] återfinns i många religioner och kulturer identifierar västerlänningar oftast polygami med islam. Faktum är att Koranen och islamisk lag har försökt kontrollera och reglera antalet fruar istället för att göra det fritt.

Han fortsätter:

Koranen tillåter mannen att gifta sig med upp till fyra fruar förutsatt att han kan försörja och behandla dem rättvist. Muslimerna betraktar detta påbud i Koranen som ett stärkande av kvinnans och familjens status. Syftet är att tillförsäkra välfärden för ensamstående kvinnor och änkor i ett samhälle vars manliga population minskat efter krig samt att sätta stopp för obegränsad polygami.¹⁰³

Det finns vissa anledningar som berättigar giftermål med en andra fru:

- Spädbarnsmortalitet bland gossebarn är högre än bland flickebarn.
- I krig dör vanligtvis fler män än kvinnor.
- Fler män än kvinnor dör i olyckor.
- Kvinnor lever i regel längre än män.

Därför är männen alltid färre än kvinnorna och om männen enbart gifter sig med en kvinna var kommer det att finnas ett överskott av ogifta kvinnor.

I västerländska samhällen är det inte ovanligt att mannen har förhållanden vid sidan om kvinnan som han är gift med. Detta ses dock ofta med blida ögon trots alla problem det resulterar i. Samtidigt är månggifte förbjudet, även om det inte orsakar liknande problem. Tvärtom bevaras kvinnans heder och värdighet. I ett andra, tredje eller fjärde äktenskap är kvinnan en hustru, inte en älskarinna. Hon har en man som enligt islamsk lag måste försörja henne, inte en pojkvän som en dag kan lämna henne eller förneka all kännedom om henne om hon blir gravid.

102) Koranen 4:3

103) *Islam: The Straight Path*, John Esposito, Oxford University, 1988, s. 97

Tveklöst har en andra fru det bättre än en älskarinna utan laga rättigheter.

Islam förbjuder och bestraffar å det skarpaste prostitution, otukt och äktenskapsbrott men tillåter polygami under strikta villkor.

OM EN MAN FÅR HA MER ÄN EN FRU, VARFÖR FÅR DÅ INTE EN KVINNA HA MER ÄN EN MAN?

Islam lär att Gud har skapat mannen och kvinnan jämlika, men inte identiska. De skiljer sig fysiskt, biologiskt och mentalt och har olika fallenheter. Deras roller och ansvar är därför olika och på så sätt kompletterar de varandra.

Man kan tänkas invända mot att mannen får gifta sig med fler än en kvinna och insistera på att i rättvisans namn bör kvinnor också ha rätt att praktisera polygami. Följande punkter kan dock vara anledningar till att Gud har förbjudet detta:

- En utav fördelarna med polygami är att problemet med övertalighet av kvinnor löses.
- Vanligtvis är män polygama till naturen medan kvinnor inte är det.
- Islam lägger stor vikt vid att faderskapet skall vara känt. När en man gifter sig med fler än en kvinna är det inga problem att veta vem som är fader. Men i fall där kvinnan gifter sig med flera män skulle bara moderskapet vara känt, så till vida man inte gör faderskapstester. Psykologer säger att barn som inte vet vilka deras föräldrar är, speciellt i fråga om fadern, ofta får problem under deras uppväxt.

VARFÖR ÅLÄGGER ISLAM SÅ STRÄNGA STRAFF FÖR UTOMÄKTENSKAPLIGA FÖRBINDELSER?

Islams straffsatser har som syfte att avskräcka från brott och deras stränga natur beror på brottens allvarlighet. Idag finns det invändningar mot straffen för otukt och äktenskapsbrott då de ses som orimligt stränga. Problemet som föreligger är att måttstocken som används för att bedöma brotten inte är den samma.

Islam ser äktenskapsbrott som en *mycket* allvarlig överträdelse då det undergräver samhällets mest fundamentala grundsten – familjen. Utomäktenskapliga förbindelser destabiliserar både familjen och samhället. När familjer faller samman farosätts både den fysiska och den mentala hälsan för framtida generationer. Detta leder i sin tur till en nedåtgående spiral av dekadens och dissolution. Följaktligen är det nödvändigt att ta alla medel i bruk för att skydda familjen. Därmed understryker islam vikten av att bevara kärnfamiljen genom att ålägga så stränga straff för handlanden som hotar denna grund. Straffen är desamma både för kvinnor *och* män.

Det måste betonas att islams straffsatser enbart utgör en del av en större helhet. Det finns flera villkor som måste uppfyllas för att de föreskrivna straffen skall tillämpas:

- Muslimer är starkt uppmuntrade till att gifta sig så fort möjligheten finns. Detta blir då ett tillåtet sätt för intim njutning. Profeten Muhammad (över honom vare Guds frid och välsignelser) har sagt: *”Ungdomar! Den av er som kan gifta sig, låt honom gifta sig för sannerligen sänker det blicken och håller en kysk. Den som inte kan gifta sig bör fasta då det skyddar honom.”*
- En man får ha fyra fruar så länge han behandlar dem rättvist. Kan de inte leva tillsammans har frun rätt att be om att få äktenskapet upplöst.

- Oberoende av om muslimer är gifta eller ej måste de alltid hålla fast vid en passande klädsel och ett passande beteende. Privatlivet skall respekteras och komprometterande situationer skall undvikas i åttlydnad av Gud.
- Enbart en legitim islamisk regering får tillämpa dessa straff. En sådan regering måste på alla sätt upprätthålla rättvisa i samhället så att medborgarna kan leva tryggt och säkert. Enbart när dessa villkor är uppfyllda får domstolarna tillämpa islams straff.
- Fall som domstolarna tar upp måste utredas nogsamt och skäliga bevis skall läggas fram för att tillgodose den islamiska lagens krav. En dom måste uppfylla strikta villkor som bara med svårighet kan uppnås. Detta får till följd att straffen sällan döms ut utan den åtalades erkännande. Syftet med straffen är då främst att avhålla.

VARFÖR ÄRVER KVINNAN BARA HÄLFTEN SÅ MYCKET SOM MANNEN?

Islam avskaffade tidigare seder genom vilka arvet enbart gick till den äldste manlige arvingen. Enligt Koranen ärver kvinnan per automatik från hennes fader, make, son och barnalösa broder. Koranen innehåller vägledning i fråga om uppdelningen av arvet mellan de rättmätiga arvtagarna. De tre verser som övergripande beskriver hur arvet skall fördelas återfinns i sura an-Nisā' i verserna 11, 12 och 176. I dessa verser inrättar Gud barns, föräldrars och makars rätt till arv utan att lämna detta till människan att själv döma i. Finns inga nära släktingar går arvet till avlägsna. Arvssystemet är perfekt balanserat då det beaktar det större ansvar som somliga familjemedlemmar har i vissa situationer.

I de *flesta* fall ärver kvinnan en andel hälften så stor som mannens. Så är emellertid inte alltid fallet då kvinnans arv ibland kan bli lika stort eller till och med större än mannens. Men även när mannen får en större del finns en logisk anledning då kvinnan inte har några finansiella förpliktelser gentemot familjen. Även om hon är välbärgad eller har en egen inkomst vilar det ekonomiska ansvaret alltid på mannen. Så länge kvinnan är ogift är det hennes faders, bröders eller någon annan förmyndares skyldighet att förse henne med mat, kläder, medicin och boende. När hon gifter sig är skyldigheten blir detta mannens eller den vuxne sonens skyldighet. Islam håller därmed mannen som finansiellt ansvarig för att tillgodose familjens behov.

Att arvslotterna inte är lika stora betyder inte att det ena könet har föredragits över det andra. Vad som representeras är istället en rättvis balans mellan de roller som finns i en familj. I de flesta fall sköter kvinnan hushållet och därmed har hon inga finansiella förpliktelser. Trots detta får hon en del av arvet vilken blir hennes egendom som hon kan spara eller använda efter eget tycke. I motsats till detta är mannens arv en del av den egendom som han är skyldig att använda för att försörja barnen och hushållets kvinnor.

Anta att en muslim går bort och lämnar en son och en dotter efter sig. Sonens del av arvet kommer till vissa delar att förbrukas när han ger en brudgåva till frun och försörjer familjen, inklusive hans systrar tills de gifter sig. Ytterligare inkomster måste då tillkomma genom att han arbetar. Hans systers del lämnas dock orörd, eller kan den till och med växa om hon investerar den. När hon gifter sig kommer hon att få en brudgåva från hennes man och hon kommer att försörjas av honom utan att själv ha ett finansiellt ansvar. En man skulle således kunna dra slutsatsen att islam har föredragit kvinnan!

Utöver detta kan en muslim testamentera och därigenom ge en tredjedel av egendomen till någon som annars inte skulle ha fått arva. Arvet kan vara ett sätt att hjälpa andra släktingar eller nödställda, män som kvinnor. Det går också att avsätta en del av egendomen till välgörenhet.

VAD ÄR JIHĀD?

Även om islam är missförstått överlag i Väst finns det kanske ingen del av religionen som framkallar så starka reaktioner som *jihād*. Det arabiska ordet *jihād*, som oftast översätts som ”heligt krig”, betyder inget annat än ”att kämpa” eller ”att anstränga sig till sitt yttersta”. Det är en felaktig föreställning att *jihād* enbart är synonymt med krig¹⁰⁴. Detta är bara en del av begreppet. *Jihād* är en strävan efter godhet och en kamp mot orättvisa och förtryck – både inombords och i samhället i stort. Denna strävan är spirituellt, social, ekonomisk och politisk.

Jihād är ett vitt begrepp som inte enbart är begränsat till strid. I Koranen finner vi:

Men lyssna inte till vad förnekarna säger utan kämpa oförtröttligt mot dem med [Koranens hjälp].¹⁰⁵

Detta betyder att man skall bjuda in till sanningen på bästa sätt genom att argumentera och förklara.

Det finns olika former av *jihād*:

- Inre *jihād* som innebär att man strävar efter att rena själen, stärka tron, benägna sig mot gott och undanhålla sig onda begär.
- *Jihād* med ens tillgångar som betyder att man spenderar på olika gottgörande sätt.
- *Jihād* genom ens eget handlande avseendes alla sorters goda gärningar, som att bjuda in människor till islam och att utbilda andra muslimer.
- Väpnad kamp mot aggression och förtryck.

I *jihāds* namn kallar islam till att samhället skall beskyddas mot förtryck och diktatorsstyre som motarbetar rättvisa genom att inte låta folk få höra eller följa sanningen.

I *jihāds* namn uppmanas muslimer till att berätta om tron på den Ende Gud, tillbe Honom och sprida goda värderingar, dygd och moral genom visa och passande metoder:

Kalla [människorna, Muhammad] med kloka och goda ord att följa din Herres väg, och lägg fram argumenten på ett måttfullt och försynt sätt; din Herre vet bäst vem det är som avviker från Hans väg och Han vet bäst vem det är som följer Hans ledning.¹⁰⁶

I *jihāds* namn kallar islam till samhällsreformer för att få ett slut på vidskepelse, fattigdom och rasism.

Ett av islams huvudmål är att säkerställa de svagas rättigheter i samhället gentemot de mäktiga och inflytelserika.

Islam förbjuder orättvisa även mot dem som är motståndare till religionen:

Troende! Stå fasta på Guds sida som vittnen för rätt och rättvisa och låt inte avoghet mot människor förmå er att avvika från rättvisans väg. Gör rätt – det ligger gudsfruktan närmast; Gud är väl underrättad om vad ni gör.¹⁰⁷

Gud har berättat för de troende om de som förhindrande deras inträde i den Heliga Moskéen i Mecka:

104) Ordet för krig i Koranen är *harb* eller *qitāl*.

105) Koranen 25:52

106) Koranen 16:125

107) Koranen 5:8

Troende! Vanhelga inte de riter och symboler som Gud har instiftat, inte heller den [åt vallfärden] helgade månaden eller de bekransade offerdjuren, och visa respekt för dem som beger sig till Helgedomen för att söka Guds nåd och Hans välbehag. När ni lägger av vallfärdsdräkten får ni [på nytt] ägna er åt jakt. Och låt inte hat mot dem som spärrade vägen för er till den heliga Moskén driva er till angreppshandlingar, utan samarbeta för att befrämja fromhet och gudsfruktan, och slut er inte samman för att befrämja synd och fiendskap. Och frukta Gud! Gud straffar med stränghet.¹⁰⁸

Avog gentemot ett folk eller en nation skall inte leda till att muslimer förtrycker dem eller undanhåller deras rättigheter.

En av de högsta formerna av *jihād* är att stå upp inför en diktator och säga ett sanningens ord. Att avhålla sig från att handla felaktigt är också *jihād*. Ytterliga en form är att med vapen beskydda islam eller ett muslimskt land när det har attackerats. Detta måste dock tillkännas av ett religiöst ledarskap eller ett muslimskt statsöverhuvud.

Även om *jihād* har ett vidare perspektiv än bara krig är det också så att islam tillstår krig när det är den *sista utvägen* för att komma tillrätta med förtryck och aggression och för att försvara vissa fri- och rättigheter. När islam tillstår militära sammandrabbningar är det en integrerad del av ett fullständigt regelverk inneboende i religionen bakom vilket varje objektivt tänkande person kan förstå anledningen och logiken bakom.

Krig är enligt islam enbart tillåtet när fredliga metoder i form av dialog och förhandlingar har strandat. Krig är en sista utväg som skall undvikas i så stor utsträckning som möjligt.

Syftet med *jihād* är inte att med våld tvångskonvertera, kolonisera eller anskaffa land eller egendom för eget behag. Syftet är i grund och botten att försvara liv och egendom, land och frihet för sig själv likväl som för andra.

ÄR ISLAM EN MILITANT RELIGION?

Enligt islam är våld enbart tillåtet att använda vid vissa tillfällen, som när det muslimska samhället hotas av väpnade styrkor. Detta är tveklöst något naturligt för alla stater. Viktigt att här påpeka är att det enbart är *ledaren för det muslimska samhället* som på ett ordnat och etiskt korrekt sätt får avgöra brukandet av våld i *jihād*.

Islam anser att allt levande är heligt men speciellt understryks människans helighet. Gud säger i Koranen:

Tag inte andras liv – Gud har förklarat [livet] heligt – annat än i rättfärdigt syfte.¹⁰⁹

Av denna orsak föreskrev Vi för Israels barn att om någon dödar en människa, som inte själv har dödat någon eller försökt störa ordningen på jorden och sprida sedefördärv, skall det anses som om han hade dödat hela människosläktet. Och om någon räddar ett människoliv, skall det anses som om han hade räddat hela människosläktet. Trots att Våra sändebud har kommit till dem med klara vittnesbörd, fortsätter många bland dem att begå ohämmat övervåld på jorden.¹¹⁰

Så högt värderas människolivet att Gud likställer tagandet av ett enda liv på ett orättfärdigt sätt som likvärdigt med att ha dödat hela mänskligheten.

108) Koranen 5:2

109) Koranen 6:151

110) Koranen 5:32

Det är viktigt att förstå att islam enbart tillåter krig under särskilda omständigheter. Det är föraktat och endast tillåtet som en sista utväg när alla fredsförsök har prövats. Profeten (över honom vare Guds frid och välsignelser) stred ibland för sin saks överlevnad men när säkerhet och stabilitet hade säkrats lade han ned vapnen för att istället föra dialog.

Även under krigstillstånd påbjuder islam att armén skall behandla fienden rättvist. Islam har dragit en tydlig skiljelinje mellan stridande och icke-stridande i ett fiendeland. Profeten (över honom vare Guds frid och välsignelser) sade till hans arméer: ”Döda inte äldre, barn eller kvinnor.”¹¹¹ Och: ”Döda inte klostermunkar.”¹¹²

När profeten Muhammed (över honom vare Guds frid och välsignelser) såg en död kvinna på slagfältet frågade han vredgat hans följeslagare varför hon hade bragts om livet och han fördömde i starka ordalag detta.

Både fiender som strider och fiender som har tagits till fånga har en lång lista med rättigheter:

- Tortyr skall inte förekomma,
- skadade eller försvarslösa skall inte dödas,
- lik skall inte lemlästas och
- stupade fiender skall respekteras och återlämnas.

Härmed blir det klart att islam inte tillåter orättvisa och förtryck – istället påbjuds rättvisa, tolerans och fred.

Långt ifrån att enbart vara en militant dogm är islam ett sätt att leva som överskrider ras och etnicitet. Koranen påminner oss återkommande om vårt gemensamma ursprung:

Människor! Vi har skapat er av en man och en kvinna, och Vi har samlat er i folk och stammar för att ni skall lära känna varandra. Inför Gud är den av er den bäste vars gudsfruktan är djupast. Gud vet allt, är underrättad om allt.¹¹³

Det är islams universalitet som gör den till världens snabbast växande religion. I en värld full av konflikter och schismer människor emellan, i en värld som plågas av terrorism, både från individer och från stater, är islam en ledstjärna som erbjuder framtidshopp.

ÄR MUSLIMER TERRORISTER?

Det är väldigt olyckligt att islam idag har blivit synonymt med terrorism. Långt ifrån att förespråka terrorism är islam en fridfull religion vars fundament lär muslimer att upprätthålla fred och rättvisa världen över. Islam sanktionerar *inte* terrorism så som begreppet idag förstås i form av flygplanskapningar, gisslantaganden, tortyr och dödande av oskyldiga i syfte att uppnå politiska eller religiösa mål. Detta är inte de sätt som islam lär muslimer att lösa problem eller sprida religionen genom.

Det skall läggas på minnet att alla religioner har anhängare som är vilseledda och i rättvisans namn är det religionens lära som skall studeras då den är måttstocken med vilken anhängarnas handlingar döms som korrekta eller felaktiga.

Det är inte rätt att döma *islam* efter vilseledda eller okunniga *muslimers* handlande. Ej heller är det rätt att döma *islam* efter det förfallna och korrumperade tillstånd som genomsyrar den muslimska världen. Vad islam förkunnar är en sak och vad många muslimer nuförtiden gör den raka motsatsen. Det enda sätt som muslimer kan göra islam rättvisa är

111) *Abu Dawud*

112) *Ahmad*

113) Koranen 49:13

genom att lära oss om dess ädla läror som tydligt predikas genom Koranen och profetens föredöme.

Den före detta popstjärnan Cat Stevens, numera känd som Yousef Islam, har sagt:

Det är fel att döma islam i ljuset av avvikande muslimers beteende, som alltid kan ses i media. Det är som att säga att en bil är dålig om föraren är rattonykter...

Islam är en fridfull religion som uppnås genom underkastelse inför den Allsmäktige Skaparen, Gud. Islam talar för fred men samtidigt manas dess anhängare till att bekämpa förtryck. Kampen mot förtryck kan stundom kräva brukande av våld, ja, ibland måste våld användas för att uppnå fred.

Det råder inga tvivel om att islam tillåter krig under särskilda omständigheter. En religion eller civilisation som inte gör det kan inte överleva. Islam tillåter dock *aldrig* attacker mot oskyldiga, kvinnor eller barn. Islam förbjuder dessutom muslimer att "ta lagen i egna händer", vilket betyder att enskilda muslimer *inte* får bestämma vem eller vilka de vill döda eller bestraffa. Rättegångar och bestraffningar kan endast utfärdas av en legitim domare.

HUR KAN ISLAM VARA EN FREDLIG RELIGION NÄR DEN SPREDS MED SVÄRDET?

Ett vanligt missförstånd är att islam inte skulle ha så många anhängare världen över om religionen inte hade spridits med svärdet.

Följande bevis kommer att klargöra att det inte är våld utan förnuft och logik som är anledningen till att islam spritts så vida.

- Islam har alltid respekterat andra religioner och Koranen påbjuder en viss form av religionsfrihet:

"Tvång skall inte förekomma i trosfrågor. Vad som är rätt handlande är nu klart skilt från fel och synd. Den som förnekar de onda makterna och som tror på Gud, har sannerligen vunnit ett säkert fäste som aldrig ger vika. Gud hör allt, vet allt!"

Historikern De Lacy O'Leary säger¹¹⁴:

"Historiker gör det klart att myten om fanatiska muslimer som med svärdet i hand tvingade människor till att konvertera är den mest absurda myt som historiker någonsin har förtäljt."

En annan känd historiker, Thomas Carlyle, skriver i boken *Heroes and Hero worship*:

"Ja, sannerligen ett svärd, men vilket svärd? Varje ny lära har i början dess plats i endast en man. Endast där finns den. En endaste man tror på den. Det är en mot alla. Reser han då svärdet skulle det inte göra honom nytta. Du måste ha ditt svärd! En lära kommer i den mån den kan att sprida sig själv."

Om islam spreds med svärdets hjälp var det ett ordets svärd. Det är endast den sortens svärd som kan erövra människors hjärtan. Om detta säger Koranen:

"Kalla [människorna, Muhammad] med kloka och goda ord att följa din Herres väg, och lägg fram argumenten på ett måttfullt och försynt sätt; din Herre vet bäst vem

114) *Islam at the Crossroads*, s. 8

det är som avviker från Hans väg och Han vet bäst vem det är som följer Hans ledning.”¹¹⁵

- Indonesien är det land som har den största muslimska befolkningen. Majoriteten utav invånarna i Malaysia är muslimer – utan att någon muslimsk armé har tågat in i Indonesien eller Malaysia. Det är ett historiskt faktum att Indonesien inte blev muslimskt på grund utav att det erövrades, utan på grund av muslimska köpmäns höga moral. Trots att det i många länder inte längre finns något islamiskt ledarskap har invånarna fortsatt att vara muslimer. Det samma kan sägas om Syrien, Jordanien, Egypten, Irak, Nordafrika, Balkan och Spanien. Detta visar vilken inverkan islam har haft på ländernas befolkning, vilket står i motsats till västerländsk ockupation.
- Muslimer styrde Spanien (Andalusien) under 800 år. Under denna tid åtnjöt kristna och judar frihet att praktisera deras respektive religioner. Detta är ett historiskt faktum.
- Kristna och judiska minoriteter har överlevt i muslimska länder i Mellanöstern under århundraden. Länder som Egypten, Marocko, Palestina, Libanon, Syrien och Jordanien har en betydande andel kristna och judiska invånare.
- Muslimer styrde Indien under 1000 år och hade därför makt att med våld konvertera varenda indier till islam, men så skedde inte. Härav är fortfarande 80 % av den indiska befolkningen inte muslimer.
- På liknande sätt har islam spridit sig utefter Afrikas östkust utan att någon muslimsk armé har satt sin fot där.
- Islamisk lag beskyddar minoritetens privilegierade status och detta är anledningen till att icke-muslimers plaster för dyrkan har blomstat i den islamiska världen. Islamisk lag tillåter även den icke-muslimska minoriteten att installera egna domstolar som kan döma i familjerätt. Egendom och liv, oberoende av om det gäller muslimers eller ej, anses vara heliga.

Härmed står det klart att islam inte har spritts med svärdets hjälp. Det påstådda svärdet har inte omvänt alla icke-muslimer i muslimska länder. I Indien, där muslimer styrde under 1000 år, är de fortfarande en minoritet. I USA och Canada är islam den snabbast växande religionen med över sju miljoner anhängare.

I *The World's Religions* skriver Huston Smith om hur profeten Muhammad (över honom vare Guds frid och välsignelser) gav judar och kristna frihet under muslimskt styre:

Profeten formulerade ett dokument i vilket han stipulerade att judar och kristna ”*skall skyddas mot kränkningar och annat skadligt...*”, och ”*de skall utöva deras religioner lika fritt som muslimer.*”¹¹⁶

Smith poängterar att muslimer anser detta vara världshistoriens första deklaration för åsiktsfrihet och den modell som skall styra alla efterföljande muslimska stater.

KORANEN SÄGER ATT MUSLIMER SKALL DRÄPA DE SOM INTE TROR VARHELST DE FINNER DEM. BETYDER DETTA ATT ISLAM STÖDJER VÅLD OCH BLODSPILLAN?

Ett antal Koran-verser feltolkas ofta i syfte att bevara myten om islam som en våldsam religion där dess anhängare skall dräpa dem som inte tillhör tron. Passagen ”*döda avgudadyr-*

115) Koranen 16:125

116) *The World's Religions*, Huston Smith, Harper Collins, 1991, s. 256

karna, var ni än träffar på dem” citeras ofta för att påvisa att islam stödjer våld och blodspillan.

För att förstå den rätta kontexten är det nödvändigt att läsa kapitlet från början om fredspakten som fanns mellan muslimerna och hedningarna i Mecka. Hedningarna överträdde detta fördrag så en tid av fyra månader gavs till dem för att ställa det till rätta, annars skulle krig utropas mot dem. Versen i dess helhet lyder:

När de helgade månaderna gått till ända skall ni döda avgudadyrkarna, var ni än träffar på dem; tag dem till fånga och omringa dem och lägg er i försåt för dem. Men om de visar ånger och [villighet att] förrätta bönen och betala allmoseskatten, lämna dem då i fred – Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig.¹¹⁷

Denna vers var en kommendering till muslimerna som hade upprättat ett fördrag med hedningarna, som snabbt överträdde det, till att strida mot dem som förrådde dem varhelst de fann dem. Läser man hela versen förstår man att den inte kan användas som bevis för att islam förespråkar våld i alla situationer eller att dess anhängare uppmanas till att döda dem som inte är muslimer¹¹⁸.

Nästföljande vers tydliggör:

Om någon bland avgudadyrkarna söker skydd hos dig, ge honom då ditt beskydd, så att han får höra Guds ord; för honom sedan till en plats där han är i trygghet. De är nämligen människor som inte vet [vad Islam innebär].¹¹⁹

Koranen berättar inte enbart att den hedning som söker asyl under strid skall få skydd utan också att denne skall föras till säkerhet. Vilken militär ledare skulle idag kommendera hans soldater till att inte enbart spara fiendens liv under strid utan också till att eskortera dem till säkerhet? Detta är dock vad Gud instruerar i Koranen.

ÄR ISLAM ENBART FÖR ARABER?

Enbart 15 till 20 procent av världens muslimer är araber. Det finns fler muslimer som är indier än araber och det finns fler muslimer som är indoneser än indier. Detta antagande grundar sig troligen i det faktum att större delen av den första generationens muslimer var araber, att Koranen är på arabiska och att profeten Muhammad (över honom vare Guds frid och välsignelser) var arab.

Historien vittnar dock om att profeten (över honom vare Guds frid och välsignelser) och hans följeslagare ansträngde sig till deras yttersta för att sprida islams budskap till alla länder och folkslag. Redan från början av Muhammads (över honom vare Guds frid och välsignelser) uppdrag kom hans följeslagare från vitt skilda bakgrunder. Bland dem fanns Bilal, den afrikanske slaven; Suhaib, den byzantiske romaren; Abdullah bin Salam, den judiske rabbinen och Salam från Persien.

Vidare bör det klargöras att alla muslimer inte är araber och att alla araber inte är muslimer. En arab är antingen muslim, kristen, jude, ateist eller anhängare av någon annan religion eller ideologi. Dessutom finns det länder som Iran och Turkiet där många tycks tro att invånarna är araber, vilket de inte är. Invånarna talar där andra språk än arabiska och delar inte samma etniska arv.

Då religionens sanningar är eviga och oföränderliga, och människans broderskap är världsomspännande, lär islam att Guds uppenbarelse till människan alltid har varit konsi-

117) Koranen 9:5

118) Arun Shourie, en av de mest pådrivande kritikerna av islam i Indien, citerar samma vers (9:5) i hans bok *The World of Fawas*, s. 572. Men efter att ha citerat den hoppar han över nästa vers och går direkt till nästa. Det visar tydligt att vissa av islams kritiker är ensidiga och fördomsfulla i deras kritik.

119) Koranen 9:6

stent, tydligt och universellt. Islam är till för alla människor oberoende av ras, nationalitet och kulturell samt lingvistisk bakgrund. En snabb blick mot den muslimska världen, från Nigeria till Bosnien och från Malaysia till Afghanistan, är ett tillräckligt bevis för islams gränsöverskridande dragningskraft. Koranen säger tydligt:

Vi har sänt dig [Muhammad, inte bara till ditt eget folk utan] till hela mänskligheten, som förkunnare av ett glatt budskap om hopp och som varnare, men de flesta människor är omedvetna [om detta].¹²⁰

ALLA RELIGIONER LÄR I GRUND OCH BOTTEN GODHET, SÅ VARFÖR SKALL MAN FÖLJA JUST ISLAM?

Gud säger i Koranen:

Denna dag har Jag fullbordat det religiösa regelverket för er och skänkt er Min välsignelse i fullaste mått. Jag har beslutat att Islam skall vara er religion. Om någon drivs [att bryta mot förbuden ovan] av hunger, inte av lust att överträda dem, [skall han finna] Gud ständigt förlåtande, barmhärtig.¹²¹

För Gud är [den sanna] religionen underkastelse under Hans vilja; de som [tidigare] tog emot uppenbarelsen kom att omfatta skilda meningar först efter att ha fått [all] kunskap och av ovilja och avund mot varandra. Och den som vill förneka sanningen i Guds budskap [bör minnas att] Gud är snar att kalla till räkenskap.¹²²

Om någon vill anta någon annan religion än Islam kommer detta att vägras honom, och i nästa liv skall han stå bland förlorarna.¹²³

Islam är Guds slutgiltiga budskap som korrigerar de fel som människans hand har fört in i tidigare religioner. Precis som en ny lag ersätter en föregående ersätter också islam tidigare religioner.

Tveklöst kommer man i alla religioner – speciellt i de med gudomligt ursprung som judendom, kristendom och islam – att finna ädla läror, god moral, uppmuntran till godhet och varningar mot ondska. Vad som utmärker islam är att vi här går längre än till att endast uppmana människan till uppriktighet och ärlighet. Här ges även praktiska lösningar till människans problem och medel till att uppnå rättfärdighet och bekämpa ondska. Islam är en vägledning till mänskligheten från Skaparen, som vet vad som passar Hans skapelse bäst. Detta är anledningen till att islam är den mest naturliga religionen för människan.

ÄR DET TILLÅTET ATT ATTACKERA CIVILA MÅL UNDER *JIHĀD*?¹²⁴

Islam förbjuder attacker mot oskyldiga människor, som kvinnor och barn, under krig mellan muslimer och icke-muslimer. Otro rättfärdigar i sig själv inte angrepp.

Guds sändebud (över honom vare Guds frid och välsignelser) och de korrekt vägleda kaliferna som följde honom betonade vikten av att skydda de svaga och de som inte strider.

Ibn `Umar sade:

120) Koranen 34:28

121) Koranen 5:3

122) Koranen 3:19

123) Koranen 3:85

124) *Sheikh Sulaymân al-`Îsâ, Pregnancy not proof of fornication, www.islamtoday.com*

Jag såg en dräpt kvinnas kropp under en av profeten (över honom vare Guds frid och välsignelser) strider så han förbjöd dödandet av kvinnor och barn.¹²⁵

Abū Dāwūd berättar med en autentisk kedja från Rabāh bin Rabī` att han sagt:

Vi var tillsammans med Guds sändebud (över honom vare Guds frid och välsignelser) under ett slag och vi såg människor samlas. Han sände iväg en man för att ta reda på varför de samlats. Mannen återvände och sade: 'De har samlats runt en dräpt kvinna.' Guds sändebud (över honom vare Guds frid och välsignelser) sade: "Hon skulle inte ha attackerats!" Khālīd bin al-Walīd ledde styrkorna så han sände en man till honom och sade: "Säg till Khālīd att inte döda kvinnor eller arbetare".

I en annan återberättelse från Ibn Mājah beskrivs att Guds sändebud (må Guds frid och välsignelser vara över honom) sade: "Säg till honom att inte döda barn eller arbetare."

Arbetare skall inte attackeras avsiktligt, även om de befinner sig där drabbningen sker, så länge deras aktiviteter inte rör striden, och arbetare som inte uppehåller sig vid platsen för strid skall definitivt inte attackeras, trots att de befinner sig i fiendens land.

Abū Dāwūd har berättat från Anas bin Mālīk att Guds sändebud (över honom vare Guds frid och välsignelser) brukade säga följande till hans trupper innan han sände dem till strid:

Gå framåt i Guds namn. Döda inte de äldre, ej heller små barn, ej heller kvinnor och överträd inte gränser.

I *Muwatta'* berättas från Yahyā bin Sa`īd att Abū Bakr sände en armé till Syrien och att han gick ut för att ge dem några uppmuntrande ord. Han gick tillsammans med Yazīz bin Abī Sufyān och sade:

Ni kommer att finna en grupp människor som har hängivit sig dyrkan av Gud (dvs. munkar) så lämna dem ifred.

Detta kan vara ett bra tillfälle att nämna det förslag som bergsänglarna gav Guds sändebud (må Guds frid och välsignelser vara över honom) i att de skulle låta de båda bergen rämna över Meckas invånare. Guds sändebud (må Guds frid och välsignelser vara över honom) sade:

Nej, jag hoppas att Gud skall låta några av dess invånare dyrka Honom allena.

Han sade detta trots att deras förgörelse hade varit av gudomlig natur och att han samt de troende inte skulle ha behövt lyfta ett finger mot dem.

Dessa människor, och de som lever här idag, är de som skall kallas till islam och budskapet presenteras för. Även om man ibland misslyckad med att uppfylla denna plikt betyder det inte att det alltid behöver vara så.

Vidare är allmänna ytor som flygplatser och marknadsplatser öppna områden där både muslimer och icke-muslimer möts. Det är också platser där vuxna och barn, män och kvinnor vistas. Dessa platser skall aldrig ses som mål, inte ens under krig.

KAN EN ENSAM KVINNA ANKLAGAS OCH DÖMAS FÖR VÅLDTÄKT OM HON BLIVIT GRAVID?

Om en kvinna erkänner att hennes barn kommit till världen i ett otillåtet förhållande, eller om fyra betrodda vittnen kan styrka att hon begått äktenskapsbrott – som *ögonvittnen* till samlaget – då kommer hon att kunna dömas i en islamisk domstol. Detsamma gäller om en

125) *Sahīh al-Būkhārī* och *Sahīh Muslim*

man erkänner äktenskapsbrott eller om fyra betrodda vittnen vittnar om att han har begått äktenskapsbrott, då kommer också han att dömas.

I detta fall är det ingen skillnad mellan kvinnor och män.

Men finns varken vittnen eller erkännande kommer kvinnan inte att kunna straffas enbart för att hon blivit gravid. Kvinnan kan bli gravid utan att ha haft en otillåten sexuell förbindelse som genom en våldtäkt där hon tvingats. I detta fall är det hon som är offret – inte den som har gjort något brottsligt.

Därav kan hon inte heller straffas eller ens anklagas för att ha gjort något felaktigt bara för att hon blivit gravid. Denna åsikt håller många av dem lärde.

Ibn Qudāmāh säger i *al-Mughnī*:

Om en kvinna utan man eller herre blir gravid skall hon inte straffas, istället skall hon tillfrågas om det och om hon menar att hon tvingats eller om hon begått äktenskapsbrott under tvivelaktiga omständigheter, eller om hon helt enkelt inte erkänner att hon begått äktenskapsbrott, då kommer hon inte att straffas. Detta är vad Abū Hanīfah och al-Shāfi`ī har sagt på grund av att hon kan bli gravid efter ett påtvingat samlag eller efter osäkra omständigheter. Straffet överges om det finns tvivel. Det är väl känt att en kvinna kan bli gravid utan att ha haft ett regelrätt samlag. Kvinnan kan bli gravid om sperma manuellt förs in i hennes vagina. Detta kan förklara hur en oskuld kan bli gravid.

Detta är klart och tydligt det korrekta utlåtandet i denna fråga.

HEDERSMORD¹²⁶

Jag har läst om någonting som gjort mig upprörd i fråga om islam. Jag har läst att en muslimsk man i ett islamiskt land dödade hans sjuåriga dotter för att det misstänktes att hon hade blivit våldtagen. Han skall ha sagt: "Motivet för mordet var att försvara min heder och värdighet." Är detta vad er religion lär?

Denna fader är skyldig till mord.

Islams läror skall hämtas från rätt källor – Koranen och vår profets (över honom vare Guds frid och välsignelser) traditioner (*sunnah*).

I muslimska samhällen är inte allt som sker i enlighet med islam och detta handlande kan då inte tillskrivas religionen i sig. Du skall veta att islams lärde anstränger sig för att få bort dessa osmakliga kulturella seder och styra samhällen mot islams sanna läror.

Enskilda muslimers missgrepp bör inte tillskrivas islam. Från historien känner du till att massakern av indianerna och förslavandet av Afrika inte skall sammankopplas med kristendomen, även om dessa brott begicks av människor som kallade sig för kristna.

Vad du har nämnt är inte tillåtet och den som begår ett sådant brott är kriminell och skyldig till mord.

Enligt islamisk lag kan ingen straffas för äktenskapsbrott – man som kvinna – förrän det laga bekräftats att han eller hon är skyldig. I fallet med den sjuåriga flickan skall hon inte straffas alls då hon är minderårig.

Islam tar inte lättvindigt på anklagelser om äktenskapsbrott och än värre är det att straffa någon för det. Den som på falska grunder anklagar någon för äktenskapsbrott kommer att få ett strängt straff där denne piskas för att ha baktalat och fördärvade den andres rykte. Om detta är straffet för att anklaga någon för att ha begått äktenskapsbrott, hur kan det då vara islamiskt att anklaga och därpå döda grundat på den anklagelsen?

Rättsliga bestraffningar tillämpas inte när någon har tvingats till att göra något, likt vid en våldtäkt, varken i detta liv eller i det Nästkommande. Det är den våldtagnes familjs plikt att

126) Sheikh `Abd al-Wahhāb al-Turayrī, "Honor" killings, www.islamtoday.com

begära att våldtäktsmannen straffas – inte att straffa den stackars dottern. Faktum är att det är en islamisk rättighet för dottern gentemot hennes familj att de skyddar henne, försvarar henne och utkräver rättvisa å hennes vägnar.

KAN MAN SÖKA LÄKARVÅRD?¹²⁷

Guds sändebud (över honom vare Guds frid och välsignelser) tillät att man söker läkarhjälp för att behandla sjukdomar.

En gång kom en man från öknen till honom och sade: ”*Guds sändebud! Skall vi söka läkarhjälp?*” Profeten (över honom vare Guds frid och välsignelser) sade då:

Sök läkarvård, för sannerligen har Gud inte sänt ned en sjukdom utan att sända ned ett botemedel för den. De som har kunskap för att bota den kan det, och de som är okunniga om det gör det inte.¹²⁸

I en annan återberättelse frågade en grupp ökenbor honom: ”*Skall vi inte söka läkarvård?*”

Han svarade:

Jo, ni som dyrkar Gud! Ni skall söka läkarvård, för sannerligen har Gud inte sänt en sjukdom utan att också ha sänt ett botemedel, förutom en sjukdom.

De frågade: ”*Gud sändebud! Vilken sjukdom är det?*” Han svarade: ”*Hög ålder.*”¹²⁹

Det finns åtskilliga profettrationer som i grund och botten förmedlar samma innebörd.

Att söka läkarhjälp vid sjukdom är tillåtet och i många fall kan det även vara en skyldighet att göra så. Sjukdom gör kroppen svag och minskar ens förmåga och vad som är önskvärt från en muslim är att denne är stark och kapabel till att ägna sig åt dyrkan likväl som andra plikter.

LEDER VÅLDTÄKT LEDER TILL STRAFF ÄVEN OM DET INTE FINNS FYRA VITTNEN?¹³⁰

Det finns flera missförstånd om hur islams rättsliga system behandlar en våldtäkt. Många är av den felaktiga uppfattningen att det krävs fyra vittnen som ser våldtäkten för att rätten skall kunna utfärda en dom. De förfäras då, förståeligt nog, över att en kvinna som inte kan presentera fyra vittnen till brottet inte kommer att kunna utkräva rättvisa gentemot förövaren. Inget kan vara mer fel.

Det är sant att straffet för otukt kräver fyra vittnen för att det skall bli en religiös plikt för den islamiska domstolen att utfärda. Men om det saknas fyra vittnen kommer domaren att bestämma ett straff för förövaren efter hans eget omdöme eller enligt landets brottsbalk. Han kommer inte att vara skyldig att bestämma det specifika straffet för otukt.

Det är här viktigt att klargöra ett vanligt missförstånd gällande det rättsliga systemet i en stat som tillämpar islamisk lag. Vanligen antas det att *alla* beslut som fattas och att *alla* kriminella som döms görs det baserat på islams läror och religiös lag, men så förhåller det sig ej.

127) Sheikh Husayn al-Jabûrî, *Seeking medical treatment*, www.islamtoday.com

128) *Musnad Ahmad* 18456

129) *Sunan Ibn Mājah* #3436, *Sunan Abī Dāwūd* #3855 och *Sunan al-Tirmidhī* #2038. Den har bekräftats som autentisk av al-Tirmidhī

130) Sheikh `Abd al-Wahhâb al-Turayrî, *Rape Does Not Go Unpunished in the Absence of 4 Witnesses*, www.islamtoday.com

En domstol i ett islamiskt land är endast skyldig att döma efter islamisk lag vid ett fåtal tillfällen då lagen är tillämplig. I andra fall baseras domstolens beslut på dess tillämpande och tolkning av landets stadgade lag och domarens eget omdöme, precis som i sekulära rättssystem.

I islam finns en handfull av brott som de heliga texterna berör med föreskrivna straff. Samma texter avgör också bevisbördan som krävs för att förklara någon som skyldig. När bevisen har lagts fram blir det en religiös plikt för domstolen att utdöma straffet. Det finns endast ett fåtal brott av detta slag. Möts inte bevisbördan för det föreskrivna straffet behöver domstolen inte döma ut det. Istället återgår frågan till domstolens diskretion och det blir som med alla andra brott en fråga för rätten att döma i på egen hand eller för landets lag att avgöra genom den stadgade lagen.

Det oinskränkta straffet (*ta`zīr*) kan vara en långvarig fängelsevistelse, eller även dödsstraff.

Vi kan se exempel på detta i den lag som islams lärde i Saudiarabien har godkänt, där dödsstraff utdöms genom författningen för drogsmuggling om stora drogpartier förs in i landet. I Koranen eller profetens (över honom vare Guds frid och välsignelser) traditioner nämns inget straff för drogsmuggling. Detta är således ett straff som utdöms enligt författningen.

Domstolarna och civilrätten kan också avgöra vilken bevisbörda som krävs för en fällande dom vilket kan innefatta indicier, vittnen (från män och kvinnor), DNA-bevis och liknande.

Den övervägande majoriteten av rättsfall som förs inför domstol i islamiska länder kommer inte att avgöras grundat på religionens läror. I de flesta brottsfall kommer brottens definition att avgöras av landets brottsbalk, som utvecklas genom landets lagstiftande process. Likaså kommer straffen antingen att bestämmas genom författningen eller efter domarens omdöme. Detta är mycket likt rättssystemet i sekulära länder.

I Västvärldens sekulära domstolar, och i andra delar av världen, förekommer inte gudomligt föreskrivna straff då alla straff avgörs genom domstolens omdöme eller landets juridiska författning. Vid brist på specifika bevis för att utfärda det föreskrivna straffet återgår frågan till rättens omdöme.

Och Gud vet bäst.

SJUKDOMAR SOM TILLÅTER EN ATT BRYTA FASTAN¹³¹

En nära släkting bryter fastan om han får huvudvärk under ramadan. Finns det något klargörande om vilka sorters sjukdomar som rättfärdigar att man bryter fastan?

En sjukdom är allt som gör att man inte mår bra.

En sjukling som fastan kan vara skadlig för får bryta den. Med detta som grund skriver Ibn Qudāma i *al-Mughnī*:

I denna fråga är de lärde eniga. Generellt sett får sjuklingen bryta fastan.

Beviset för detta är versen:

[Fastan skall vara] ett begränsat antal dagar. Men den av er som är sjuk eller på resa [skall fasta senare] under motsvarande antal dagar och de som har möjlighet skall som offer ge en nödställd att äta. Och den som självmant gör gott utöver vad plikten bjuder, [skall finna att] detta kommer honom själv till godo. Och fastan är för ert väl – om ni visste [hur mycket gott den tillför er]!¹³²

131) Sheikh Salman al-Oadah, *The types of illness that permit a person to break the Ramadan fast*, www.islamtoday.com

132) Koranen *sūrah* al-Baqarah: 184

I denna vers tillåter Gud den som är sjuk att avstå från fastan under ramadan och ta igen de missade dagarna vid ett senare tillfälle.

Det finns tre sorters sjukdomar:

Sjukdomar som gör fastan outhärdlig. Den som drabbas av sådana sjukdomar kan enligt de flesta lärde bryta fastan, vilket stöds av en ansenlig mängd bevis.

Gud lägger inte på någon en tyngre börda än han kan bära.¹³³

Herre! Lägg inte på oss [bördor] som vi inte har kraft att bära.¹³⁴

Frukta därför Gud efter måttet av er förmåga.¹³⁵

Sjukdomar som inte gör fastan omöjlig men som kan förvärras genom den.

Har minst en pålitlig läkare avgjort att fastan kommer att förvärra den sjukes tillstånd är det att föredra om denne avhåller sig fastan. Men om denne ändå vill fasta är den giltig.

I detta sammanhang tillfrågades Ahmad bin Hanbal om den febersjukes fasta. Han gav då svaret: ”*Och vilken sjukdom kan vara värre än feber?*” Det har också berättats att Ahmad har sagt: ”*En kvinna som är rädd för att få halsfluss får bryta fastan.*”

Den som drabbats av en sjukdom som kräver medicinering dagtid får bryta fastan, speciellt om konsekvenserna av att skjuta på medicineringen är allvarliga, som att en kroppsdel förloras.

Om brytandet av fastan skapar gynnsammare förutsättningar för ett snabbare tillfrisknande, då är det tillåtet att göra så.

En frisk person får avhålla sig fastan om det finns en välgrundad rädsla för att den kommer att göra honom sjuk, utsätta honom för stora svårigheter eller leda till att något omöjligt krävs av honom.

Ibn `Abbās tillät att fastan bryts för någon ”... *som led av allvarlig kronisk törst.*” Det finns dem som lider av kronisk törst och som inte klarar sig utan vatten. De får bryta fastan.

Ahmad bin Hanbal tillfrågades om fastan för en mycket ung flicka som uppnått puberteten och fått månadsblödning under ramadan. Han svarade: ”*Hon bör fasta och om det är svårt för henne bör hon bryta fastan och ta igen de missade dagarna senare.*”

Ahmads utlåtande tar flickans låga ålder i beakt likväl som att hon inte är van vid fastan. Det tar också i beakt att hon under dessa omständigheter kan bli svag.

Även om Ahmad sade att hon bör ta igen fastan nämnde hans elever aldrig att hon behöver göra så vid just detta tillfälle.

ATTACKER MOT CIVILA I DEMOKRATISKA LÄNDER¹³⁶

Somliga säger att förbudet mot att döda civila i krig inte gäller demokratiska länder. De menar att invånarna i dessa länder väljer deras regeringar själva. Det är inte som förr i tiden då kungar styrde utan att deras agerande avspeglade folkets vilja. Därav skulle man idag kunna mena att landets politik överlag är sanktionerad av folket. Finns det grund för detta påstående?

Argumentet är inte giltigt, vilket borde bli tydligt om vi beaktar de omständigheter som förbudet mot att döda civila tillkom i. Detta utlåtande kom från profeten (över honom vare Guds frid och välsignelser) när han stred mot hedningarna i Mecka och deras allierade från de hedniska stammarna på Arabhalvön.

133) Koranen *sūrah* al-Baqarah: 286

134) Koranen *sūrah* al-Baqarah: 286

135) Koranen *sūrah* al-Taghābun: 16

136) Sheikh `Abd al-Wahhāb al-Turayrī, *Civilians in warfare when democratic countries are involved*, www.islamtoday.com

Hedningarna i Mecka var ett väl sammanslutet folk där stamledarna fattade beslut tillsammans i stamråd. De var mer en käbblande familj än en formell nation. Invånarna i Mecka – ja, i hela Arabien – var få och regionens sociala struktur var baserad på stammar. Gemene man hade i ett sådant samhälle mer personlig tillgång till beslutsfattarna och långt mer inflytande över politiken än en medborgare i USA eller i Storbritannien har idag i fråga om landets utrikespolitik som avgörs av stora företag och mäktiga lobbygrupper.

Utan tvekan fanns det solidaritet mellan de arabiska stammarna då deras mål var mot muslimerna.

Under slaget vid Uhud gick kvinnorna ledda av Hind ut på slagfältet för att ge deras soldater moraliskt stöd. Före striden sjöng de följande sång för att inspirera männen:

*Marscherar ni framåt omfamna er,
och lägger fram kuddar.*

*Men om ni vänder tillbaka lämnar vi er,
och gör så utan tillgivenhet.*

Det har sagts att deras sång enerverade männen vilket ledde dem till bragder på slagfältet. Trots detta betonade Guds sändebud (över honom vare Guds frid och välsignelser) vikten av att skydda de svaga och icke-stridande under slaget och han gav dem stor omtanke.

Ibn `Umar (må Gud vara nöjd med honom) har sagt:

Jag såg en dräpt kvinnas kropp under ett av profetens (över honom vare Guds frid och välsignelser) slag, så han förbjöd dödandet av kvinnor och barn.¹³⁷

Rabāh bin Rabī` har berättat:

Vi var tillsammans med Guds sändebud (över honom vare Guds frid och välsignelser) under ett slag och vi såg folk samlas. Han sände då iväg en man för att ta reda på varför de samlades. Mannen återvände och sade: ”De har samlats runt en dräpt kvinna.” Guds sändebud (över honom vare Guds frid och välsignelser) sade då: ”Hon skulle inte ha attackerats!” Khālid b. al-Walīd ledde styrkorna så han sände en man till honom: ”Säg till Khālid att han inte dödar kvinnor och arbetare.”¹³⁸

Det har också berättats att Guds sändebud (över honom vare Guds frid och välsignelser) sagt:

Säg till honom att inte döda barn och arbetare.¹³⁹

Även om vanliga arbetare befinner sig vid ett slag skall de inte attackerats så länge deras aktiviteter inte rör striden, och arbetare som inte är på slagfältet skall definitivt inte angripas, trots att de befinner sig i fiendens land.

Guds sändebud (över honom vare Guds frid och välsignelser) brukade säga följande till hans trupper innan han sände dem till strid:

Marschera i Guds namn. Döda inte en äldre person, ej heller ett litet barn, ej heller en kvinna, och överträd inte gränser.¹⁴⁰

Sheikh Salman al-Oadah kommenterar:

137) *Sahīh al-Būkhārī* och *Sahīh Muslim*

138) *Sunan Abī Dāwūd*

139) *Sunan Ibn Mājah*

140) *Sunan Abī Dāwūd*

Människor idag, precis som under profetens (över honom vare Guds frid och välsignelser) tid, är de som islams budskap skall förmedlas till.

BLÖDER INTE DEN FÖRSTA NATTEN¹⁴¹

Vad skall mannen göra om han under bröllopsnatten ser att frun inte är oskuld då hon inte blöder?

Att hon inte blöder den första natten är inte ett tecken på att hon har förlorat oskulden, ej heller är det något som islamisk lag säger.

Det finns många anledningar till att en kvinna inte blöder. Vissa kvinnor blöder inte alls. Några blöder ytterst lite, så lite att det inte syns. Andra kan av olika anledningar ha brustit deras mödomshinnor under barndomen, vilket gör att de inte blöder i vuxen ålder, och det kan vara så att de inte ens är medvetna om att de har varit med om en sådan olycka. Även efter att ha lyft något tungt, sprungit eller hoppat kan den brista. Vissa flickors mödomshinnor har brustit genom att de rört sig själva. För somliga kvinnor brister den inte förrän de föder barn.

Vi måste vara medvetna om att kyskhet och renhet är karaktärsdrag som finns även om mödomshinnan inte gör det.

Gud beskriver de troende kvinnorna:

Rättfärdiga kvinnor förrättar ödmjukt sin andakt [inför Gud] och döljer [för andra] det som Gud har dolt.¹⁴²

FADERN TVINGAR DOTTERN TILL ATT GIFTA SIG MED NÅGON SOM HON OGILLAR¹⁴³

Kan en fader tvinga dottern att gifta sig med någon hon inte tycker om? Behöver hon lyda föräldrarnas önskemål om de vill gifta bort henne?

Den som är vuxen, oberoende av om det är en man eller kvinna, kan inte tvingas till att gifta sig utan eget medgivande. Ingen fader eller moder har makt att tvinga deras son eller dotter till att gifta sig mot hans eller hennes vilja.

När en kvinna beklagade sig inför profeten (över honom vare Guds frid och välsignelser) över att föräldrarna hade tvingat henne till att gifta sig med en man hon inte ville gifta sig med, gav profeten (över honom vare Guds frid och välsignelser) henne möjligheten att häva det [äktenskapet].

Syftet med att vara målsman är inte att tvinga kvinnan att gifta sig med någon hon inte vill gifta sig med.

En gång kom en kvinna och frågade profeten (över honom vare Guds frid och välsignelser):

Guds sändebud! Min fader har gift bort mig med en kusin för att höja hans status men jag vill inte gifta mig med honom.

Profeten (över honom vare Guds frid och välsignelser) gav henne då möjligheten att annullera det [äktenskapet] men hon sade:

141) Sheikh Salman al-Oadah, *Virginity & bleeding*, www.islamtoday.com

142) Koranen *sūrah al-Nisā'*: 34

143) Sheikh Muhammad Ahmad al-Sâlih, *Guardian forcing daughter to marry someone*, www.islamtoday.com

Jag har redan funnit mig i min faders beslut men jag ville att det skulle bli känt att kvinnor har något att säga i denna fråga.¹⁴⁴

Ett barn måste vanligen lyda föräldrarna. Denna lydnad omfattar dock inte ett livslångt åtagande gentemot en önskad make.

Och Gud vet bäst.

GUD OCH PRONOMEN ”HAN”¹⁴⁵

Varför kallar vi Gud för ”Han”?

Gud säger:

Och att Han har skapat de två könen, mankön och kvinnokön.¹⁴⁶

Gud har skapat de båda könen men vi tillskriver varken Gud att vara kvinnlig eller manlig. Vi beskriver bara Gud som Hans profet (över honom vare Guds frid och välsignelser) har beskrivet Honom. Den huvudsakliga anledningen till att pronomenet ”Han” används för att beskriva Gud är att Han själv har valt detta pronomen.

Det är också i enlighet med det arabiska språkets diktat på vilket Koranen har uppenbarrats. Gud säger:

Denna [Skrift] är en uppenbarelse från världarnas Herre; ingivelsens trogna ande har stigit ned [och ingjutit] den i ditt hjärta, för att du skall vara en av varnarna [och varna] på ren och klar arabiska.¹⁴⁷

I arabiskan finns inget neutralt pronomen likt svenskans ”den”. (Även på svenska hade ett neutralt pronomen inte använts för att beskriva något betydelsefullt.)

I det arabiska språket används ett maskulint pronomen om subjektet är okänt eller ospecificerat, eller om subjekt är i plural och både rymmer vad som är feminint och maskulint. Det behöver inte antyda maskulinitet och kan således användas utan att avse maskulint.

I motsats till detta avser pronomenet ”hon” på arabiska enbart feminint. Ett feminint pronomen kan inte användas i en annan kontext. Därav blir det uppenbart varför pronomenet ”hon” inte kan användas i fråga om Gud, då det skulle ange ett kön.

Och Gud vet bäst.

TEMPORÄRA ÄKTENSKAP¹⁴⁸

För ungefär fyra veckor sedan träffade jag en arab som praktiserade islam. Han sade att han var intresserad av mig och att han ville vara med mig. För att detta skulle vara giltigt ville han att vi skulle ingå ett ”temporärt äktenskap”. Jag har letat och letat efter en förklaring till detta ”temporära äktenskap”. Jag älskar verkligen denne man och skulle vilja gifta mig med honom, men utefter vad jag har läst förstår jag att vi redan är gifta. Jag är mycket förbryllad och skulle vilja få detta förklarat.

All lovprisan tillkommer Gud.

144) *Sunan al-Nasā'ī* #3269, *Sunan Ibn Mājah* #1874, and *Musnad Ahmad* #25043 och autenticierad av Shu`ayb al-Arna`ūt *et al* i *Tahqīq Musnad Ahmad* 41/#493

145) Sheikh `Abd al-Wahhāb al-Turayrī, *Allah & the pronoun 'He'*, www.islamtoday.com

146) Koranen *sūrah* al-Najm: 45

147) Koranen *sūrah* al-Shu`arā': 192-195

148) Sheikh Muhammed Salih Al-Munajjid, *Temporary Marriage*, www.islam-qa.com

Inom islam finns inga ”temporära äktenskap”. I alla fall inte utöver vad de som följer villfarelse har fört in i religionen, som tron att det finns något som kallas *mut’ah*, vilket är en form av ”temporärt äktenskap”. Denna äktenskapsform är dock struken och inte en del av islamisk lag.

Du bör vara försiktig med sådant folk och inte låta dina känslor ta överhand. Följ istället vad som är sanning.

Och Gud vet bäst.

”INGEN GUD UTOM GUD”¹⁴⁹

av

Sheikh Salman al-Oadah

Allāh är den Ende Sanne Gudens namn som de troende dyrkar med fullständig uppriktighet och hängivelse utan att ge deras hjärtan eller dyrkan till någon annan.

Allāh säger till oss:

Säg: ”Min bön och all min andakt, mitt liv och min död tillhör Gud, världarnas Herre, Han som inte har någon vid Sin sida; till detta har jag kallats och jag är den förste av dem som har underkastat sig Guds vilja.”¹⁵⁰

Det yttrande genom vilket en person träder in i islam är ”det finns ingen gudom utom Gud.” Genom att tillkännage detta bekänner vi Guds herrskap över skapelsen och exklusiva rätt till att dyrkas. Vi vänder då all vår kraft – sinne, hjärta och kropp – mot att förhålliga och prisa Honom.

Våra kroppar och de atomer som de utgörs av lovprisar redan deras Skapare oberoende av om vi erkänner det eller ej. Vi ges dock valet när det kommer till sinne, hjärta och handling. Vi kan villigt vända oss till Allāh och omfamna det budskap som Han har sänt till oss med Hans profeter, eller kan vi fortsätta utan att begrunda det.

Som människor är vi välsignade med en naturlig inklinering mot att bejaka och tjäna vår Skapare. Detta är något som vi känner ett instinktivt behov av och när vi då dyrkar vår Herre är vi i harmoni med vår egen natur och övriga skapelsen.

Den som dyrkar någon annan än Skaparen är någon som denna värld har tagit grepp om och slitit sönder. I forna tider tog sig polyteism vanligen uttryck i dyrkan av stenar och träd; materiella ting som människan vänder sig till med hennes problem och förhoppningar. Än i dag kan detta ses på avlägsna platser, och sannerligen är det häpnadsväckande att finna en utbildad person, en professor i mikrobiologi eller astronomi, eller någon annan med stor intellektuell redbarhet i andra aspekter av livet, buga sitt huvud inför en stenstaty framställd av människohand, där det står skrivet ”Tillverkad 1910”!

Detta är bara ett uttryck av hängivelse som människan kan ta sig till om hon negligerar att tjäna Allāh. Det finns många andra sätt som hon kan ge efter på inför denna värld om hennes hjärta inte är hängivet Skaparen. Somliga faller offer för deras egna begär och självupphöjelse. Somliga hänger sig materiellt välstånd, förslavade inför den allsmäktige pengaguden. Somliga lägger för stor vikt vid deras yrken eller vid att uppnå social status. Somliga kan vörda de som har politisk makt.

149) Sheikh Salman al-Oadah, "No God but God", www.islamtoday.com

150) Koranen *sūrah* al-An`ām: 162-163

Det finns många former av hängivelse genom vilka människan förlorar sig själv och lämnar Guds vägledning vilket leder till ångslan, stress och ett otillfredsställande liv. Gud säger:

Gud framställer [denna] liknelse: [Här är två män] – den ene har flera herrar som tvistar sinsemellan, och den andre beror av en enda herre. Är deras villkor jämförbara? [Nej] – Gud ske lov! – men de flesta [människor] inser inte detta.¹⁵¹

Idag finner vi något som kallas för djävulsdyrkan med anhängare främst i Europa, USA och andra västländer. De har egna symboler och ritualer som förenar dem, och de bygger deras religiösa tro på att vara själviska och att uteslutande ha världsliga begär. Dessa idéer har också trängt in i den muslimska världen, fångandes ungdomars fantasi som samlas för att leka med sataniska riter och symboler.

Allāh säger till oss:

Befalldes jag er inte, ni söner av Adam, att inte tjäna Djävulen, som är er svurne fiende, och befalldes jag er inte att tillbe mig? Detta är en rak väg.¹⁵²

Hjärtat finner ingen ro, sann njutning eller belåtenhet utom om dess Skapare allena är dess mål för hängivelse, dess fokus för längtan och dess mest Älskade. Varje levande föremål utom Allāh – oberoende av om det är en människa, ett djur, en ängel eller en *djinn* – är beroende av Allāh. Den eller det behöver nå vad som gör nytta och undvika vad som skadar. Därav behöver det förstå nytta och skada. Det behöver veta vad det är i behov av och längtar efter. Därpå behöver det veta vad det måste lita till för att uppnå vad det behöver.

Sannerligen är det Allāh allena som skall tillbes och längtas efter. Det är Hans välbehag som vi bör sträva efter. Han är Den som vi skall be om hjälp för att nå vad vi längtar efter. Att dyrka något annat eller sätta hoppet till skapade ting kommer enbart att leda oss till besvikelse och vad som skadar oss.

Det är enbart Allāh som kan hjälpa oss. Allting i skapelsen är Hans och Han kan leda oss till vad som gör oss nytta i Hans skapelse. Allt som vi ogillar eller fruktar i denna värld är ingenting annat än Hans skapelse, och enbart genom Honom har vi medlen till att rädda oss undan vad som kan skada oss.

Guds sändebud kände Herren bättre än någon annan och Han brukade bönfälla Allāh i åkallan genom att säga:

Allāh! Jag söker min tillflykt i Ditt välbehag från Din vrede, i Din förlåtelse från ditt straff. Jag söker tillflykt hos Dig från Dig. Jag kan inte omfatta Din lovpris. Du är så som Du har lovprisat Dig Själv.¹⁵³

Före han gick till sängs brukade han också be sin Herre genom att säga:

Allāh! Jag har underkastat mig själv inför Dig och anförtrott Dig mina förehavanden, och jag har tagit min tillflykt hos Dig, både i hopp och i fruktan av Dig. Den finns ingen tillflykt eller fristad från Dig, utom hos Dig. Allāh! Jag tror på Din skrift som Du har uppenbarat och Din profet som Du har sänt.

Han sade därpå:

Dör ni denna natt kommer ni att dö med den ursprungliga tron. Gör dessa ord till de sista ni yttrar.¹⁵⁴

151) Koranen *sūrah* al-Zumar: 29

152) Koranen *sūrah* Yāsīn: 60-61

153) *Sahīh Muslim* #751

154) *Sahīh al-Bukhārī* #247 och *Sahīh Muslim* #2710

Allāh är vår tillflykt och fristad. Allting som existerar, existerar enbart genom Hans vilja. Allting som vi hoppas på eller fruktar är Hans skapelse så vi måste söka vår tillflykt hos Honom i allt vi gör.

Han är värd all vår lovpris, och Han står ovan all lovpris.

”... OCH HAN HAR LÅTIT KÄRLEK OCH ÖMHET UPPSTÅ
MELLAN ER”¹⁵⁵

av

Najwâ `Abd al-Barr

Låt oss begrunda denna vers I Koranen. Låt oss begrunda den väl. Vad säger den oss om äktenskapligt samliv?

Denna vers förklarar tydligt för oss att relationen i ett äktenskap grundar sig på förståelse, medkänsla och kärlek som är ömsesidig och inte enväga. Mannen och kvinnan måste vårda relationen tillsammans med närhet och ömsesidig omtanke för att förverkliga den ömhet som nämns i versen.

Måttet för äktenskaplig lycka är harmoni och öppenhet, och olyckan mäts i osämja och känslor i obalans.

Äktenskapet med dess starka grund som Gud har skapat är en mycket ädel relation som utgör samhällets verkliga fundament.

Kärlek och tillgivenhet omsätts i handling genom vänliga handlingar, milt beteende och ömsesidig respekt. Lugn och ro tillkommer genom mannens och kvinnans förtrolighet för varandra, deras naturliga och avslappnade sätt att vara tillsammans och deras behov av varandra. Denna känsla av ömsesidighet härstammar i deras gemensamma ursprung. Gud säger ”...Och till Hans under hör att Han har skapat hustrur åt er av er egen art.” Adam och Eva är av samma ursprung då hon skapades utifrån honom, varför de båda alltid längtar efter att bli hela genom varandra.

Ett äktenskap är som bäst i början när känslorna är starka och lätta att livnära i en tid fylld av romantik. Denna romantik avtar dock över tid och även den kärlek och tilldragelse de känner inför varandra kan falna. Allt blir till rutin och vardag. Tilldragelsen kan lätt ersättas med spänningar och den ömsesidiga längtan de båda hade efter varandra kan gå förlorad.

Dissonans blir en del av äktenskapet när den ene inte längre uppfyller den positiva roll som förhållanden kräver och äktenskapet blir ledsamt och tröttsamt både för mannen och för kvinnan. Grunderna som deras relation bygger på svalnar och istället för en vacker rytm från ett lyckligt äktenskap inträder en ny rytm som helst skulle vilja få ett slut på relationen. Harmoni i äktenskapet kräver verkliga ansträngningar från båda partnerna. Annars uppstår osämja.

De båda kan lätt falla offer för ömsesidig försummelse och negativa attityder. Det kan börja med den ene, men snart blir kylan någonting som båda delar. Betyder detta att deras kärlek för varandra är död? Inte alls, så länge kärleken var äkta från början. Har de hyst djupa känslor för varandra och funnit trevnad och njutning i varandras sällskap kommer

155) Najwâ `Abd al-Barr, "...and He put love and mercy between your hearts", www.islamtoday.com

kärleken att leva. Just nu är den bara begravd under lager av försummelse och dämpad av tystnad. Den har dragit sig tillbaka, förlorad i en hektisk vardag.

Vi finner att deras kärlek åter blossar upp i kristider, som när en blir allvarligt sjuk. Då ser vi den andres omtanke och kärlek, sittandes orolig vid sängkanten. Nu är alla bråk och oenigheter glömda...

Problemet är ofta att de tar varandra för givna och livet blir då för mycket till rutin. Detta kan inträffa efter år av äktenskap. Beteenden och ord en gång fyllda av ömhet och mening blir till gester och vana.

Detta är dock ett tillstånd som kan ställas till rätta. Men det måste påpekas att det inte botas genom att endera mannen eller kvinnan beläggs med skuld. Anklagelser hjälper inte. Men att lyssna till den andre gör det. De måste lyssna till varandras känslor och lidanden, utan att anklaga eller klandra. Lösningen till deras problem ligger inte i fördömande, utan i att försöka odla kärlek och återställa den till vad den en gång var.

Ibland behövs förlåtelse; ett botemedel som Gud manar oss till. Förlåtelse och barmhärtighet är bland de bästa kvaliteter en person kan besitta.

Gud säger:

Och tävla med varandra om er Herres förlåtelse och ett paradys, lika vidsträckt som himlarna och jorden, som står berett att ta emot de gudfruktiga, de som ger åt andra såväl i välfärdens dagar som i tider av brist och som lägger band på sin vrede och förlåter sina medmänniskor – Gud älskar dem som gör det goda och det rätta.¹⁵⁶

Ibland är problemet inget annat än tristess och paret behöver bara tillsätta ett mått av krydda i deras förhållande för att jaga bort ledan.

Kan de inte lösa problemen själva bör de inte vara blyga inför att söka råd av någon som de litar på, speciellt någon insatt i äktenskapsproblem. De bör inte be om råd enbart utav nyfikenhet då det aldrig är en god idé att tala om ens problem utom i fullständig förtrolighet.

156) Koranen *sūrah* al `Imrān: 133-134

ISLAM OCH TEKNOLOGISK UTVECKLING¹⁵⁷

av

Sheikh Salman al-Oadah

Vid ett tillfälle då jag talade med några ungdomar om den teknologiska och informationsutvecklingen vi ser idag ställde någon i publiken en överraskande fråga. Han sade: "Är dessa materiella, tekniska, industriella och andra världsliga vetenskaper nödvändiga inom islam? Är studier av detta något som för en närmare Gud?"

Sättet som han ställde frågan på sade mig att han redan hade bestämt sig för vad han tyckte. Han var redan övertygad om att världsliga vetenskaper för en bort från Gud och framgång i nästa liv.

Denna inställning är en av de främsta anledningarna till att den muslimska världen lider av en bakåtsträvande syn på teknologi. Tanken att vetande bör begränsas till några grenar inom religionen, med fokus på ett antal specifika frågor, är en tanke som står i motsats till islams verkliga anda. Det första ord som uppenbarades till profeten Muhammad (må Guds frid och välsignelser vara över honom) var "Läs!" Detta var en väldig order som förkunnade för ett folk som låg långt efter både i andlig och i världslig utveckling att ta sig till en nivå från vilken de skulle kunna vara Guds ställföreträdare på jorden och anta den tunga och bördande uppgiften att utveckla den.

Ordern till att läsa är riktad mot våra inre och understryker vikten av kunskap. Hur fantastisk är det inte att det första ord som uppenbarades från Koranen var kommenderingen till att läsa? Och hur häpnadsväckande är det då inte att muslimer är det folk som läser minst? Studier om läskunnande världen över visar att muslimer har den högsta nivån av analfabetism. Och av dem som kan läsa, är deras möjlighet till att förstå ofta den sämsta.

Den kultur som undervärderar vetenskap, som ståendes i motsats till islamisk anda, är anledningen till att den muslimska civilisationen ligger så långt efter resten av världen i vetenskaplig och teknologisk utveckling.

Gud säger:

Ser du inte att Gud låter regn strömma från skyn och att Vi därmed låter frukter av alla slag och färger mogna och att i bergen [syns] strimmor av vitt och rött i olika skiftningar och intensivt svarta [fläckar]. Så växlar även färgen hos människor och hos vilda djur och boskap. Ingen av Hans tjänare utom de som har [en djup inre] kunskap fruktar Gud [så som Han bör fruktas]. Han är allsmäktig men alltid beredd att förlåta.¹⁵⁸

157) Sheikh Salman al-Oadah, *Islam & Technological Progress*, www.islamtoday.com

158) Koranen *sūrah Fātir*: 27-28

Dessa verser berör regnets rörelser, frukter av olika färger, berg, djurarter och variationer mellan människor. Dessa verser förklarar för oss på tydligaste tänkbara sätt att människor genom dygderna i dessa kunskaper kan ha medel som ger en starkare tro på Gud och en större medvetenhet om Hans storhet och makt. Varifrån kommer då tanken att kunskap om den fysiska världen inte för en närmare Gud? Studerar vi dessa noga verser ser vi att de berör nästan all ny och gammal vetenskap från astronomi och geologi till zūlogi, botanik och antropologi. Vetenskaper som dessa är de "råmaterial" från vilka teknologiska framsteg görs.

Reflekterar vi över vilken vikt Koranen ger dessa kunskapsområden är det förbryllande att finna muslimska samhällen minst konkurrenskraftiga till att kunna tävla teknologiskt. Även om vi besitter ett rikt arv som ger oss varje anledning och medel till att utveckla vår civilisation, är vi sorgligt nog det av världens folk som är minst förberedda för att stiga på det tåg som rör sig framåt i en allt högre hastighet och som inte låter sig vänta på någon.

Islam har en positiv inställning till kunskap och forskning. Koranen är mycket tydlig i dess uppmaningar till att lära samtidigt som den också inspirerar till att vårt lärande och begründande skall vävas samman med åminnelse av Gud så att vi håller oss säkra från moralisk och materiell dekadens om vi faller offer för våra egna böjelser och begär.

Frågan som vi måste ställa oss är varför dagens muslimer är så oförmögna till vetenskapliga och teknologiska framsteg. Varför tar vi inte emot den uppmuntran som finns i Koranen och profetens (över honom vare Guds frid och välsignelser) traditioner till kreativitet, produktivitet och utveckling?

Vi bör läsa Koranen och hans traditioner i livets alla skeenden, i vad vi än tar oss till, oberoende av om det rör jordbruk, produktion, läkekonst eller vetenskap.

Tveklöst lider vi av allvarliga tillkortakommanden genom att distansera oss själva från vår religion i fråga om värdet av vetande.

Gud skapade människan och försåg henne med allt vad jorden bär:

Det är Han som för er har skapat allt vad jorden bär och som, vänd mot himlavalvet, formade det till sju himlar. Han har kunskap om allt.¹⁵⁹

På samma sätt har Gud låtit oss leva på denna jord:

Och till [stammen] Thamud [sändes] deras broder Salih. Han sade: "Dyrka Gud, mitt folk! Ni har ingen gud utom Honom. Han skapade er av jord och Han lärde er att bruka den och där fick ni bygga och bo. Be Honom om förlåtelse för era synder och vänd ångerfulla åter till Honom. Min Herre är nära och hör [människans] bön."¹⁶⁰

Gud har genom den kunskap och det förnuft som Han välsignat oss med givit makt till oss på jorden. Vi befattar oss med jordbruk och hantverkarkonst utifrån vad jorden ger och på samma sätt är vi ansvariga för omhändertagandet av den. Vi uppmuntras till att studera denna skapelse för att skönja de lagar och mönster som Gud har placerat häri, inklusive de mönster och orsaker som styr civilisationers uppgång och fall. Gud har gjort detta till medel för att berika våra liv både spirituellt och materiellt.

Gud har sänt Koranen som ett rättesnöre att tillämpa i det världsliga likväl som i det andliga. Dess läror är till för vårt välmående på denna jord men också för vårt välmående i det nästkommande. Detta är anledningen till att det i Koranen återfinns verser om att tänka, begrunda och undersöka, på samma sätt som det finns dem som rör islamisk lag och religionens doktriner:

159) Koranen 2:29

160) Koranen *sūrah* Hūd: 61

Vi sände Våra profeter med klara bevis [om sanningen] och med dem sände Vi Skriften och en Våg för att [hjälpa] människorna att handla rättvist. Och järnet, som har fruktansvärd styrka och som är människan till nytta, har Vi satt i era [händer]. Låt därför dem ge sig till känna som vill stödja och försvara Guds och Hans Sändebuds sak, fastän [Gud] inte kan ses eller förnimmas. All styrka och all makt ligger hos Gud!¹⁶¹

I denna vers visar Gud hur mycket nytta som människan kan ha av järn då vi från det kan framställa så många olika föremål. Faktum är att järn är en väsentlig del i de flesta moderna maskiner och teknologier.

Strävan efter nyttig kunskap kan föra en närmare Gud för att tjäna Hans välsignelser, så länge som den underlättar för oss att bebo och bruka denna jord och därigenom vidhålla tron.

Den lärde al-Māwardī (972-1058 e.Kr.) har sagt: ”... *allt som hjälper oss att inse våra plikter och utveckla ett civiliserat liv på jorden.*” Detta inbegriper islamiskt vetande likväl som världsliga strävanden inom medicin, tillverkningskonst, handel, teknologi och kultur. Alla dessa former av vetenskaper ger människan nytta och hjälper henne att uppfylla hennes plikt som Guds ställföreträdare på jorden...

161) Koranen *sūrah* al-Hadid: 25

SAMEXISTENS ÄR STYRKA¹⁶²

av

Sheikh Salman al-Oadah

Det är ett sorgligt faktum att tanken om samexistens står så långt bort från den verklighet som delar av den muslimska världen lever i. Vi behöver inte ens gå så långt att vi diskuterar samexistens mellan muslimer och människor av annan tro – det räcker om vi ser till vissa muslimska grupper som inte ens vill samexistera med andra muslimer som kan tänkas följa en annan rättskola, tillhöra en annan grupp eller komma från ett visst land... eller som i vissa fall tillhör en annan arabisk stam. Dessa splittringar som ibland till och med utmynnar i våld får oss att undra vad som har fört oss bort från varandra på detta sätt.

Allt för många ser samexistens enbart som en strategi att ta till vid tider av svaghet, vilket inte är sant, för vad vi tvärtom ser om vi studerar denna värld är att samexistens blomstrar och sätter dess djupaste rötter när det finns styrka. De samhällen som har makt att förespråka samexistens och fred är samtidigt de samhällen som har makt att anstifta och framgångsrikt föra krig. I motsats till detta är de som är svaga varken förmögna till att kriga eller till att skapa fred. Det är under tider av svaghet och instabilitet som vi finner den ädla tanken om samexistens som mest hotad.

Det visar på styrka om ett samhälle kan rymma tillräckligt med plats för olika åsikter, utan att någon grupp:s särintressen leder till osämja eller uppror.

Styrka är inte enbart att kunna påtvinga en viss åsikt genom våld. Profeten Muhammad (över honom vare Guds frid och välsignelser) har sagt:

Den starke är inte den som kan brotta ned någon till marken, den starke är den som kan behärska sin ilska när han är arg.¹⁶³

När `Umar bin al-Kattāb tågade in i Jerusalem för att ta emot nycklarna till staden bjöds han in till kyrkan för att be, men han avböjde. Han ville inte göra det även om han hade en maktfylld position och styrka till att kunna göra som han själv behagade. Han sade nej, även om han inte hade något emot att be i kyrkan. Han sade, och visade därigenom stor framförhållning och känslighet:

Jag är rädd för att om jag ber i [kyrkan] kommer framtida muslimer att vilja be på samma plats och skapa oangelägenheter för kyrkans församling.

`Umar bad istället utanför kyrkan och lovade de kristna deras liv och trygghet.

Rickard Lejonhjärta dödade en gång 2700 muslimska krigsfångar och hängde deras kroppar runt staden Akko. Härigenom bröt han det avtal som han slutit med muslimerna. Men

162) Sheikh Salman al-Oadah, *Coexistence is Strength*, www.islamtoday.com

163) *Sahīh al-Bukharī* och *Sahīh Muslim*

när Saladin återtog Jerusalem garanterade han allas liv, judars som kristnas, även om han hade möjlighet att utkräva hämnd. Istället slöt han med Richard fördraget vid Ramla den 2 september 1192 genom vilket staden skulle förbli muslimsk men öppen för kristna pilgrimer. Detta är ett utav den medeltida historiens främsta exempel på samexistens.

Den muslimska historien som är fylld med tider av makt och seger är samtidigt ett testamente om samexistens i praktiken. Det är en historia fylld av fred, avtal och överenskommelser med andra.

Gud säger:

Troende! Fullgör [era förpliktelser enligt] de avtal som ni har ingått!¹⁶⁴

Rör inte den faderlöses egendom – annat än för att föröka den – innan han nått myndig ålder. Och håll vad ni lovar; ni kommer att ställas till svars för [era] löften.¹⁶⁵

Profeten (över honom vare Guds frid och välsignelser) har sagt:

Den som dödar någon som har ett avtal, den mördaren kommer inte att känna doften av Paradiset, även om dess doft kan kännas från sträckan efter en fyrtio års resa.

Profeten (över honom vare Guds frid och välsignelser) såg en begravningsprocession passera förbi och stod då upp. När det sades till honom att det var en judes begravning svarade han: ”*Var han inte en människosjäl?*” [*Sahīh al-Bukhārī* och *Sahīh Muslim*]

Ibn Taymiyah uttryckte sig på följande sätt inför Cyperns konung:

Jag har fått kännedom om cyprioternas konungs hängivenhet, hans nåd, kärlek till kunskap och vilja att lära. Jag har sett hur Sheikh Abū al-`Abbās al-Maqdisī har visat kungen tacksamhet för hans välvilja, vänlighet, gästfrihet, samt tacksamhet mot prästerna och deras gelikar.

Vi är ett folk som älskar godhet mot alla och det är vårt hopp att Gud kommer att ge er allt det goda i denna och nästkommande värld.

Ibn Taymiyah bad honom inte enbart om att få de muslimska krigsfångarna frisläppta utan även de tatariska, judiska och kristna:

Vi önskar att de som är hos er som är judar och kristna och som står under vårt laga beskydd frisläpps. Vi kommer inte att överge någon fånge som är vår medborgare, oberoende av om denne är muslim eller ej. Och vet samtidigt att alla krigsfångar vi har som är kristna känner till vår godhet och nåd mot dem, som det sista sändebudet har påbjudit oss.

Ledsamt nog finns dem som har förkrossats med en känsla av nederlag och som i språket om samexistens inte ser annat än ett rättfärdigande för deras nederlag. Andra ser i samexistens en idealistisk föreställning som inte tar sig praktiska uttryck. Ett sant uppskattande av samexistens kan få ett slut på denna förvirring.

Framgångsrik samexistens är beroende av rationella röster villiga att engagera sig i fruktbar dialog genom vilken de önskade resultaten med lätthet kan uppnås. I motsats till detta går det inte att samexistera när irrationella och oförnuftiga röster tar över. Detta kommer från människor som inte bryr sig om något annat än att se om deras egna intressen. Sådana människor litar helt till en maktdiskurs och till tvång i deras förståelse av denna värld och sätt att fatta beslut. De ser en konflikt som en nyckel till att hantera andra genom.

164) Koranen *sūrah* al-Mā'idah: 1

165) Koranen *sūrah* al-Isrā': 34

De kan inte se saker och ting som till fördel för våra universella värderingar, gemensamma behov och intressen som alla människor har.

Krigshetsare tänker aldrig utom i en krigskontext och deras resonemang kommer oundvikligen till en bedrövande slutsats.

Syftet med religion är – i motsats till vad många tycks tro – inte att skapa konflikter människor emellan, utan att ge en moralisk stomme och en harmonisk ordning för interaktion varigenom ett framgångsrikt samarbete i utvecklandet av våra liv på denna jord säkras.

Gud säger om mänskligheten:

Och till [stammen] Thamud [sändes] deras broder Salih. Han sade: ”Dyrka Gud, mitt folk! Ni har ingen gud utom Honom. Han skapade er av jord och Han lärde er att bruka den och där fick ni bygga och bo. Be Honom om förlåtelse för era synder och vänd ångerfulla åter till Honom. Min Herre är nära och hör [människans] bön.”¹⁶⁶

När Gud skapade Adam (frid över honom) skapade Han honom för att bo på denna jord, att utforska den och att bruka den.

Änglarna invände först mot skapelsen av människan:

Och se, din Herre sade till änglarna: ”Jag skall tillsätta en ställföreträdare på jorden.” [Änglarna] sade: ”Skall Du tillsätta någon som stör ordningen där och sprider sedefördärv och [till och med] utgjuter blod, medan det är vi som sjunger Ditt lov och prisar Ditt heliga namn?” [Gud] svarade: ”Jag vet vad ni inte vet.”¹⁶⁷

Änglarna visste mycket väl att Gud avskyr att ordningen störs och att blod spills. Sannerligen var det inte så att Gud skapade människan och gav skrifterna till oss för att vi skulle strida mot varandra.

Den plikt som muslimer har i att sprida islams budskap kräver att människors hjärtan vinns. De måste få verklig kunskap om islam. Som muslimer måste vi vara tålmodiga och besvara skymfer med godhet, vilket Gud vid ett flertal tillfällen har kommenderat oss till i Koranen:

Den goda handlingen och den dåliga handlingen kan inte ställas sida vid sida. Jaga bort [den dåliga handlingen] med en bättre – den som var din fiende kan bli din nära vän!¹⁶⁸

På detta sätt övervann profeten Muhammad (över honom vare Guds frid och välsignelser) hans fienders hjärtan när han besvarade deras dåliga sätt med vänlighet tills deras hjärtan mjuknade och de blev mottagliga för sanningen.

Med vänligt bemötande, omtanke och vänskap – på detta sätt kan människor sluta att hata varandra och istället komma närmare. Gud säger:

Men ingen annan än den som bär [oförrätter] med tålmod finner [styrka] att handla så; bara den lyckligast lottade finner [sådan styrka].¹⁶⁹

Samexistens räddar människoliv och öppnar dörrar för dialog. I denna atmosfär kan islams budskap frodas och presentera sig med det förnuft och den logik som Koranen bär på.

166) Koranen *sūrah* Hūd: 61

167) Koranen *sūrah* al-Baqarah: 30

168) Koranen *sūrah* Fussilat: 34

169) Koranen *sūrah* Fussilat: 35

LÅT INGEN TVINGAS TILL ATT TRO¹⁷⁰

av

Sheikh Sâmî al-Mâjid

En av de mest grundläggande sanningarna som de heliga texterna bygger på är att ingen kan tvingas till att anta islam. Vår plikt är att lägga fram bevis för islam så att sanning kan skiljas från lögn. Därefter antar den som vill islam, medan den som inte vill avstår. Ingen skall tvingas, eller skadas om han eller hon inte vill bli muslim.

Utav många olika bevis för detta kan följande nämnas:

Tvång skall inte förekomma i trosfrågor. Vad som är rätt handlande är nu klart skilt från fel och synd. Den som förnekar de onda makterna och som tror på Gud, har sannerligen vunnit ett säkert fäste som aldrig ger vika. Gud hör allt, vet allt.¹⁷¹

Om detta hade varit din Herres vilja skulle alla jordens invånare helt visst utan undantag ha antagit tron. Men kan du [Muhammad] påtvinga människorna tron.¹⁷²

Om de vill tvista med dig [Muhammad], säg då: ”Jag har helt och fullt underkastat mig Guds vilja och även de som följer mig [har underkastat sig Hans vilja].” Och fråga dem som [i äldre tid] fick ta emot uppenbarelsen och de okunniga: ”Har [också] ni underkastat er Guds vilja?” Om de underkastar sig, då har de funnit vägledning, men om de vänder dig ryggen [skall du lämna dem i fred]; din plikt är enbart att framföra budskapet. Gud förlorar ingen av Sina tjänare ur sikte.¹⁷³

Sändebudets enda uppgift är att framföra det budskap [som blivit honom anförtrott] – men Gud vet vad ni öppet tillkännager och vad ni vill dölja.¹⁷⁴

Viktigt att poängtera är att de sista båda verserna uppenbarades i Medina, vilket är av betydelse då det visar att de utslag som de ger inte enbart gällde muslimerna när de befann sig i Mecka och var svaga.

170) Sheikh Sâmî al-Mâjid, *Let There Be No Compulsion in Religion*, www.islamtoday.com

171) Koranen *sūrah* al-Baqarah: 256

172) Koranen *sūrah* Yūnus: 99

173) Koranen *sūrah* āl `Imrān: 20

174) Koranen *sūrah* al-Mā'idah: 99

Någon kan tänkas undra varför islam så ofta nämns tillsammans med *jihād* och hur vi kan förklara de krig som profeten (över honom vare Guds frid och välsignelser) och hans följeslagare förde mot hedningarna.

Svaret är att *jihād* enligt islamisk lag kan bedrivas av ett antal olika anledningar, men att tvinga människor att anta islam är inte ett utav dem.

Anledningen till att *jihād* först tilläts i islam var för att muslimerna skulle kunna försvara sig mot förföljelse och fördrivning från deras hem.

Gud säger:

Tillåtelse [att kämpa] har de mot vilka ett orättfärdigt krig förs – och Gud har makt att ge dem stöd - de som i strid mot all rätt jagas bort från sina hem därför att de säger: ”Gud är vår Herre!” Och om Gud inte höll tillbaka [vissa] människor med andra [som redskap] skulle helt visst kloster och kyrkor, synagogor och moskéer där Guds namn åkallas utan uppehåll, ha jämnats med marken. Ja, Gud skall bistå alla som strävar för Hans sak – hos Gud ligger all styrka, all makt.¹⁷⁵

Många av de tidiga lärde har nämnt att dessa var de första verserna i Koranen som uppenbarades om *jihād* för att därefter följas av följande verser:

Kämpa för Guds sak mot dem som för krig mot er, men var inte de första som griper till vapen; Gud älskar sannerligen inte angripare. Och döda dem då var ni än möter dem och fördriv dem från de platser varifrån de har fördrivit er; ja, förtryck är ett värre ont än döden. Kämpa inte mot dem i den heliga Moskéns närhet, om de inte själva tar upp striden där; men kämpa mot er [där], så döda dem. Det är förnekarnas lön. Men om de lägger ned vapnen [skall de se att] Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. Och kämpa mot dem till dess allt förtryck upphör och all dyrkan kan ägnas Gud. Om de då slutar [strida] skall alla fientligheter upphöra utom [mot] de orättfärdiga [som vill kämpa vidare].¹⁷⁶

Härifrån utvidgades *jihād* från att enbart vara i försvarssyfte mot direkta angrepp till att även inkludera motstånd mot dem som undertrycker tron och inte låter människor välja den egna religionen. Detta kom senare och är bara föreskrivet för muslimer när de är kapabla till att göra så. Vid tider av svaghet får muslimer enbart bekämpa direkta attacker.

Islam förväntas spridas på ett fredsamtt sätt genom skrift och tal. Det finns inget utrymme till att använda vapen för att tvinga människor till tron. Vapen kan endast riktas mot dem som förföljer och förtrycker andra och hindrar dem att följa deras egna samveten i fråga om tro. En muslim kan helt enkelt inte bara stå och se på när människor förvägras deras rätt till att tro på islam och deras röster tystas. Detta är innebörden av Guds ord:

Och kämpa mot dem till dess allt förtryck upphör och all dyrkan kan ägnas Gud. Om de då slutar [strida] skall alla fientligheter upphöra utom [mot] de orättfärdiga [som vill kämpa vidare].¹⁷⁷

Profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom) sade i ett brev till den romerske härskaren Herakles:

Jag inbjuder dig till att anta islam. Antar du islam kommer du att finna trygghet. Om du antar islam kommer Gud att ge dig dubbla belöningar. Men vänder du dig bort kommer du att få dina medborgares synder.¹⁷⁸

175) Koranen al-Hajj: 39-40

176) Koranen *sūrah* al-Baqarah: 190-193

177) Koranen *sūrah* al-Baqarah: 193

178) *Sahīh al-Bukhārī* och *Sahīh Muslim*

När människor väl har fått höra budskapet, utan att hinder har kommit emellan, och bevis har lagts fram, då är vår plikt avklarad. Den som vill tro är fri att göra så och den som föredrar att inte tro är likaså fria att göra så.

Även när muslimer är nödda till att strida och då, som en konsekvens därav, betvinga landet, är deras plikt därefter att inrätta Guds lag och upprätthålla rättvisa för alla människor, muslimer som icke-muslimer. Det är inte vår rätt att tvinga landets invånare till att anta islam om det är mot deras vilja. Icke-muslimer måste under muslimskt styre tillåtas att behålla och utöva deras egen tro, samtidigt som de förväntas respektera landets lagar.

Hade syftet med *jihād* varit att tvinga icke-troende till att anta islam hade profeten (över honom vare Guds frid och välsignelser) aldrig kommenderat muslimerna till att avstå fientligheter om fienden gav efter och han skulle inte ha förbjudit dödandet av kvinnor och barn – vilket var exakt vad han gjorde.

Under en sammandrabbning såg profeten (över honom vare Guds frid och välsignelser) en folkgrupp samlas och sände då i väg en man för att ta reda på varför de samlades. Mannen återvände och sade: ”*De har samlats runt en dräpt kvinna.*” Guds sändebud (över honom vare Guds frid och välsignelser) sade då: ”*Hon skulle inte ha attackerats!*” Khālid bin al-Walīd ledde styrkorna så han sände en man till honom med budskapet: ”*Säg till Khālid att inte döda kvinnor eller arbetare.*”¹⁷⁹

Således får även i stridens hetta enbart de som deltar i slaget attackeras.

Hade syftet med *jihād* varit att tvinga de icke-troende till att acceptera islam hade de första kaliferna inte förbjudit dödandet av präster och munkar som inte var stridande. När den förste kalifen, Abū Bakr, sände en armé till Syrien för att strida mot de angripande romarna gick han ut för att uppmuntra dem:

Ni kommer att finna en grupp människor som har hängivit sig dyrkan av Gud [dvs. munkar], så lämna dem i fred.

Vi har visat att en av islams läror är att det *inte finns något tvång till religionen* och vi har diskuterat målen för *jihād*. Nu skall vi vända vår uppmärksamhet mot några verser som ofta missförstås.

En utav dessa verser är:

När de helgade månaderna gått till ända skall ni döda avgudadyrkarna, var ni än träffar på dem; tag dem till fånga och omringa dem och lägg er i försåt för dem. Men om de visar ånger och [villighet att] förrätta bönen och betala allmoseskatten, lämna dem då i fred – Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig.¹⁸⁰

Vissa nutida kritiker av islam har påstått att denna vers upphäver ”*tvång skall inte förekomma i trosfrågor.*” De menar att det generella i detta uttalande låter det förstås att varje icke-troende som vägrar att anta islam måste bekämpas. De stödjer detta på att denna vers är en utav de sista verserna som uppenbarades om *jihād*.

Denna vers avskaffar dock inte på något sätt den princip inom islamisk lag som säger att det inte skall förekomma tvång till religionen. Ordalydelsen kan vara generell, men dess innebörd blir specifik genom andra verser i Koranen som är sammankopplade med den likväl som genom ett antal relevanta profettrationer. Vi kommer inom kort att diskutera dessa texter.

De folkgrupper som versen rör är de arabiska hedningarna som krigade mot profeten Muhammad (över honom vare Guds frid och välsignelser) och som *bröt* deras avtal med honom. Denna vers talar inte om de arabiska hedningarna som *inte bröt* deras avtal för att ta upp vapen mot muslimerna. Och den talar definitivt inte om judar eller kristna, eller för den delen hedningarna som levde utanför den arabiska halvön.

179) *Sunan Abī Dāwūd*

180) Koranen *sūrah* al-Tawbah: 5

Begrundar vi verserna i *sūrah* al-Tawbah som föregår och som följer efter den vi nu diskuterar blir denna vers kontext klar:

Gud och Hans Sändebud säger upp de fördrag som ni har slutit med avgudadyrkarna. [Tillkännage för dem:] ”Rör er var ni vill på jorden under fyra månader, men ni skall veta att ni inte kan uppresas mot Guds [beslut] och att Gud skall förödmjuka dem som förnekar sanningen.”¹⁸¹

I dessa verser ser vi att hedningarna gavs fyra månaders amnesti och en antydning om att stridandet skulle återupptas när de fyra månaderna var över. En efterföljande vers undantar några av dem från fortsatt strid:

Härifrån skall undantas de bland avgudadyrkarna som har slutit fördrag med er och som inte i något avseende vållat er skada och inte har bistått någon [i fiendliga företag] mot er. Fullgör era förpliktelser enligt fördragen med dem, så länge de är i kraft. Gud älskar dem som fruktar Honom.¹⁸²

Så när Gud säger “*när de helgade månaderna gått till ända skall ni döda avgudadyrkarna, var ni än träffar på dem; tag dem till fånga och omringa dem och lägg er i försåt för dem*” måste vi veta att detta *inte* är generellt då vad som avses är de hedniska araberna som *låg i krig* med profeten (över honom vare Guds frid och välsignelser) och dem som bröt deras fredsfördrag.

Detta framhålls ett antal verser senare då Gud säger:

Eller tvekar ni att kämpa mot människor som har brutit sina eder och som hade planer att jaga bort Sändebudet och som var de första att angripa er? Hyser ni [sådan] rädsla för dem? Men om ni är [sanna] troende är det Gud som ni bör frukta!¹⁸³

Ibn al-`Arabī sade i hans kommentar av Koranen:

Härifrån är det klart att innebörden av denna vers är att dräpa hedningarna som för krig mot er.¹⁸⁴

Gud säger direkt efter versen som diskuteras:

Hur skulle avgudadyrkarna kunna [göra anspråk på] fördragsenligt [beskydd] av Gud och Hans Sändebud, bortsett från dem som ni slöt avtal med om vapenvila i närheten av den heliga Moskén? [Vad dem beträffar] skall ni stå fast vid ert ord till dem, så länge de står fast vid sitt ord till er. Gud älskar dem som fruktar Honom.¹⁸⁵

En annan missförstådd text är den profettradiation i vilken Muhammad (över honom vare Guds frid och välsignelser) säger:

Jag har kommenderats till att strida mot folk tills de vittnar om att det inte finns någon gudom utom Gud och att jag är Guds sändebud. Göt de så är deras liv och egendom okränkbara utom för Guds rättighet, och deras förehavanden är med Gud.¹⁸⁶

181) Koranen *sūrah* al-Tawbah: 1-2

182) Koranen *sūrah* al-Tawbah: 4

183) Koranen *sūrah* al-Tawbah: 13

184) *Ahkām al-Qurʿān* 2/456

185) Koranen *sūrah* al-Tawbah: 7

186) *Sahīh al-Bukhārī och Sahīh Muslim*

Det finns inga betänkligheter om huruvida denna profettradition är autentisk då den är nedtecknad både i *Sahih al-Bukhāri* och i *Sahih Muslim*. Denna tradition skall dock heller inte ses som generell eller användas i fel kontext utan att hänseende tas till andra bevis.

Ordet ”folk” avser här inte hela mänskligheten. Ibn Taymiyah säger:

Det avser dem som för krig som Gud har tillåtet oss att bekämpa. Det avser inte dem som har ett avtal som Gud kommenderar oss att uppfylla våra avtal med.¹⁸⁷

Islam kommenderar muslimer till att vara rättvisa mot människor av annan tro, oberoende av om de är judar, kristna eller hedningar. Islam manar oss till att behandla dem vänligt och till att försöka vinna deras hjärtan så länge de inte tar upp vapen mot oss:

Det är inga andra än de som bekämpar er på grund av [er] tro och som vill driva bort er från era hem eller hjälper [dem som vill] driva bort er, vilkas skydd och vänskap Gud förbjuder er att söka. De som söker deras vänskap och skydd har begått orätt mot sig själva! Troende! När troende kvinnor som har utvandrat kommer till er, förhör dem! Ingen utom Gud känner deras tro, men om ni har övertygat er om att de är troende, sänd då inte tillbaka dem till förnekarna av sanningen; deras män har inte [längre] rätt att leva med dem och de har inte rätt att leva med sina män. Men ge tillbaka till männen vad [brudgåvan] har kostat dem. Och ni begår ingen synd om ni sedan tar dem till hustrur efter att ha gett dem deras brudgåva. Håll inte fast vid det äktenskapliga bandet med kvinnor som förnekar sanningen; begär att få tillbaka det som ni har gett [dem som brudgåva], och låt dem [vars hustrur går över till er] begära tillbaka det som de har gett ut [för sina hustrur]. Detta är Guds dom; Han dömer [rättvist] mellan er [och de icke-troende]. Gud är allvetande, vis.¹⁸⁸

Gud befäller oss att respektera våra icke-muslimska föräldrar och att ha följe med dem i detta liv på bästa sätt. Koranen säger:

Och ge er inte in i diskussioner med efterföljarna av tidigare uppenbarelser annat än på det hövligaste och mest hänsynsfulla sätt – utom med sådana bland dem som vill väcka förargelse – och säg: ”Vi tror på det som har uppenbarats för oss och det som har uppenbarats för er, och vår Gud och er Gud är en och samme Gud och vi underkastar oss Hans vilja.”¹⁸⁹

Vi är beordrade till att upprätthålla våra avtal med dem som inte är muslimer och inte bedra dem eller överträda mot dem. Profeten (över honom vare Guds frid och välsignelser) riktade en skarp varning till oss mot att döda icke-muslimer som vi har fred med:

Den som dödar någon som vi har ett avtal med kommer inte att känna doften av Paradiset.¹⁹⁰

En muslims tro är inte godtagbar om denne inte tror på alla tidigare profeter (över dem alla vare Guds frid):

Troende! Håll [fast vid] er tro på Gud och Hans Sändebud och på den Skrift som Han har uppenbarat för Sitt Sändebud och på det som uppenbarades i äldre tid; [tänk på att] den som förnekar Gud och Hans änglar och Hans uppenbarelser och Hans sändebud och Domens dag har drivit synden till dess yttersta gräns.¹⁹¹

187) *Majmū` al-Fatāwā* 19/20

188) Koranen *sūrah* al-Mumtahanah: 9-10

189) Koranen *sūrah* al-`Ankabūt: 46

190) *Sahih Muslim*

191) Koranen *sūrah* al-Nisā':136

GUD ÄR UNIVERSUMS SKAPARE

av

Jamîl ud-Dîn Zarabozo

Läser man Koranen är det tydligt att Gud manar människan till att reflektera över skapelsen med all dess ståt och prakt. Koranen underskattar aldrig det stora värdet av eftertanke och reflektion. Detta påpekas ständigt och kan endast leda till en slutsats: Den skapelsen som vi bevittnar har inte tillkommit på något annat sätt än genom en gudomlig Skapares verk.¹⁹²

Gud har i en av Koranens verser framlagt ett starkt argument som övertygat många:

Skapades de kanske av en slump? Eller är de själva skaparna? Har de [också] skapat himlarna och jorden? Nej, de är inte säkra på något!¹⁹³

För många har det varit uppenbart att de varken kommit till världen ut ur tomma intet eller att de skapat sig själva, och att de följaktligen är ett resultat av Skaparens verk – en Skapare som är Sig Självt nog och inte Självt ett skapat väsen.

Även om denna tro är naturligt medfödd kommer tvivel och missförstånd ständigt till människan från alla tänkbara håll¹⁹⁴. Dessa tvivel skiftar med tid och plats. Idag funderar många över kreationism och evolution och vissa menar att ”kreationism” inte är en riktig vetenskap medan ”evolution” är det.

En vida vedertagen förklaring till detta universums tillkomst är *big bang*-teorin. *Microsoft Encarta* refererar till den som ”en numera accepterad förklaring till universums till-

192) Det klassiska ordstävets bland beduinerna i Arabien var: ”En kamels spillning visar att det finns en kamel och fotsteg visar att någon har gått.” Om en av islams tidiga lärde, Abu Hanifa, sägs det att en grupp människor som tvivlade på Gud kom för att diskutera Skaparens och Herrens enhet med honom. Han sade till dem: ”Före vi börjar diskutera denna fråga [vill jag att ni] berättar för mig om vad ni tror om en båt på Eufrat som når land, lastar sig själv med mat och andra ting, därpå återvänder, ankrar sig och lastar av sig själv utan att någon seglar eller styr den?” De sade: ”Det är omöjligt. Det kan aldrig ske.” Därpå frågade han dem: ”Om det inte är möjligt, när det gäller skeppet, hur kan då denna väldiga värld röra sig själv?” Denna historia har också berättats av andra än Abu Hanifa. *Commentary on the Crī of at-Tahawi*, s. 9

Umar al-Ashqar ger ett annat exempel: ”För några år sedan blåste ökensanden i Rub’ al-Khālī bort i en storm och då skönjdes ruinerna av en stad som täckts i sand. Forskare började studera staden för att försöka avgöra när den byggts. Ingen arkeolog kunde föreslå att denna stad dykt av på egen hand skapad av vind, regn, värme och kyla och inte av människor. Hade någon föreslagit detta hade denne setts som en galning att tycka synd.” *Belief in Allah in the Light of the Quran and Sunnah*, Umar al-Ashqar, s. 125. Riyadh, International Islamic Publishing House, 2000.

193) Koranen 52:35-36

194) Det vore politiskt inkorrekt att idag kalla detta för ”ogudakatiga”, ”onda” eller ”sataniska” källor. Men i slutändan är dessa konklusioner oundvikliga då dessa krafter försöker leda människan bort från vad som är rätt och riktigt mot någon form av otro.

*komst.*¹⁹⁵ Denna formulering är intressant då vetenskapen ständigt förändrar vad som anses vara ”fakta”. Det är precis som Gud har beskrivit i den ovan citerade versen:

Nej, de är inte säkra på något!¹⁹⁶

De som har vänt sig bort från Gud måste medge att de i själva verket inte vet vad de tror på då deras tro i morgon kan vara en helt annan då den inte bygger på en stadig grund.

Det ter sig möjligt att dispyten mellan *big bang*-teorin och kreationism saknar egentlig grund. Teorin förklaras i *Encarta*:

Detta universum var en gång extremt kompakt och hett. En ”första händelse”, en kosmisk explosion kallad *big bang* inträffade för omkring 10 till 20 miljarder år sedan och universum har sedan dess expanderat och svalnat.¹⁹⁷

Men detta påstående *ber* om ett svar på frågan om *vem* som skapade materian som utgjorde grundstoffet för *big bang*¹⁹⁸. Och om materian står i behov av en skapare, finns det då något argument för att samma skapare inte senare också har skapat nya livsformer i detta kosmos?

Ett än större problem gällande *big bang*-teorin är hur en slumpmässig explosion kan leda till den enhetlighet, prakt och skönhet som vi bevittnar i detta universum. Gör vi en liknelse med Nagasaki och Hiroshima efter att de atombombats, vilken skönhet ser vi då?

Häpnadsväckande nog vill ateister och materialister inte inse det som är uppenbart och som alla innerst inne vet. Den kände ateisten Aldous Huxley har sagt:

Om sex apor satt framför skrivmaskiner och slog på tangenterna under flera miljarder år är det inte osannolikt att de sista sidorna skulle innehålla ett stycke ur Shakespeare. Så förhåller det sig med vårt universum. Det tillkom som ett resultat av slumpmässiga krafter som påverkat materian under miljarder år.¹⁹⁹

Wahid Uddin Khan har genom att använda ett materialistiskt tankesätt besvarat detta påstående:

Matematikens sannolikhetslära säger själv att detta universum omöjligen kan ha tillkommit av en slump.²⁰⁰

Utöver att inse att Universum måste ha en Skapare kan också den jämvikt och balans som det bygger på noteras. Så precis ordnat att det ibland kallas för naturens delikata balans. Det är sannerligen enastående hur alla ting samverkar. Vi behöver inte gå längre än till den egna kroppen för utan dess olika organs samverkan skulle det inte vara möjligt att leva. Begrundar man detta fenomen leder det till ett antal viktiga slutsatser.

En första slutsats är att samverkan mellan universums olika byggstenar – som varken har tränats eller lärts – är ett tecken på att de fortfarande står under Skaparens kontroll. De olika elementen i skapelsen har inga egna krafter, förmågor eller syften för hade de haft det hade de med största sannolikhet brutit kosmos ordning. Det enda som de kan åstadkomma är vad Skaparen och Härskaren över världsallet låter dem åstadkomma. Alla ting samverkar så till den grad att det pekar på att de står under *en* Skapares kontroll som har fullständig kunskap och makt till att styra dem. Hade så inte varit fallet skulle den enda logiska

195) © 1993-2003 Microsoft Corporation. All rights reserved.

196) Koranen 52:36

197) © 1993-2003 Microsoft Corporation. All rights reserved.

198) Betänk att även om det finns bevis för en kosmisk big bang långt tillbaka i tiden är detta inte något som motsäger sig islamisk tro eller att detta skulle vara något som Gud gjort för att skapa Universum. Exakt hur Gud skapade kosmos känner vi inte till. Vi kan bara lägga fram teorier.

199) *Belief in Allah, al-Ashqar*, s. 131

200) *Belief in Allah, al-Ashqar*, s. 131

utkomsten vara kaos. Detta speciellt med tanke på den stora mängd byggstenar som universum består av.

Det kan omöjligt finnas fler än en skapare av detta välbalanserade verk. Hade det funnits flera skapare, var och en med en egen vilja, hade inte kosmos varit så enhetligt och balanserat som det nu är. Detta kallas för ett exklusionsargument, vilket filosofer i historien har diskuterats i detalj. I *The Commentary on the Creed of at-Tahawi* kan vi läsa:

Skulle det finnas två skapare och de vore oeniga, som om den ene skulle vilja flytta X medan den andre inte skulle vilja flytta det, eller om den ene skulle vilja göra Y till ett levande föremål medan den andre skulle vilja att det var livlöst, då kan det logiskt sett bara finnas tre möjligheter.

Den första är att bådas viljor utförs; den andra är att endast den enes vilja utförs; och den tredje är att ingen av deras viljor utförs.

Det första fallet ter sig omöjligt då det är en motsägelse. Det tredje fallet är också en omöjlighet då det innebär att ett föremål varken rör sig eller är stilla – och det är omöjligt. Detta skulle också betyda att ingen av dem kan utöva sin egen vilja, vilket inte skulle vara möjligt för en gudom. Och slutligen, om den enes vilja går igenom men inte den andres, då skulle denne förtjänas att kallas för Gud och den vars vilja inte går igenom skulle inte kunna anses vara Gud.²⁰¹

Således är premissen att det endast finns *en* unik Skapare och Upprätthållare av detta universum både människan medfödd och slutledbar genom logik. Islams lärde är så övertygade om detta uppenbara faktum att den skriftlärde Ibn Uthaymīn har sagt att alla människor utom de mest arroganta och högfärdiga förstår och accepterar denna aspekt av den monoteistiska läran – att det endast finns *en* Skapare²⁰². Detta beror på att denna tro är så djupt rotad i människans natur. Hon inser att skapelsen måste ha en Skapare och hon inser likaså att Skapare är *en*²⁰³.

Den islamiska synen på Gud som den Ende Skaparen och Upprätthållaren av detta världsalta summeras genom ett antal citat från Koranen:

Gud har allt i Sin makt.²⁰⁴

Hur skulle en son [ha fötts] åt Honom, himlarnas och jordens Skapare, när ingen ledsagerska har funnits vid Hans sida – Han som har skapat allt och har kunskap om allt. Detta är Gud, er Herre. Det finns ingen annan gud än Han, alltings Skapare. Tillbe Honom som har allt under sitt beskydd. Människans öga ser Honom inte, men Han ser allt vad ett människoöga kan se. Han är den Outgrundlige som genomskådar allt och är underrättad om allt.²⁰⁵

Har du inte sett hur några av dem som fick ta emot en del av uppenbarelsen, [när] de uppmanas att låta den gudomliga Skriften döma mellan dem i deras tvister, vänder sig bort – ja, de är [sådana] som går emot [sanning och rätt].

201) *Commentary on the Creed* av at-Tahawi, s. 4

202) *Sharh Usūl al-Imān*, Muhammad ibn Uthaymīn, s. 19, Fairfax, VA: Institute of Islamic and Arabic Sciences in America, 1410 A.H.

203) Kristna skiljer mellan Gud Fadern – Skaparen – och ”Sonen”. Med några ovanliga undantagsfall säger de flesta att ”Sonen” inte skapade Universum. Författaren till den skrift har även lärt sig från många före detta hinduer som konverterat till islam att också de har en föreställning om en högsta Gud och unik Skapare.

204) Koranen 2:20

205) Koranen 6:101-103

Allt och alla i himlarna och på jorden faller ned i tillbedjan inför Gud, av fri vilja eller nödda och tvungna, och [så gör] deras skuggor morgon och afton.²⁰⁶

När väl slutsatsen att Gud är den *ende* Skaparen och Upprätthållaren av universum har dragits faller många bitar på plats och den kanske då viktigaste frågan som man ställer sig är hur ens relation till denne Skapare skall vara. Detta leder oss direkt in på nästa ämne, att Gud är den ende gudom värdig att dyrka.

206) Koranen 13:15

ATT ENBART TILLBE GUD

av

Jamîl ud-Dîn Zarabozo

Det är av yttersta vikt att förstå att det enligt islam krävs mer än att bara inse existensen av den Ende Skaparen, vilket egentligen bör te sig självklart då det är en så stark naturlig instinkt. En än viktigare fråga är nämligen *vad* man skall göra med sin tro på den Ende Skaparen. När man väl har förstått och accepterat Guds egenskaper och kvaliteter, på så sätt som de har diskuterats tidigare, blir den relation som man skall ha med Skaparen klar. Med andra ord kommer slutsatsen från en odiskutabel premiss.

Ett tydliggörande exempel kan vara på sin plats.

Som påpekats ovan är Gud det enda väsen som är Perfekt. Då Han ensam har makten över alla ting är Han också källan till all godhet och undsättning. Han styr aktivt skapelsen och skapar samt återskapar ständigt. Gud är den Högste, långt ovan människans förmåga till att förstå och föreställa sig. Hur fårhåller sig människan överlag till vad hon finner perfekt och enastående? Vanligtvis vördar, respekterar och hedrar hon. Kan man förhålla sig till något annat existerande som jämförbar med Skaparen?

Gud säger:

Vill de vid Hans sida sätta dem som, själva skapade, inte kan skapa något.²⁰⁷

Är Han, Skaparen, jämförbar med den som inte skapar något? Skall ni inte tänka över [detta].²⁰⁸

Gud är också källan till alla gåvor och välsignelser som människan får likt livet själv och allt vad denna skapelse hyser. Gud säger i Koranen:

Han ger er något av allt det som ni ber Honom om, och om ni ville räkna Guds välgärningar, skulle ni aldrig kunna precisera deras antal. Men människan är sannerligen alltid beredd till förnekelse och synd och djupt otacksam!²⁰⁹

Kan människan frambringa dessa gåvor själv utan Guds hjälp?

Gud ger ett annat exempel när Han säger:

207) Koranen 7:191

208) Koranen 16:17

209) Koranen 14:34

Säg: ”Vad anser ni? Om Gud skulle ta ifrån er hörsel och syn och bomma för era hjärtan, vem är den gud som kan ge er [allt] detta tillbaka, om inte Gud?” Se hur Vi förtydligar [Våra] budskap! Och ändå drar de sig undan!²¹⁰²¹¹

Inte ens livets viktigaste nödvändighet – vatten – kan framställas om Gud inte hade skapat molnen så att de ger regn. I en vacker passage i Koranen påminner Gud människan om denna, likväl som andra, viktiga gåvor:

Säg: ”Gud ske lov och pris! [Hans] fred över dem som Han har utvalt bland Sina tjänare!” Är inte Gud förmer än det som de vill sätta vid Hans sida? Vem är Den som har skapat himlarna och jorden och som sänder ned regn till er från skyn med vars hjälp Vi låter praktfulla trädgårdar växa upp, medan ni inte har makt att få [ett enda av] deras träd att växa? Kan det finnas en gud vid sidan av Gud? Nej! – Men likväl jämför de Honom med andra [och jämför Den som skapar och vidmakthåller allt med sina gudabilder]! Vem har gjort jorden till boplats för [alla former av liv] och låtit den genomkorsas av floder och sänkt ned i den fast förankrade berg, och satt ett hinder mellan de två stora vattenmassorna [som de inte överskrider]? Kan det finnas en gud vid sidan av Gud? Nej! Men de flesta [människor] är okunniga [och sätter andra vid Hans sida]! Vem är Den som bönhör den betryckte som ropar till Honom i nöd och befriar denne från det onda [som plågade honom], och vem är Den som har låtit er ta jorden i besittning? Kan det finnas en gud vid sidan av Gud? [Åt detta] ägnar ni knappast någon eftertanke! Vem vägleder er genom mörkren över land och hav och sänder ut vindarna som ett varsel om Sin nåd²¹²? Kan det finnas en gud vid sidan av Gud? [Nej] – Gud är höjd högt över allt vad [människor] kan vilja sätta vid Hans sida! Vem är Den som inleder skapelsen och som därefter skall förnya den och som förser er med det i himlen och på jorden som ni har behov av för er försörjning? Kan det finnas en gud vid sidan av Gud? – Säg: ”Lägg fram ert bevis om [ni tror att] det ni säger är sant!”²¹³

Är det då logiskt att arrogant avvisa den Ende Guden? Kan ens förhållande till Han som har gett oss så mycket vara något annat än ödmjukt och respektfullt?

Dessa exempel på Guds makt och gåvor borde vara tillräckliga för att visa att enbart Gud förtjänar kärlek och tillbedjan, vilket Han påpekar flera gånger i Koranen när Han talar till dem som har insett att det bara kan finnas *en* skapare men som samtidigt inte bryr sig om Honom och tillber falska gudomar:

Säg: ”Vem tillhör jorden och alla som bygger och bor på den? [Svara] om ni vet det.” De kommer att svara: ”Gud.” Säg: ”Då borde ni tänka över [vad det innebär]?” Säg: ”Vem är Herren över de sju himlarna och Herren till härlighetens och allmaktens tron?”²¹⁴

Säg: ”Vem är det som har allt herravälde i Sin hand, som beskyddar [allt] och som ingen kan beskydda? [Svara] om ni vet det.” [Och] de kommer att svara: ”Gud.” Säg: ”Hur har ni då kunnat bli [till den grad] förvillade?”²¹⁵

210) En behandling som idag delvis kan återställa synen är inte fullt tillförlitlig. För vissa fungerar den men för andra gör den det inte även om förutsättningarna ser ut till att vara de samma. Läkare talar alltid om en procentuell chans till att lyckas. I slutändan beror resultatet på en större makt än de materiella medel som Gud har givit dem.

211) Koranen 6:46

212) Nåd avser i detta fall regn.

213) Koranen 27:59-64

214) Koranen 23:84-86

215) Koranen 23:88-89

Det är bara Gud som kan vägleda oss – inte de falska gudomarna:

Säg: ”Finns det bland dessa väsen, som ni sätter vid Guds sida, någon som visar vägen till sanningen?” Säg: ”Gud visar vägen till sanningen. Vem är det då riktigast att följa? Den som visar vägen eller den som inte finner vägen om han inte får vägledning? Hur är det fatt med ert omdöme?” De flesta av dem lyssnar bara till antaganden; men antaganden kan aldrig bli en ersättning för sanningen. Gud har full kännedom om vad de gör.²¹⁶

Utifrån detta och ytterligare bevis i Koranen kan slutsatsen dras att ingen är värdig att dyrka utom Gud, och om det då inte finns någon värdig att dyrka utom Gud är den rationella utkomsten att man inte heller tillber någon annan än Honom. Detta är islams kärna och det budskap som samtliga profeter har kallat till. Detta är också innebörden av den första delen av den islamiska trosbekännelsen: ”Jag vittnar om att det inte finns någon gudom utom Gud.”

Det kan här vara på sin plats att klargöra innebörden av ”dyrkan” utifrån ett islamiskt perspektiv. Det ord som översätts som ”dyrkan” är den koraniska och arabiska termen *ibādah*; ett begrepp som har en annan innebörd än engelskans ”worship”. *Oxford English Dictionary* definierar termen som:

Att hedra eller vörda en övernaturlig varelse eller makt, eller ett heligt föremål; att närma sig det med vörnd; att beundra det med ett lämpligt handlande, riter eller ceremonier.²¹⁷

Den lingvistiska roten betyder i engelskan ”to honour” och kan definieras som ”handlingar som utförs av hängivelse för att hedra en gudom”. Bilal Philips poängterar dock:

Enligt den sista uppenbarelsens språk, arabiskan, kallas dyrkan för *ibādah*, som har sitt ursprung i substantivet *abd* som betyder ”tjänare”. En tjänare förväntas göra vadhelst dess herre vill. Följaktligen är dyrkan enligt den sista uppenbarelsen *lydig underkastelse inför Guds vilja*. Detta är andemeningen i Guds profeters budskap som Han sänt till människosläktet. Denna förståelse av dyrkan har Jesus uttryckt i Matteus Evangeliet (7:21): ”*Inte alla som säger 'Herre, herre' till mig skall komma in i himmelriket, utan bara de som gör min himmelske faders vilja.*”

Därmed går denna innebörd av monoteism – tron på att Gud är den Ende värd att dyrka – bortom hur ”dyrkan” förstås i Väst. Just denna aspekt har al-Sādi definierat på följande sätt:

Att med kunskap veta och inse att Gud är den Ende Guden och den Ende som förtjänar dyrkan. [Och även att bekräfta] Guds egenskap av att vara Gud och att denna egenskap inte återfinns i någon utav [Guds] skapelser. Ingen förtjänar att dyrkas utom Gud. Om man förstår detta, och förstår det på rätt sätt, kommer man att ägna alla yttre och inre handlingar av underkastelse och dyrkan enbart för Gud. Man kommer att uppfylla alla yttre handlingar av islam, som bönen och fastan... bemöda sig [för Hans skull], påbjuda det goda och förbjuda det onda, vara plikttrogen mot föräldrar, upprätthålla släktband, uppfylla ens skyldigheter mot Gud och Hans skapelser... Man kommer inte att ha något annat mål i livet än att göra ens Herre nöjd och få Hans belöningar. I ens förehavande kommer man att följa Guds sändebud (må Guds frid och välsignelser vara över honom). Ens troslära kommer att vara vad Koranen och Profetens (över honom vare Guds frid och välsignelser) traditioner (*sunnah*) ger bevis för. Ens handlande kommer att vara utefter vad Gud och Hans sändebud har föreskrivit. Ens

216) Koranen 10:35-36

217) *Oxford English Dictionary*, Oxford University Press, CD Rom Version 3.0, 2002

karaktär och beteende kommer att efterlikna Profetens i hans vägledning, beteende och förehavanden.²¹⁸

Denna aspekt av islams monoteism omfattar dels hjärtat och dels den fysiska kroppen. Känslorna som rör hjärtat innebär bland annat att man sätter all tillit till Gud – med yttersta fruktan och hopp enbart inför Honom – och att man är belåten med Honom som Gud och Skapare.

Två aspekter är särskilt viktiga i fråga om dyrkan av Gud. al-Sādi säger:

Innebörden och realiteten av dyrkan förverkligas genom kärlek och underkastelse inför Gud. Fullständig kärlek och underkastelse inför Gud är den verkliga innebörden av dyrkan. Om dyrkan saknar någon utav dessa båda aspekter är det i själva verket inte dyrkan. Den verkliga innebörden av dyrkan återfinns i underkastelse och eftergivenhet inför Gud. Detta kommer enbart att inträffa om det finns en fullständig kärlek [till Gud] som är starkare än annan kärlek.²¹⁹

Härifrån är det tydligt att tron på Gud som den ende gudomen värdig dyrkan medför ett antal naturliga konsekvenser som man måste följa då vissa skeden i detta liv enbart skall hänges Gud. Har man inte förstått detta har man heller inte förstått den verkliga innebörden av ”ingen är värdig att dyrka utom Gud”.

En kort förklaring av dessa aspekter bör göra frågan klar.

För det första, måste all dyrkan riktas enbart mot Gud. Bön, fasta, vallfärd, allmosa och så vidare skall enbart ske i avsikt att göra Gud nöjd, som en dyrkan bara för Hans skull. Ber man till någon annan än Gud bryter man mot principen att inte dyrka någon annan än Honom. Profeten (över honom vare Guds frid och välsignelser) har sagt:

Åkallan är [essensen av] dyrkan.²²⁰

För det andra, är det Gud som har den yttersta makten över detta liv och därav skall man enbart underkasta sig Hans kommenderingar och uppenbarelser. Han är Skaparen och har rätt att föreskriva lagar för människans vägledning.

Vad ni dyrkar vid sidan av Honom är ingenting annat än namn som ni har tänkt ut, ni och era förfäder; Gud har inte gett er tillstånd till detta. Ingen dömer utom Gud; Han befäller er att dyrka Honom ensam. Detta är den evigt sanna tron, men de flesta människor har ingen kunskap [om detta].²²¹

Att avsiktligt förbise och arrogant ersätta Guds lagar visar att man inte underkastar sig Honom innerligt och därmed ser man heller inte Honom som den ende gudomen värdig att dyrka. Gud har klargjort att en av de tidiga generationerna gick vilse i denna fråga:

De har tagit sina rabbiner och klosterbröder till herrar och beskyddare i Guds ställe, och [detsamma har de gjort med] Kristus, Marias son, trots att de har förmanats att inte dyrka någon annan än den Ende Guden – det finns ingen gud utom Han; stor är Han i Sin härlighet, fjärran från allt vad de vill sätta vid Hans sida!²²²

218) *al-Fatawa al-Sādiyyah*, Abdul Rahman Al-Sādi, Riyadh: Manshūrāt al-Muassasat al-Sādiyyah, n.d, s. 10-11.

219) *Tauhīd al-Ulūhiyah*, Muhammad al-Hammad, s. 26, Dar ibn Khuzaima, 1414 A.H.

220) Nedtecknad av bland andra Abu Dawūd, al-Nasai och al-Tirmidhi.

221) Koranen Yusuf: 40

222) Koranen 9:31

För det tredje, måste ens kärlek och lojalitet samt vad man älskar och hatar vara samstämmigt med vad Gud har uppenbarat. Detta kommer naturligt när hjärtat fylls med tro och kärlek enbart till Gud. Konceptet är tämligen enkelt men konsekvenserna är långtgående.

För att tron skall vara fullständig krävs att Gud är det som hjärtat håller kärast. När denna insikt genomsyrar människan kommer hon att älska vad hennes Älskade älskar och avsky vad hennes Älskade avskyr. Även om detta sker varje dag människor emellan, blir det än mer intensivt i relationen mellan människan och hennes Herre. Om Gud älskar någonting älskar likaså den hängivne tjänaren det. Och omvänt, om Gud avskyr någonting – även om Han har skapat det och gjort det tillgängligt som en prövning för människan – kommer den hängivne tjänaren också att avsky det. Nyckeln till denna insikt återfinns i Guds uppenbarelse. Säger Gud att Han älskar renhet, uppriktighet, godhet och välgörenhet – för att bara nämna några exempel – älskar också muslimen detta. Och om Gud säger att Han avskyr avgudadyrkan, äktenskapsbrott, homosexualitet eller konsumtion av alkohol – avskyr även den hängivne tjänaren det som en del av dennes tro på Gud som den ende gudomen värdig att tillbe och visa vördnad inför.

Att erkänna Gud är en väsentlig del av sann monoteism. Men detta är något som inte alltid förstås till fullo eller som inte alltid tillämpas på rätt sätt, vilket är en stor förlust då det är denna del av monoteismen som är den verkliga nyckeln till ett meningsfullt liv. Ibn Taimiya har sagt:

Du måste veta att människans behov av Gud – att hon dyrkar Honom och inte sätter någon vid Hans sida – är ett behov som inte kan jämföras med något annat. På vissa sätt liknar det kroppens behov av mat och dryck även om det finns flera skillnader däremellan. Den verkliga innebörden av att vara människa återfinns i hjärtat och själen. De du kan inte må väl utom genom [deras relation] med Gud som det inte finns någon annan gud än. Det finns ingen ro i denna värld utom i åminnelsen av Honom. Utan tvekan är människan på väg i riktning mot hennes Herre och hon kommer att möta Honom²²³. Hon kommer sannerligen att möta Honom. Det finns inget verkligt gott för henne utom i mötet med Honom. Om människan upplever njutning eller lycka annan än med Gud kommer den lyckan inte att bestå. Den kommer att flytta sig från en form [av njutning] till en annan eller från en person till en annan. Människan kommer att njuta av den vid ett tillfälle eller bara en del av tiden. Ibland ger det hon njuter av inte ens njutning. Stundom kan det till och med vara skadligt när det kommer till henne, och skadan kan bli än värre. Men hennes Gud är ständigt med henne vad som än händer. Varhelst hon befinner sig är Han med henne [genom Hans vetskap och undsättning]... Om någon dyrkar något annat än Gud – även om denne älskar det och åtnjuter kärlek i denna värld och får njutning därifrån – kommer [denna falska dyrkan] att förstöra denne på ett än värre sätt än hur den som intar gift far illa...²²⁴

Det kan inte understrykas nog att tron på *en* Skapare och Upprätthållare av detta Världsalt inte är det enda som krävs för att uppfattningen om Gud skall vara korrekt. Genom historien har det varit så att vissa människor nöjt sig med denna tydliga premiss och trott att den utgör en tillräcklig och giltig tro på Gud. Inget kan vara mer fel för även om denna tro tveklöst är nödvändig är den inte tillräcklig. Tron måste också komma *tillsammans* med rätt relation, med rätt känslor och med rätt handlingar i förhållande till Gud. Det är genom dessa handlingar som man *verkligt* tar Skaparen som sin Ende Gud, med innebörden att Han är den Ende som man *verkligt* älskar, visar vördnad inför och underkastar sig. På så

223) Det beror på att själen medfött längtar efter mötet med dess Skapare.

224) *Majmū Fatawā Shaikh al-Islām ibn Taimiya*, Ahmad Ibn Taimiya, vol. 1, s. 24-29, (sammanställd av Abdul Rahmān Qāsīm och hans son Muhammad. Inga uppgifter om publicering)

vis förnekar man att någon annan än Gud förtjänar att tillbes. Då, och endast då, kommer man att uppfylla den sanna innebörden av att vara troende.

För att summera:

- Människan bör längta efter att tillbe Gud med anledning av Hans storhet och perfektion och det faktum att Han är den Ende Skaparen och Upprätthållaren.
- Gud allena besitter dessa egenskaper som just har beskrivits och därmed förtjänar endast Han dyrkan
- Människan bör avhålla sig från att dyrka annat än Gud, i vilken form det än må vara.

Det finns en sista men viktigt punkt som måste tilläggas.

Då tecknen för en sann tro på Gud är så starka (i människans natur, i världen som omger oss och i budskapet som profeterna lärt oss genom tiderna) är det fullständigt oacceptabelt både i rationell och i religiös bemärkelse att dyrka någon annan än Gud. Följaktligen är tagandet av medhjälpare vid Guds sida²²⁵ eller nekan till att dyrka Gud en synd vars omfattning och grad av högmod är så väldig att dGud inte förlåter den som dör i detta tillstånd. Gud har tydligt sagt:

Efterföljare av äldre tiders uppenbarelser! Tro på vad Vi [nu] har uppenbarat med bekräftelse av den [sanning] som [redan] är i er hand, innan Vi utplånar anletsdragen [hos de främsta] och förvisar dem bakerst [i ledet] eller fördömer dem som Vi fördömde sabbatsbrytarna. – Vad Gud vill måste ske.²²⁶

225) Polyteism innebär att man dyrkar någon/någon annan/annat än Gud. Exempel på detta är en avgudar, träd, djur, gravar, himlakroppar, naturkrafter eller liknande. Det kan också avse tron på människor eller profeter som gudar eller att Gud den Allsmäktige har söner eller döttrar.

226) Koranen 4:48

GUDS NAMN OCH EGENSKAPER

av

Jamîl ud-Dîn Zarabozo

För att vara Gud verkligt hängiven och älska Honom över allt annat måste man besitta kunskap som går bortom grunderna, som att veta att Han är den Ende skaparen och Upprätthållaren. Den troende bör längta efter att få veta mer om Gud²²⁷, Den Gud som står över allt vad människan kan förnimma och därför tillfullo inte kan förstås, så till vida Gud inte uppenbarar denna förståelse Självt. Genom Hans uppenbarelse och genom Hans nåd har Han uppenbarat en mängd information om Honom Självt, så att den som söker sanningen kan lära sig om och dyrka Honom med en korrekt kunskap som grund.

Profeten (över honom vare Guds frid och välsignelser) har sagt:

Gud har 99 namn, hundra minus ett.

Guds namn och egenskaper omnämns Koranen igenom:

Han är Gud; ingen gudom finns utom Han, Konungen, den Helige, Han [som skänker] fred, Han som [väcker och vidmakthåller] tron, Han som vakar [över uppenbarelsen], den Mäktige, Han som betvingar och återupprättar, Han vars storhet [ingen kan fatta]! Stor är Gud i Sin härlighet, fjärran från allt som [människor] vill sätta vid Hans sida! Han är Gud, Skaparen, som är upphovet till allt och som ger allt dess slutliga form. Hans är fullkomlighetens sköna namn; allt och alla i himlarna och på jorden prisar Honom – Han är den Allsmäktige, den Vise.²²⁸

I en vers som Profeten (över honom vare Guds frid och välsignelser) själv har sagt är den viktigaste i Koranen beskrivs Gud i fantastisk detalj:

Gud – det finns ingen gud utom Han, den Levande, skapelsens evige Vidmakthållare. Slummer överraskar Honom inte och inte heller sömn. Honom tillhör allt det som himlarna rymmer och det som jorden bär. Vem är den som vågar tala [för någon] inför Honom utan Hans tillstånd? Han vet allt vad [människor] kan veta och allt som är dolt för dem och av Hans kunskap kan de inte omfatta mer än Han tillåter. Hans allmakts tron omsluter himlarna och jorden. Att

227) Det är kanske denna längtan som har lett till personliga gudar, gudar som människan kan röra, ”förmänskligade” gudar, mänskliga ”söner” och andra antropomorfasta trosuppfattningar. Dessa falska trosleder leder i slutändan dock inte till något annat än elände då de medför att man sätter medhjälpare vid Guds sida. Detta är en enorm synd som är oförlätlig om man dör och begår den.

228) Koranen 59:23-24

värna och bevara dem är för Honom ingen börda. Han är den Höge, den Härlige.²²⁹

Koranen och Profeten (över honom vare Guds frid och välsignelser) lär oss att Gud är: den Barmhärtige, den Nåderike²³⁰, den Förlåtande som alltid accepterar ånger, den Tålmodige och den Älskande²³¹. Han är den Generöse, den Storsinte, Givaren, den Förbarmande. Han besvarar dem som åkallar Honom och Han är den som undsätter. Han är den Härlige, den Högste som förtjänar all lovprisan, Herren över skapelsen, Domedagens Konung som den yttersta domen tillhör. Han är den Allhörande, Allseende, Allvetande och Allvise. Han är den Mäktige, den Kapable och den Allsmäktige. Han är den som är Sig Själv nog, fri från behov av levebröd. Han är den Upphöjde, den Högste. Han är Den som överser allt som sker, Den som beskyddar. Han styr allt som händer i skapelsen; genom kommendering, och förbud; genom att bli nöjd och bli vred; genom att belöna och bestraffa; genom att ge och hålla inne; genom att hedra och förnedra. Han gör vadhelst Han vill. Han tillskrivs varje attribut av perfektion och Han står fri från minsta lilla brist och tillkortakommande. Högt står Han över vad som sätts vid Hans sida. Inte ens den minsta atom rör sig utan Hans tillstånd.

Denna fantastiska information om Gud Själv är en stor välsignelse för människan då hon själv inte behöver försöka föreställa sig Honom, då Han står över allt vad hon kan förstå. Istället för att människan skall försöka framställa egna teorier om Gud har Gud Själv uppenbarat tillräckligt med information för att hon inte skall behöva gå vilse eller förvirras. Han har givit oss denna information för att vi skall kunna förstå den, även om man kan känna att den bara är toppen på ett isberg av den storhet som hör Herren och Skaparen till.

Här kan det vara värt att påpeka, vilket tydligt framkommer i Koranen, att det inte finns minsta lilla antydning till antropomorfism²³² i den islamiska tros läran om Gud, en fråga i vilken flera tidiga generationer gick vilse. Vad många säger här i Väst, att Gud skapade människan till Hans avbild och att människan snabbt återgäldade den tjänsten har ingen plats i den islamiska tros läran. Skaparen och det skapade är *åtskilda* och inte samma sak. Guds attribut är perfekta och i harmoni med Hans helighet och Storhet. Även om det ser ut till att finnas likheter mellan vissa av Guds attribut och människans attribut är de i själva verket helt olika. Gud säger i Koranen:

229) Koranen 2:255

230) En muslim är alltid medveten om Gud, speciellt om dessa båda namn. Nästan före varje handling säger en muslim: "I Guds, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn."

231) Här kan det påpekas att det finns de som försöker kritisera islam genom att påstå att muslimer inte tror på en personlig älskande Gud. Exempelvis de kristna citerar Bibeln: "Men den som inte älskar känner inte Gud, eftersom Gud är kärlek." (1 Joh 4:8) James Coffman's *New Testament Commentary* säger: "Ingen visste att Gud är kärlek förrän det uppenbarades från himmelen och skrevs i det Nya Testamentet. Här finns det och ingen annanstans i människans all litteratur finns det." (*The Bible Collection CD*)

Denna passage är, så klart, problematisk för även om författaren var kristen kunde han inte finna ett tillfredsställande svar på vad *Gud är kärlek* betyder. Kärlek är abstrakt, så hur kan Gud vara kärlek? Om två personer inte längre älskar varandra, förminskar det då Gud? Och om två personer har en förbjuden relation, är det då fortfarande Gud eller Hans närvaro? Denne författare har inte kommit med en rimlig förklaring till dessa frågor. Men att å andra sidan säga att Gud är "älskande" eller att Han är källan till positiv kärlek är fullkomligt logiskt, vilket betyder att detta är en utav Hans egenskaper.

Koranen säger att Gud är al-Wadūd (85:14) [...] Koranen understryker vidare att Gud är ar-Rahmān och ar-Rahīm (den Nåderike, den Barmhärtige), vilket är något som står ovan enkel kärlek.

232) [Antropomorfism, syftar på personifikation av mänsklig karaktär på icke-människor – till exempel djur, gud eller naturen. Kommer av grekiskans ἀνθρώπος (*anthrōpos*) som betyder människa och μορφή (*morphē*) som betyder form.]

[Polyteistiska religioner](#) brukar vara mer utpräglat antropomorfiska, men även på vissa ställen i [Bibeln](#) beskrivs [Gud](#) i mänsklig skepnad, med mänskliga attribut eller betes sig mänskligt. Exempel på detta är 1 Mos 3:8 där Gud vandrar runt i lustgården och 1 Mos 32:22-32 där han i mänsklig skepnad brottas med Jakob. Källa: <http://sv.wikipedia.org/wiki/Antropomorfism>

Ingenting är som Han – Han som hör allt, ser allt.²³³

Här tillbakavisas alla former av antropomorfism samtidigt som Guds syn och hörsel bekräftas. En muslim inser Guds perfektion utan att förringa Honom genom att beskriva Honom på ett opassande sätt. Gud besitter inga egenskaper som kan liknas vid människans och människan har inga egenskaper som är gudomliga. Överträds denna princip är det tydlig otro där medhjälpare sätts vid Guds sida.²³⁴

Före Profetens (över honom vare Guds frid och välsignelser) ankomst förstod man att Gud var universums ende Skapare även om man i olika former satte medhjälpare vid Hans sida. Därför kom islam för att rena läran om att Gud är Herren och för att ställa denna förståelse till rätta. Det första steget är således att förstå Guds namn och attribut på rätt sätt. Förstår man Guds namn och attribut på rätt sätt kommer man aldrig att vända sig till någon annan än Honom.

Förstår man dessa namn och attribut bör det leda till att själen utvecklas och renas. I praktiken måste kunskapen om vart och ett av Guds namn leda människan både till större kärlek och till större fruktan för Honom. Detta samtidigt som hon vill komma närmare Honom när hon förnimmer Hans underbara attribut av fulländning och storhet.

Islams stora lärde har understrukit att detaljrik kunskap om Gud har större inverkan än kunskap som är övergripande och vag.

Ibn Taymiyah har sagt:

Den som har kunskap om Guds namn och deras innebörd, och som tror på dem, kommer att ha en fullständigare tro än den som inte känner till dem och som bara tror på dem generellt.²³⁵

Ibn Sādi har sagt:

Närhelst någons kunskap om Guds vackra namn och attribut ökar, ökar likaså dennes tro och visshet.²³⁶

Det finns en viktig och avgörande relation mellan läran om Guds namn och attribut och de tidigare båda lärorna (tron på Gud som den Ende skaparen och Upprätthållaren av skapelsen och tron på att Han är den Enda gudom värdig att dyrka). Det kan menas att alla avvikelser i fråga om monoteism grundar sig i en felaktig förståelse av Guds namn och egenskaper, för om man förstår dem rätt kan man aldrig längta efter att dyrka eller underkasta sig någon eller något annat än Gud Själv.

Genom människans historia²³⁷ har hon alltid längtat efter att tillbe någon eller något. Hon vill ha en Gud som hon kan be till och älska då hon förstår det väldiga och storslagna i det som hon gör sig ödmjuk inför. Men många sätter deras tillit och förväntningar till ting som inte förtjänar det. Exempel på detta är naturkrafter, människor, materialism, nationalism eller rastillhörighet. De tror att dessa falska gudar kan ge dem vad de längtar efter och tillskriver dem på så vis egenskaper som tillhör Gud. Istället för att vända sig till Gud och känna Honom genom Hans attribut – och då inse att Han är den Ende Skaparen som de kan vända sig till – vänder de sig mot falska gudomar med kärlek och vördnad och avviker då långt bort från den raka vägen och från deras riktige Gud.

233) Koranen 42:11

234) Judars och kristnas böcker har nedfläckats med otaliga antropomorfistiska stycken. I Uppenbarelsebooken (32:24-28) finns exempelvis historien om hur Jakob brottas med och besegrar Gud [...]

235) *Majmū Fatawā Shaikh al-Islām ibn Taimiyya*, Ahmad ibn Taimiyyah, vol. 7, s. 234

236) *Tahqīq al-Ubūdiyyah bi-Marīfah al-Asmā wa al-Sifāt*, Fauz bint Abdul Latif al-Kurdi, s. 164, Riyadh: Dār Taibah, 1421 A.H.

237) För att inte tala om bevisen i Koranen och profettrationerna (*sunnah*).

Gud talar om dessa grava fel i Koranen. Vid en närmare studie kan det konstateras att käl-
lan till deras fel är en felaktig tro på egenskaperna hos dem som de vänder sig till samtidigt
som de ignorerar Guds egenskaper. Gud säger:

Säg: ”Vill ni i Guds ställe dyrka vad som varken kan skada er eller gagna er? -
Gud är Den som hör allt, vet allt.”²³⁸

Och vem begår ett större misstag än den som i Guds ställe anropar dem, som
inte kan svara honom förrän på Uppståndelsens dag och som inte ens är med-
vetna om att de anropas. När människorna samlas [inför Domen] skall de bli
[sina tillbedjares] fiender och ta avstånd från deras dyrkan.²³⁹

Och i stället för Gud dyrka vad som inte kan förse dem vare sig från himlarna
eller jorden med något av det som de behöver för sin försörjning och som sak-
nar all makt.²⁴⁰

Är Han, Skaparen, jämförbar med den som inte skapar något? Skall ni inte
tänka över [detta].²⁴¹

Människor! Hör på den liknelse, som här framställs [för er]: de som ni anropar i
Guds ställe kommer aldrig att kunna skapa [ens] en fluga, även om de förenar
[alla sina krafter] för [att åstadkomma] detta. Och om en fluga stjälar något från
dem, kan de inte ta det ifrån denna [fluga]. Lika maktlös är den bedjande som
den till vilken bönen ställs! De underskattar Gud [när de likställer sina ömkliga
avgudar med Honom]; Gud har all styrka, all makt.²⁴²

Det är Gud som hör och svarar. Det är Gud som har makten, som är rättvis och som är
Domaren. Gud skapar, upprätthåller, skänker och återskapar. Förstår man Guds namn och
egenskaper kan man *aldrig* tänka sig att dyrka någon annan än Honom. Ingen falsk gudom
förtjänar att dyrkas för genom att dyrka och försöka komma dem nära förnedrar bara män-
niskan sig själv. Men värst av allt är att Gud förbises när medhjälpare sätts vid Hans sida
och på så vis förtjänas Hans vrede på vägen mot ett olyckligt slut.

En korrekt tro på Gud är den islamiska trons grundsten. Den är nyckeln till livets mening
och där till följd inre frid. Är man bekant med Gud kommer man inse det orimliga i att
dyrka någon annan än Honom. Man inser att detta är vad ens själ har skapats för och läng-
tat efter. Inser man det vackra i att dyrka Gud allena, kommer man aldrig att vilja dyrka
någon annan än honom. Själen finner frid och hjärtat blir lugnt.

238) Koranen 5:76

239) Koranen 46:5-6

240) Koranen 16:73

241) Koranen 16:17

242) Koranen 22:73-74

TILLKOMSTEN AV UNIVERSUM TYDER PÅ GUDS EXISTENS

av

Jamîl ud-Dîn Zarabozo

Detta världsalt har skapats av många olika beståndsdelar. Det finns galaxer och solsystem ovan och bortom jorden och på jorden själv finns sådant som inte lever likt berg, hav och land tillsammans med ett fantastiskt och varierande djurrike. Vissa aspekter av denna skapelse upptäcker människan än idag. Allt som en del av Guds skapande.

I Koranen görs det tydligt att det är Gud som har skapat himlarna och jorden:

Han har skapat himlarna och jorden i enlighet med en plan och ett syfte; höjd [är Han] högt över allt vad [människor] vill sätta vid Hans sida.²⁴³

Han har skapat himlarna och jorden i enlighet med en plan och ett syfte. Han låter natten svepa in dagen [i sitt mörker] och låter dagen svepa in natten [i sitt ljus] och Han har underordnat solen och månen under [Sina lagar], som var och en löper sitt kretslopp till en fastställd tidpunkt. Han är i sanning den Allsmäktige, Den som förlåter och förlåter på nytt!²⁴⁴

Gud är alltings Skapare; Han styr och övervakar allt.²⁴⁵

Guds förmåga till att skapa står bortom jämförelse – Han kommenderar och föremålet skapas:

Himlarna och jorden är Hans verk och när Han beslutar att något skall vara säger Han endast till det: ”Var!” – och det är.²⁴⁶

Han är Den som skapar, formger, avsätter proportioner och vägleder delar av skapelsen:

Prisa din Herres, den Högstes, namn! Han som skapar [allt] och därefter formar det [med hänsyn till den uppgift som det skall fylla], och som ger [människan] hennes rätta mått och därefter leder henne på rätt väg.²⁴⁷

Gud har också sagt att Han har skapat himlarna och jorden i sex steg:

243) Koranen 16:3

244) Koranen 39:5

245) Koranen 39:62

246) Koranen 2:117

247) Koranen 87:1-3

Det är Gud som har skapat himlarna och jorden och allt däremellan under sex dagar²⁴⁸ och som tronar [över skapelsen] i Sin allmakts härlighet. Ni har ingen beskyddare utom Honom och ingen som kan tala till er förmån – vill ni inte tänka över detta?²⁴⁹

I flera verser i Koranen visar Gud på olika aspekter av skapelsen och beskriver dem som tecken för den som begrundar²⁵⁰:

Och det är Han som har brett ut jordens yta och sänkt ned i den fast förankrade berg och låtit den genomkorsas av floder. Och åt alla växter på jorden har Han gett två kön. Han sveper in dagen i natt. Helt visst ligger det budskap i detta till människor som tänker.²⁵¹

Det är Han som låter regn falla från skyn; av detta får ni [vatten att] dricka och [det ger liv] åt träd och buskar där ni släpper ut era djur på bete; och därmed frambringar Han brödsäd och olivträd och dadelpalmer och vinstockar och alla [andra] slag av frukt. I detta ligger helt visst budskap till människor som tänker. Och Han har gjort natten och dagen till era tjänare liksom solen och månen; också stjärnorna tjänar er på Hans befallning. I detta ligger helt visst budskap till människor som använder sitt förstånd. Och i allt vad Han har skapat på jorden av skiftande färger och former ligger ett budskap till dem som ägnar [tingen] eftertanke.²⁵²

I skapelsen av himlarna och jorden, i växlingen mellan natt och dag, i skeppen som plöjer haven [lastade] med det som är till nytta för människorna, i regnet som Gud sänder ned och därmed ger nytt liv åt den jord som varit död och låter djur av alla de slag befolka den och i vindarnas och molnens rörelser, drivna mellan himmel och jord i bestämda banor – [i allt detta] ligger förvisso budskap till dem som använder sitt förstånd.²⁵³

I strävan efter det världsliga finner människan lite tid för eftertanke över denna skapelse, vår vistelse här och livets mening. Det av yttersta vikt att ta sig tid för reflektion och eftertanke för om man gör det kommer man att finna tecken och lärdomar som för en tillbaka till Gud – ett så viktigt steg i detta liv. Tar man sig bara tid för att söka finner man dessa tecken överallt omkring oss. Gud säger:

Vi skall visa dem Våra tecken vid horisonten och inom dem själva, ända till dess [uppenbarelsens] sanning står klar för dem! Är det inte nog för dem [att veta] att din Herre är vittne till allt som sker?²⁵⁴

248) Det arabiska ordet *ayām*, ovan översatt som "dagar", avser inte nödvändigtvis en 24 timmar lång period. Istället är det sex tidsrymder. På andra platser i Koranen säger Gud exempelvis: "En dag är för din Herre det-samma som tusen år så som ni räknar." (22:47), se även 32:5. I ännu en vers säger Gud: "Till Honom stiger änglarna och den heliga ingivelsens ande upp under en dag vars längd är femtiotusen år." (70:4)

249) Koranen 32:4

250) Lägga märke till att det är ett tydligt tecken på att en sann religion inte är rädd för vetenskap. I Väst har religion ofta ställts mot vetenskap. Detta har dock att göra med den religion som har följts i Väst och inte nödvändigtvis med all religion och speciellt inte den sanna religion som kommer från samma Skapare som skapat himlarna och jorden.

251) Koranen 13:3

252) Koranen 16:10-13

253) Koranen 2:164

254) Koranen 41:53

Reflekterar man över hur skapelsen är beskaffad och ordnad inser man att det måste finnas ett syfte bakom den. Det är otänkbart att någon skulle skapa med sådan precision och perfektion utan mening²⁵⁵. Detta nämner Gud flera gånger i Koranen:

Vi har inte skapat himlen och jorden och allt som finns däremellan för ros skull.²⁵⁶

I skapelsen av himlarna och jorden och i växlingen mellan natt och dag ligger helt visst budskap till dem som vill använda sitt förstånd; de som minns Gud när de står, när de sitter och när de lägger sig till vila, och som, när de begrundar himlarnas och jordens skapelse [ber med dessa ord]: ”Herre! Du har inte skapat [allt] detta i blindo. Stor är Du i Din härlighet! Förskona oss från Eldens straff!”²⁵⁷

Upphöjd över allt är Gud, Konungen, den yttersta Sanningen! Det finns ingen gudom utom Han, Herren till allmaktens, nådens och barmhärtighetens tron.²⁵⁸

Koranens argument är att det är en logisk omöjlighet att komma till en annan slutsats. Tror man att Gud är Skaparen passar det inte att tro att Han har skapat med sådan exakthet och skönhet enbart för ros skull. Den som tror på Skaparen men som samtidigt tror att denne Skapare saknar syfte ser honom som barnslig och ointelligent. Det är svårt att tro att en sådan Skapare skulle kunna åstadkomma det Universum vi ser idag. Nej, tveklöst vittnar skapelsen om vissa utav Skaparens attribut och om att det finns en mening dess tillkomst. Att någonting överhuvudtaget existerar tyder på att det finns en Skapare som inte skapar av en slump eller för nöjes skull. Skaparen kan inte vara någon annan än Gud med Hans perfekta och sublimes attribut. Världsalltet *behöver* Gud för att fungera. Gud säger i Koranen:

Men om det i himlen eller på jorden hade funnits gudar vid sidan av Gud skulle världsalltets ordning ha brutit samman! Stor är Gud i Sin härlighet, Herren till allmaktens tron, fjärran från [deras försök] att beskriva [Hans Väsen]!²⁵⁹

En andra viktig slutsats som kan härledas genom att begrunda denna värld är att den som har skapat den utifrån tomma intet med enkelhet också kan återskapa den. Och om Han kan återskapa ting även efter deras död betyder det också att Han kan återuppressa dem. Denna tanke har uppenbarligen olycksbådande konsekvenser för människan och hennes varande i denna värld vilket Gud påminner henne genom Hela Koranen:

Inser inte [dessa människor] att Gud, som har skapat himlarna och jorden, har makt att skapa dem på nytt sådana de var? Och Han har utsatt en frist för [vad som skall ske med] dem; detta är ställt utom allt tvivel. Men de orättfärdiga vägrar envist att upphöra att förneka sanningen.²⁶⁰

Se där tecknen på Guds nåd – hur Han ger nytt liv åt jorden som varit död! Nytt liv skall Han [också] ge åt de döda! Han har allt i Sin makt.²⁶¹

255) Detta är så klart vad en materialist skulle påstå. De menar att allting är tillkommit av en slump. Då finns det inte något syfte bakom denna skapelse.

256) Koranen 21:16

257) Koranen 3:190-191

258) Koranen 23:115

259) Koranen 21:22

260) Koranen 17:99

261) Koranen 30:50

Och bland Hans tecken är skapelsen av himlarna och jorden och alla varelser som Han har låtit [uppstå och] sprida sig där; och [liksom Han har skapat dem] har Han makt att samla dem till Sig när Han vill.²⁶²

Han är Den som inleder skapelsen och som, när tiden är kommen, skall förnya den; det är en lätt sak för Gud. Enbart de högsta egenskaper kan tillskrivas Honom i himlarna och på jorden. Han är den Allsmäktige, den Vise.²⁶³

Förstår de inte att Gud, som har skapat himlarna och jorden utan att skapelsen av dem tröttade Honom, har makt att återuppväcka de döda? Ja, Han har allt i Sin makt!²⁶⁴

Således är denna skapelse, tillsammans med det faktum att det måste finnas ett syfte bakom dess tillkomst, ett tydligt tecken på Återuppståndelsen. Föreställningen om Återuppståndelsen motsäger inte vad som är naturligt utan tvärtom är det förenligt med vad som är naturligt.

Gud förklarar detta i en passage som inte bara berättar om arrogansen hos dem som vägrar att inse sanningen utan också om resultatet av deras handlingar:

Människor! Om ni tvivlar på uppståndelsen, [tänk då på att] Vi har skapat er av jord och sedan av en droppe säd, därefter av en grodd som sätter sig fast, därefter av en klump, dels formad, dels ännu formlös. Så klargör Vi för er [Vår makt]. Och det Vi vill [skall födas] lägger Vi i moderlivets trygga förvar till en fastställd tid och Vi låter er födas som späda barn och därefter [växa till] och nå [full kroppslig och andlig] mognad. Några av er får dö [unga] och några av er blir med tilltagande ålder så skröpliga att de glömmer allt vad de en gång har vetat. Och [om ni ännu tvivlar], se på den torra döda jorden och hur den, när Vi låter regnet falla över den, skälver till och börjar svälla och låter alla slag av växter spira, ljuvliga att se. Detta, därför att Gud är Sanningen och det är Han som väcker de döda till liv och Han har allt i Sin makt. Den Yttersta stunden kommer – detta är höjt över allt tvivel – och Gud skall låta alla som vilar i sina gravar återuppstå. Och ändå finns det bland människorna den som vill tvista om Gud utan kunskap och utan ledning och utan uppenbarelsens klara ljus och som i högmod vänder sig [ifrån sanningen] för att förmå [andra] att överge Guds väg. Förnedring väntar honom [redan] i detta liv och på Uppståndelsens dag skall Vi låta honom känna på Eldens [straff]. [Och en röst skall säga:] ”Detta är dina händers verk. Gud låter inte Sina tjänare lida orätt.”²⁶⁵

De som förnekar återuppståndelsen förväntar sig att Gud skall behandla dem som gjort mycket fel på samma sätt som de rättfärdiga. Det är inte passade att tänka om Gud på detta sätt. Gud klargör Själv att så inte är fallet och att de enda som menar så är de som inte tror:

Vi har inte skapat himlen och jorden och allt som är emellan dem i blindo, såsom de som förnekar sanningen förmodar. Olyckliga de som förnekar sanningen! Elden är deras mål! Eller skulle Vi behandla dem som tror och lever rättskaffens på samma sätt som dem som stör ordningen på jorden och sprider sedefördärv? Skulle Vi behandla de gudfruktiga på samma sätt som dem som har sjunkit djupt i synd?²⁶⁶

262) Koranen 42:29

263) Koranen 30:27

264) Koranen 46:33

265) Koranen 22:5-10

266) Koranen 38:27-28

Efter alla tecken i skapelsen och alla påminnelser i uppenbarelsen måste man fråga sig vilken ursäkt människan har om hon inte lever efter de bevis som hon finner kring sig. Borde hon inte ha en giltig ursäkt? Är det inte då mer än rätt att Gud till sist behandlar utan mildhet när hon obstinat och arrogant avvisat så många tecken?

MÄNNISKANS BEHOV AV RELIGION

av

Jamîl ud-Dîn Zarabozo

Världen har blivit materialistisk. Det menas att vetenskap har erövrat naturen och att religion inte längre behövs. Friedrich Nietzsche (1844-1900) har till och med påstått att ”Gud är död.”

Men religionen har inte försvunnit och vetenskapen har själv försökt avgöra varför religion och Gudstro fortfarande lever vidare. På senare tid har intresset för livsåskådning till och med ökat och då gäller det inte enbart ett allmänt troende utan en bokstavstro, vilket oroar många sekulära.

Utifrån Koranen och Profetens (över honom vare Guds frid och välsignelser) traditioner (*sunnah*) är det tydligt att ”religion” i själva verket både är naturligt och människan medfött. Gud har skapat människan med en medfödd längtan efter Honom:

Ge dig hän med hela din själ, [du som söker sanningen,] åt den rena, ursprungliga tron, den tro som Gud vid skapelsen lade ned som en naturens norm i människan – ingenting kan rubbas i Guds skapelse! Detta är den evigt sanna tron, men de flesta människor vet ingenting [om detta].²⁶⁷

Gud beskriver en händelse i varje människas ”liv” som inträffade före hon kom till liv i fysisk form och som måste återfinnas någonstans långt ned i själens djup:

Och när din Herre låter nya släkten utgå från Adams söners länder, begär Han av dem att de skall vittna om sig själva [och frågar]: ”Är Jag inte er Herre?” [Då svarar de: ”Jo, vi vittnar [att Du är vår Herre]!” [Detta sker] för att ni [människor] inte på Uppståndelsens dag skall säga: ”Om detta var vi inte medvetna.”²⁶⁸

Profeten (må Guds frid och välsignelser vare över honom) har sagt:

Se! Min Herre kommenderade mig att lära er vad ni inte visste och vad Han har lärt mig idag... [Gud har sagt]: ”Jag har skapat Mina tjänare med en naturlig dragelse till att dyrka Gud. Men djävlarerna kom till dem och vände dem från deras [sanna] religion. Och han förklarar otillåtet vad Jag har förklarat tillåtet för dem och han beordrar dem att tillskriva Mig medhjälpare till vilket ingen auktoritet sänts ned.”²⁶⁹

267) Koranen 30:30

268) Koranen 7:172

269) Nedtecknad av Muslim

Här får vi veta att det finns onda makter som kan försöka dölja eller förvränga människans naturliga benägenhet [mot att tro på Gud] men att de aldrig helt kan kväva vad som finns naturligt rotat djupt i människans själ²⁷⁰. Följaktligen kommer i alla fall somliga själar, även om de inte är majoriteten, att kännas vid Gud och att det med Honom finns en religion. Det är då inte en slump att praktiskt taget alla folk har haft någon form av religion eller konkret tro på ett Högre Väsen.

En materialist kan inte förneka att människan är skapt av en komponent som är fysisk och en som är immateriell: själen²⁷¹. En materialistisk lära kan enbart beröra människans fysiska del. Den kan inte göra något för att vara den inre delen behjälplig, vilket lämnar ett stort tomrum inom människan. När människan upplever detta vakuum inser hon att något är fel och söker då efter vad som kan fylla det. Men även om hon vänder sig till alla sorters materiella ting kommer hon aldrig att kunna fylla detta tomrum.

Träder man väl bortom den materialistiska propagandan inser man att det är Gud som själen längtar efter. I detta sökande finns det dock en risk för att finna fel religion eller livs-åskådning, vilket det idag finns många. Men åtskilliga är också de som vägleds till Guds rena väg och finner vad de har längtat efter sedan födseln vilket förändras deras liv för alltid.

Den kände skriftlärde Ibn Taymiyah har sagt:

Hjärtat kan enbart bli sunt, nå framgång, känna njutning, bli tillfredsställt och få lugn och ro genom `ibādah [dyrkan] av dess Herre; med kärlek till Honom och ett vändande till Honom [i ånger]. Även om det skulle uppnå varje sorts njutning från denna skapelse, kommer det inte att få lugn och ro...²⁷²

Vad Ibn Taimiyyah säger stöds av flera verser i Koranen:

De som tror och vars hjärtan blir stilla när Guds namn nämns – är det inte så att då Guds namn nämns blir människohjärtat stilla.²⁷³

Troende! Svara när Gud och [Hans] Sändebud kallar er till det som skall förnya ert liv! Ni bör veta att Gud träder emellan människan och hennes eget hjärta och att det är till Honom ni skall samlas åter.²⁷⁴

270) Även om de försöker förneka deras tro och ansvar inför Gud så skiner den sanning som finns i själen om att Gud är en och den enda Skaparen igenom. Detta händer speciellt när människan möter motgång och vet att hon måste vända sig till Världarnas Skapare. Men när Gud undsätter människan vänder hon oftast tillbaka till gamla mönster och glömmar Gud. Detta fenomen beskrivs på åtskilliga platser i Koranen. Gud säger exempelvis: "Det är Han som låter er färdas till lands och till sjöss. [Se här vad som kan hända] när ni gör en sjöresa: [Skeppet] seglar för förlig vind med dem [som gått ombord] och de gläder sig åt resan - tills det blåser upp till storm och vågorna slår över dem från alla håll och de tror att [döden] har dem i ett fast grepp. De ropar till Gud med ren och uppriktig tro och ber: "Om Du räddar oss ur denna fara skall vi sannerligen visa oss tacksamma!" (Koranen 10:22)

271) Även om de flesta inte förnekar att själen existerar tycks det vara så att många försöker undvika detta begrepp. Psykologen och psykiatrikern M. Scott Peck visar att det är mer än ett sammanträffande att ordet "själ" idag inte existerar i många forskares vokabulär. I *Denial of the Soul* skriver han: "Varenda andraklassare använder antagligen ordet 'själ'... så varför finns det då inte i de lexikon som psykiatriker, mentalskötare och de som forskare runt medvetandet använder. Det finns två anledningar. En är att en föreställning om Gud finns inbyggd i en diskussion om själen, och att tala om Gud faller utanför alla gränser inom dessa sekulära skrå [...]. Att tala om Gud eller själen i dessa sammanhang är politiskt inkorrekt. En andra anledning är att själen inte till fullo kan definieras. Ändå är inte möjligheten att komma till en fullgod definition den primära fallestenen. Psykiatriker har inga problem med att inkludera 'kärlek' eller 'medvetenhet' i deras yrkesvokabulär. Deras huvudsakliga problem med "själen" är dessa sammankoppling med Gud." *Denial of the Soul: Spiritual and Medical Perspectives on Euthanasia and Morality* M. Scott Peck, s. 129-130, New York: Harmony Büks, 1997

272) Ahmad ibn Taimiyyah, *Ibn Taymiyah's Essay on Servitude*, s. 121, Birmingham, Storbritannien: al-Hidāyah Publishing and Distribution, 1999

273) Koranen 13:28

274) Koranen 8:24

Detta är det *verkliga livet* – det enda livet värt att leva – som Gud och Hans sändebud kallar varje människa till. Det är det verkliga livet och hjärtats frälsning då det frigör det från att vara en slav inför begär, lustar och tvivel. Det är det verkligen livet då det frigör människan från att tjäna andra människor och ideologier. Det gör henne fri att dyrka och tjäna Gud allena, det yttersta målet som själen inser och längtar efter. Detta är källan till heder och värdighet och det syfte som hon har skapats för. I slutänden är det verkliga livet en evig och fullständig lycka i Paradiset där människan är nöjd med sin Herre och Herren är nöjd med henne.

VÄSTERLÄNNINGARS TANKAR OM ISLAM

av

Jamîl ud-Dîn Zarabozo

Genom historien har många som studerat islam insett det vackra i Koranen och profeten Muhammads (över honom vare Guds frid och välsignelser) *sunnah*²⁷⁵ och även idag är många av dem som skriver om islam positiva. Somliga icke-muslimer är till och med aktiva med att avvisa många av de falska påståenden som kan höras om islam i media.

Några av de mest erkända tänkarna och historikerna i både Väst och Öst har överlag har varit mycket lovordande när de diskuterat islam²⁷⁶.

Författaren till *A History of the Intellectual Development of Europe*, John Draper (1811-1882), skrev:

Fyra år efter Justinianus bortgång, 569 e.Kr. föddes en man i Mecka, en man som har haft ett synnerligen stort inflytande över mänskligheten.

I *The 100: A Ranking of the Most Influential Persons in History* har Michael H. Hart (1932) satt profeten Muhammad som nummer ett av världens mest inflytelserike ledare.

Den amerikanske författaren Washington Irving (1738-1859) har skrivit en bok om profeten Muhammad: *Mahomet and His Successors*. I detta verk ger han en fantastisk skildring av hans person:

Hans intellektuella kvaliteter var tveklöst av en extraordinär sort... Han klädde sig inte i dyra utstyrselar, kännetecknet för ett ringa sinne... I hans förehavanden var han rättvis. Han behandlade vänner och främlingar, de fattiga och de rika, den mäktige och den svage rättvist och gemene man älskade honom... Hans militära triumfer väckte ingen stolthet eller fåfäng ärelystenhet, vilket de hade gjort om han hade haft egna själviska motiv...²⁷⁷

Den franske författaren Alphonse de Lamartine (1790-1869) skriver:

275) Bland icke-muslimer finns de som attackerar islam hejdlöst och vi finner dem som visar viss uppskattning och respekt för religionen. Även om detta inte är rätt plats för en detaljerad diskussion i detta ämne kan det påpekas att många som attackerar islam gör det utifrån felaktiga grunder. Det finns även dem som attackerar islam på grund av att det liv som de lever är i fullständigt motsats till islam, vilket gör att de heller inte tycker om religionen.

276) För fler citat om vad intellektuella icke-muslimer har slag om islam: *Islam—The First & Final Religion* (Karachi, Pakistan: Begum Aisha Bawany Waqf, 1978), s. 37-93. Quoted in *Islam—The First and Final Religion*, s. 39.

277) *Islam – The First and Final Religion*, s. 46

Om storhet och syfte, mått av ringa medel, och enastående resultat är tre kriterier för ett geni, vem skulle då våga jämföra någon annan stor man i historien med Muhammad? De mest beryktade män skapade militärmakter, lagar och imperier. De byggde, om något alls, ingenting annat än materiella makter som ofta föll sönder framför deras egna ögon. Denne man rörde inte bara arméer, föreskrifter, imperier, folk och dynastier – utan miljontals människor i en tredjedel av den bebodda världen. Och utöver det, flyttade han altare, [de falska] gudarna, religioner, ideologier, troskriftnar och människans inre. Grundat på en Skrift, i vilken varje bokstav har blivit lag, skapade han en andlig nationalitet som sammanförde människor av olika språk och härkomst...²⁷⁸

Professor Nathaniel Schmidt (1862–1939) skriver:

Den väsentliga uppriktigheten i Muhammads karaktär kan inte ifrågasättas...²⁷⁹

Man kan finna lika lysande beskrivningar från erkända historiker och intellektuella som Edward Gibbon, Arnold Toynbee, H.G. Wells, George Bernard Shaw, Will Durant, Marshall Hodgson med flera²⁸⁰.

Vid sidan av historiker och tänkare har även storheter inom andra troskriftnar uttryckt deras respekt och beröm för profeten Muhammad (över honom vare Guds frid och välsignelser). Professor Montgomery Watt (1909-2006) har sagt:

Att anta att Muhammad var en bedragare leder till fler frågor än svar. Ingen historisk person är så undervärderad i Väst som Muhammad.²⁸¹

Hinduernas ledare Mahatma Gandhi har om Profeten (över honom vare Guds frid och välsignelser) sagt:

Jag ville lära mig det bästa om den [person] som idag utan tvekan har påverkat miljoner människors inre... Jag blev mer än någonsin tidigare övertygad om att det inte var svärdet som vann plats för islam i det vardagliga livet utan profetens rigida enkelhet..., samvetsgranna upprätthållande av avtal, stora hängivenhet till hans vänner och anhängare, oräddhet, mod och absoluta tilltro till Gud samt uppdrag. Detta, och inte svärdet, banade väg för islam och lät överkomma varje hinder... När jag slog igen den andra volymen [av profetens biografi] var jag ledsen över att det inte fanns något mer att läsa om hans enastående liv.²⁸²

I vår tid har många vetenskapsmän förundrats över Koranens mirakulösa natur och kommit till slutsatsen att människohand omöjlig kan ha sammanställt ett sådant arbete för 1400 år sedan. Den franske doktorn i medicin, Maurice Bucaille (1920-1998), har i en studie av Bibeln, Koranen och vetenskap skrivit:

Mot bakgrund av den mängd kunskap som man förfogade över under Muhammads tid är det otänkbart att de uttalanden som återfinns i Koranen, som beträffar vetenskap, kan ha framställs av människohand...²⁸³

Dr. T. V. N. Persaud som är specialist i anatomi och professor vid universitetet i Manitoba har sagt:

278) *Islam – The First and Final Religion*, s. 47

279) *Islam – The First and Final Religion*, s. 52

280) *Islam – The First and Final Religion*, s. 44-45, 57-58, 66-67, 73-76 och 93

281) *Islam – The First and Final Religion*, s. 53

282) *Islam – The First and Final Religion*, s. 44

283) *The Bible, the Quran and Science*, Maurice Bucaille, s. 251-252, Indianapolis, IN: American Trust Publications, 1978

Här är någon som är olitterär [profeten Muhammad] som ger djupgående uttalanden, enastående exakta i vetenskapliga frågor. Jag kan själv inte se hur detta kan vara en slump. Det finns för många korrekta [uttalanden], och som Dr. Mūre har jag inga problem att föreställa mig att detta är en inspiration och uppenbarelse från Gud som har lett honom till att säga detta.²⁸⁴

Professor Tejatat Tejasen vid Chiang Mai universitet i Thailand har sagt:

Under de senaste tre åren har jag intresserat mig för Koranen... Utifrån min studie... Jag tror att allt som nedtecknats i Koranen för 1400 år sedan kan bevisas vetenskapligt. Då profeten Muhammad varken kunde läsa eller skriva måste Muhammad vara ett sändebud som förmedlat sanningen som uppenbarades till honom från den som är upplyst [som] Skaparen... Därför tror jag att det är tid för mig att säga... [här förklarar professor Tejasen att han har bestämt sig för att bli muslim].²⁸⁵

I både Öst och Väst har många av den som studerat islam också valt att bli muslimer. Några är berömda, som Cat Stevens och den tyske diplomaten Murad Hoffman, men den stora majoriteten är helt vanliga människor som förstått att det finns en sanning i islam och som genom en uppriktig och ojävig studie har insett och antagit religionen.

Här uppkommer den viktiga frågan varför inte alla som uttalat sig så fantastiskt om islam också blivit muslimer. Människor skiljer sig åt och har egna personliga anledningar till att inte anta islam. Många uppväxta i Väst har utvecklat en ogillan inför organiserade religioner. De ser sanningen men väljer att utöva den på egen hand. Andra kan vara nöjda med vad de redan har och inser inte nödvändigheten i att också följa den religion som är sann inför Gud. Och andra kanske helt enkelt inte vill genomgå så drastiska förändringar i deras liv, även om de ser sanningen. Somliga kan ha sociala hinder, liksom en status i samhället, som hindrar dem att byta religion. Anledningarna kan vara många. Islam står dock på en egen grund och man skall inte lägga för stor vikt vid det andra tycker och tänker. Istället skall man stå på egna ben i ens sökande efter sanningen.

284) Ibrahim, s. 27

285) Ibrahim, s. 31